

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 30. oktobris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 988/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu ⁽¹⁾ 43

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici

Cena: EUR 18

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 987/2009

(2009. gada 16. septembris),

ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

savas tiesības visdrīzākajā laikā un ar vislabākajiem nosacījumiem.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 (2004.gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši šīs regulas 89. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 modernizē dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas noteikumus, precizējot vajadzīgos pasākumus un procedūras noteikumu īstenošanai un raugoties, lai noteikumi tiktu vienkāršoti visu iesaistīto dalībnieku interesēs. Būtu jānosaka īstenošanas noteikumi.
- (2) Efektīvāka un ciešāka sadarbība starp sociālā nodrošinājuma iestādēm ir būtisks faktors, lai ļautu tām personām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004, izmantot

- (3) Elektronisko līdzekļu izmantošana ir piemērots veids ātrai un drošai datu apmaiņai starp dalībvalstu iestādēm. Datu elektroniskai apstrādei vajadzētu veicināt procedūru paātrināšanu attiecīgajām personām. Turklāt šiem cilvēkiem būtu jāsniedz visas garantijas, kas paredzētas Kopienas noteikumos par fizisko personu aizsardzību, apstrādājot personas datus un īstenojot šo datu brīvu apmaiņu.

- (4) To valsts struktūru, kuras, iespējams, būs iesaistītas Regulas (EK) Nr. 883/2004 piemērošanā, koordinātu (arī elektronisko) iesniegšanai tādā veidā, kas ļauj šo informāciju attiecīgi atjaunināt, būtu jāatvieglo informācijas apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm. Šī pieeja, kas koncentrēta uz faktiskās informācijas atbilstību, kā arī šīs informācijas tūlītēja pieejamība pilsoņiem ir svarīga vienkāršošana, kas būtu jāievieš ar šo regulu.

- (5) Panākot, ka sarežģītās procedūras, ar kurām īsteno sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, darbojas pēc iespējas vienmērīgāk un ka šīs procedūras tiek efektīvi pārvaldītas, ir vajadzīga sistēma tūlītējai 4. pielikuma atjaunināšanai. Noteikumu sagatavošanas un piemērošanas nolūkos dalībvalstīm un Komisijai ir cieši jāsadarbojas, turklāt šie noteikumi būtu jāīsteno ļoti ātri, ņemot vērā sekas, ko kavēšanās radītu pilsoņiem un pārvaldes iestādēm. Tādēļ Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai izveidot un pārvaldīt datubāzi, kā arī nodrošināt, ka tā sāk darboties, vismaz sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisijai jo īpaši vajadzētu veikt vajadzīgos pasākumus, lai datubāzē iekļautu 4. pielikumā ietverto informāciju.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 324, 30.12.2006., 59. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 17. decembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 17.2.2009., 26. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa Nostāja. Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

- (6) Dažu procedūru nostiprināšana nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību un pārredzamību Regulas (EK) Nr. 883/2004 izmantotājiem. Piemēram, kopīgu termiņu noteikšana, lai izpildītu konkrētas saistības vai konkrētus administratīvos uzdevumus, palīdz skaidrot un strukturēt apdrošināto personu un iestāžu attiecības.
- (7) Personām, uz kurām attiecas šī regula, laicīgi būtu jāsaņem no kompetentās iestādes atbilde uz viņu pieprasījumiem. Atbilde būtu jāsniedz, nepārsniedzot termiņus, kas noteikti attiecīgo dalībvalstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktos, ja vien tajos šādi termiņi ir paredzēti. Būtu vēlams, lai dalībvalstis, kuru sociālā nodrošinājuma tiesību aktos šādi termiņi nav paredzēti, izskatītu iespēju šādus termiņus pieņemt un vajadzības gadījumā tos darīt zināmus attiecīgajām personām.
- (8) Dalībvalstīm, to kompetentajām iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm vajadzētu būt iespējai savstarpēji vienoties par vienkāršotām procedūrām un administratīvo kārtību, kuru tās uzskata par visefektīvāko un vispiemērotāko savu sociālā nodrošinājuma sistēmu kontekstā. Tomēr šādas vienošanās nedrīkstētu ietekmēt to personu tiesības, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004.
- (9) Sociālā nodrošinājuma joma ir sarežģīta, tādēļ visām dalībvalstu iestādēm jāvelta īpašas pūles, lai atbalstītu apdrošinātās personas, – lai netiktu sodīti tie, kas nav nosūtījuši savu pieprasījumu vai konkrētu informāciju iestādei, kura atbildīga par attiecīgā pieprasījuma izskatīšanu saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 883/2004 un šajā regulā.
- (10) Lai noteiktu kompetento iestādi, t. i., to iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami vai kurai ir pienākums izmaksāt konkrētus pabalstus, apdrošinātās personas un tās ģimenes locekļu objektīvā situācija ir jāpārbauda vairāk nekā vienas dalībvalsts iestādēm. Lai nodrošinātu attiecīgās personas aizsardzību periodā, kad notiek attiecīgā informācijas apmaiņa starp iestādēm, būtu jāparedz personas provizorisks dalība kādā no sociālā nodrošinājuma sistēmām.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāsadarbjas, lai noteiktu to personu dzīvesvietu, uz kurām attiecas šī regula un Regula (EK) Nr. 883/2004, un domstarpību gadījumā būtu jāņem vērā visi attiecīgie kritēriji, lai atrisinātu problēmu. Var būt ievērti kritēriji, kas minēti atbilstīgā šīs regulas pantā.
- (12) Vairāki pasākumi un procedūras, kas paredzēti šajā regulā, ir vērsti uz to, lai padarītu pārredzamākus kritērijus, kas dalībvalstu iestādēm jāpiemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004. Šādi pasākumi un procedūras izriet no Eiropas Kopienu Tiesas prakses un administratīvās komisijas lēmumiem, kā arī no vairāk nekā 30 gadu pieredzes sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas piemērošanā saistībā ar Līgumā paredzētajām pamatbrīvībām.
- (13) Šajā regulā ir paredzēti pasākumi un procedūras darbinieku un bezdarbnieku mobilitātes veicināšanai. Pārrobežu darba ņēmēji, kuri pilnībā zaudējuši darbu, var pieteikties nodarbinātības dienestos gan pastāvīgās dzīvesvietas valstī, gan tajā dalībvalstī, kurā viņi pēdējo reizi bija nodarbināti. Tomēr šīm personām vajadzētu būt tiesīgām saņemt pabalstus tikai no dzīvesvietas dalībvalsts.
- (14) Ir vajadzīgi konkrēti īpaši noteikumi un procedūras, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami, lai ņemtu vērā periodus, ko apdrošinātā persona veļtījusi bērnu audzināšanai dažādās dalībvalstīs.
- (15) Turklāt konkrētām procedūrām būtu jāatspoguļo nepieciešamība pēc līdzsvarotas izdevumu sadales starp dalībvalstīm. Jo īpaši attiecībā uz slimībām šādās procedūrās būtu jāņem vērā to dalībvalstu situācija, kas uzņemas segt izdevumus, kuri ļauj apdrošinātajām personām piekļūt konkrētās valsts veselības aizsardzības sistēmai, un to dalībvalstu situācija, kuru iestādes uzņemas segt izmaksas par pabalstiem natūrā, ko saņem viņu apdrošinātās personas dalībvalstī, kura nav tā dalībvalsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo.
- (16) Īpaši saistībā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 ir jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem sedz izdevumus, kas saistīti ar slimības pabalstu maksājumiem natūrā un kas radušies saistībā ar plānotu aprūpi, t. i., aprūpi, kuru apdrošinātā persona izmantos citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā šī persona ir apdrošināta vai kurā tā dzīvo. Būtu jāprecizē apdrošinātās personas pienākumi attiecībā uz iepriekšējas atļaujas pieprasījumu, kā arī iestādes pienākumi pret pacientu attiecībā uz atļaujas nosacījumiem. Tāpat būtu jānoskaidro sekas izdevumu segšanai saistībā ar aprūpi citā dalībvalstī, pamatojoties uz atļauju.
- (17) Šai regulai un īpaši noteikumiem par uzturēšanos ārpus kompetentās dalībvalsts un noteikumiem par plānoto aprūpi nebūtu jāliedz piemērot labvēlīgākus attiecīgās valsts noteikumus, konkrēti, attiecībā uz tādu izmaksu atmaksāšanu, kas radušās citā dalībvalstī.
- (18) Ir būtiski noteikt saistošākas procedūras, lai paātrinātu šo pieprasījumu apmaksu dalībvalstu iestāžu starpā, nolūkā saglabāt uzticību savstarpējai apmaiņai un nodrošināt labu pārvaldību, kas ir noteikta dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmām. Tādēļ būtu jānostiprina tās procedūras, kas skar slimības un bezdarbnieka pabalstu pieprasījumu apstrādi.
- (19) Būtu jāstiprina procedūras, kas attiecas uz iestāžu savstarpēju palīdzību sociālā nodrošinājuma pieprasījumu atgūšanai, lai nodrošinātu efektīvāku atgūšanu un koordinēšanas noteikumu sekmīgu darbību. Efektīva atgūšana turklāt ir līdzeklis, kā novērst ļaunprātīgu izmantošanu un krāpšanu un cīnīties ar to, kā arī veids, lai nodrošinātu ilgtspējīgas sociālā nodrošinājuma sistēmas. Tas ir saistīts ar jaunu procedūru pieņemšanu, par pamatu

ņemot vairākus spēkā esošos Padomes Direktīvas 2008/55/EEK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību pieprasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem ⁽¹⁾ noteikumus. Šādas jaunas atgūšanas procedūras būtu jāpārskata pēc pieciem gadiem, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot direktīvu, un vajadzības gadījumā jāpielāgo, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tās pilnībā darbojas.

- (20) Īstenojot noteikumus par savstarpēju palīdzību attiecībā uz tādu pabalstu atgūšanu, kas piešķirti nelikumīgi, provizorisko maksājumu un iemaksu atgūšanu, ieskaitu un palīdzību atgūšanai, pieteikuma saņēmējas dalībvalsts jurisdikcijā ir tikai darbības, kas saistītas ar izpildes pasākumiem. Jebkura cita darbība ir pieteikuma iesniedzējas dalībvalsts jurisdikcijā.
- (21) Pieteikuma saņēmējā dalībvalstī veiktie izpildes pasākumi nenozīmē, ka minētā dalībvalsts atzīst pieprasījuma būtību vai pamatu.
- (22) Attiecīgo personu informēšana par viņu tiesībām un pienākumiem ir svarīgs elements savstarpējas uzticēšanās attiecībās ar kompetentajām iestādēm un dalībvalstu

iestādēm. Informācijā jāiekļauj norādes attiecībā uz administratīvajām procedūrām. Attiecīgās personas atkarībā no situācijas var būt apdrošinātās personas, viņu ģimenes locekļi un/vai viņu apgādību zaudējušās personas, vai citas personas.

- (23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, pieņemt koordinēšanas pasākumus, lai garantētu personu pārvietošanās brīvības efektīvu īstenošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās darbības mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (24) Ar šo regulu būtu jāaizstāj Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽²⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VI SPĀRĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Definīcijas

1. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

- a) "pamatregula" ir Regula (EK) Nr. 883/2004;
- b) "īstenošanas regula" ir šī regula; un
- c) piemēro pamatregulā sniegtās definīcijas.

2. Papildus definīcijām, kas minētas 1. punktā:

- a) "piekļuves vieta" ir struktūra, kas nodrošina:
- i) elektronisku kontaktpunktu;
- ii) automātisku maršrutēšanu, kā pamatā ir adrese; un

iii) viedo maršrutēšanu, kuras pamatā ir programmatūra, kas ļauj automātiski pārbaudīt un veikt maršrutēšanu (piemēram, izmantot mākslīgo intelektu) un/vai cilvēku līdzdalību;

- b) "sadarbības struktūra" ir jebkura dalībvalsts kompetentās iestādes norādīta struktūra vienai vai vairākām pamatregulas 3. pantā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām, kas atbild uz informācijas un palīdzības pieprasījumu saistībā ar pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanu un kas veic uzdevumus, kuri tai uzticēti īstenošanas regulas IV sadaļā;
- c) "dokuments" ir tā veidots datu apkopojums, neatkarīgi no izmantotā saziņas līdzekļa, lai ar to varētu apmainīties elektroniski, un kas jānosūta, lai pamatregula un īstenošanas regula varētu darboties;
- d) "strukturēts elektronisks dokuments" ir jebkurš strukturēts dokuments, kas sastādīts tādā formā, kāda tā izstrādāta elektroniskai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm;
- e) "nosūtīšana elektroniski" nozīmē nosūtīt datus, izmantojot elektroniskas datu apstrādes (tostarp datu saspiešanu) iekārtas, izmantojot vadus, radio apraides, optiskas tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;

⁽¹⁾ OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.

- f) "Revīzijas padome" ir pamatregulas 74. pantā minētā struktūra.

II NODAĻA

Sadarbības un datu apmaiņas noteikumi

2. pants

Darbības joma un noteikumi datu apmaiņai starp iestādēm

1. Īstenošanas regulā apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm un personām, uz kurām attiecas pamatregula, ir balstīta uz sabiedrisko pakalpojumu, efektivitātes, aktīvas palīdzības, ātras pārsūtīšanas principiem un pieejamību, tostarp e-pieejamību, jo īpaši invalīdiem un vecākiem cilvēkiem.

2. Iestādes nekavējoties nodrošina vai apmainās ar visiem vajadzīgajiem datiem, lai noteiktu to personu tiesības un pienākumus, uz kuriem attiecas pamatregula. Šādus datus dalībvalstīm tieši pārsūta pašas iestādes vai netieši – ar sadarbības struktūru starpniecību.

3. Ja persona kļūdaini iesniegusi informāciju, dokumentus vai pieprasījumus iestādē tās dalībvalsts teritorijā, kurā neatrodas saskaņā ar īstenošanas regulu norādītā iestāde, pirmā iestāde informāciju, dokumentus vai pieprasījumus nekavējoties iesniedz iestādei, kas norādīta saskaņā ar īstenošanas regulu, norādot datumu, kad tie bija iesniegti sākotnēji. Šis datums ir saistošs otrajai iestādei. Tomēr dalībvalsts iestādes nesauc pie atbildības vai neuzskata par atbildīgām, ka tās ir pieņēmušas lēmumu, jo nav varējušas rīkoties tādēļ, ka citu dalībvalstu iestādes ir aizkavējušas informācijas, dokumentu vai pieprasījumu pārsūtīšanu.

4. Kad datus pārsūta netieši ar mērķa dalībvalsts sadarbības struktūras starpniecību, termiņš, kad jāsniedz atbilde uz pieprasījumu, sākas no tās dienas, kad minētā sadarbības struktūra ir saņēmusi pieprasījumu, it kā to būtu saņēmusi minētās dalībvalsts iestāde.

3. pants

Darbības joma un noteikumi datu apmaiņai starp attiecīgajām personām un iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajām personām tiek darīta pieejama nepieciešamā informācija, lai šīs personas būtu informētas par izmaiņām, ko ievieš ar pamatregulu un īstenošanas regulu, tādējādi ļaujot šīm personām izmantot viņu tiesības. Dalībvalstis arī nodrošina lietotājdraudzīgu pakalpojumu sniegšanu.

2. Personām, uz kurām attiecas pamatregula, ir pienākums pārsūtīt attiecīgajai iestādei informāciju, dokumentus vai apstiprinātos pierādījumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņu vai viņu

ģimenes stāvokli, lai noteiktu vai uzturētu viņu tiesības un pienākumus un lai noteiktu piemērojamus tiesību aktus un viņu pienākumus saskaņā ar tiem.

3. Lai īstenotu pamatregulu, katra dalībvalsts, apkopojot, pāršūtot un apstrādājot datus atbilstīgi savam tiesiskajam regulējumam, nodrošina, ka attiecīgās personas var pilnīgi izmantot savas tiesības saistībā ar personas datu aizsardzību saskaņā ar Kopienas noteikumiem fizisko personu aizsardzības jomā attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu kustību.

4. Ciktāl tas ir vajadzīgs pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanai, attiecīgās iestādes pārsūta informāciju un izsniedz dokumentus attiecīgajām personām bez kavēšanās un jebkurā gadījumā nepārsniedzot termiņus, kas noteikti attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.

Attiecīgā iestāde informē pieprasītāju, kas dzīvo vai uzturas citā dalībvalstī, par tās lēmumu vai nu tieši, vai ar sadarbības struktūras starpniecību, kas atrodas dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī. Atsakot pabalstus, tā norāda arī uz atteikuma iemesliem, pārsūdzības iespējām un pieļaujamiem pārsūdzības termiņiem. Šā lēmuma kopiju nosūta citām iesaistītajām iestādēm.

4. pants

Datu apmaiņas forma un veids

1. Administratīvā komisija izstrādā dokumentu un strukturētu elektronisko dokumentu struktūru, saturu un formu un sīki izstrādātus noteikumus to apmaiņai.

2. Datu pārsūtīšana starp iestādēm vai sadarbības struktūrām notiek elektroniski, tieši vai netieši – caur piekļuves punktiem, kas iekļauti kopējā drošības sistēmā, kura var garantēt datu apmaiņas konfidencialitāti un aizsardzību.

3. Sazinoties ar attiecīgajām personām, attiecīgās iestādes izmanto katram gadījumam piemērotu saziņas veidu un, cik vien iespējams, dod priekšroku elektroniskam saziņas veidam. Administratīvā komisija nosaka praktiskos pasākumus informācijas, dokumentu vai lēmumu sūtīšanai attiecīgajai personai elektroniskā veidā.

5. pants

Citas dalībvalsts izsniegtu dokumentu un apstiprināto pierādījumu juridiskais spēks

1. Dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas stāvokli pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas vajadzībām, un apstiprinātos pierādījumus, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tā dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.

2. Ja ir šaubas par dokumenta derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, tās dalībvalsts iestāde, kas saņem dokumentu, lūdz izdevējiestādei nepieciešamo skaidrojumu un vajadzības gadījumā šā dokumenta atsaukumu. Izdevējiestāde pārskata dokumenta izsniegšanas pamatojumu un vajadzības gadījumā to atsauc.

3. Saskaņā ar 2. punktu, ja pastāv šaubas par attiecīgās personas sniegto informāciju, dokumenta vai apstiprinošu pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, cik tāl tas iespējams, pēc kompetentās iestādes lūguma veic attiecīgu informācijas vai dokumentu pārbaudi.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad iestāde, kas saņēma dokumentu, iesniedza savu pieprasījumu. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

6. pants

Tiesību aktu provizoriska piemērošana un pabalstu provizoriska piešķiršana

1. Ja īstenošanas regulā nav paredzēts citādi, gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestādēm ir atšķirīgi viedokļi par piemērojamajiem tiesību aktiem, attiecīgajai personai provizoriski piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus, prioritātes kārtību nosakot šādi:

- a) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā persona faktiski strādā vai ir pašnodarbināta, ja šī persona strādā vai ir pašnodarbināta tikai vienā dalībvalstī;
- b) personas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti, ja attiecīgā persona tur veic daļu savas darbības/darbību vai ja persona ne-strādā vai nav pašnodarbināta;
- c) tās dalībvalsts tiesību akti, kuras tiesību aktu piemērošana bija pieprasīta pirmā, ja persona veic darbību vai darbības divās vai vairāk dalībvalstīs.

2. Ja nav vienotības divu vai vairāk dalībvalstu iestāžu starpā par to, kurai iestādei būtu jānodrošina pabalsti naudā vai natūrā, attiecīgajai personai, kas varētu pieprasīt pabalstu, ja nebūtu domstarpību, provizoriski ir tiesības saņemt pabalstus, ko paredz tiesību akti, kurus piemēro personas dzīvesvietas iestāde, vai, ja persona nedzīvo vienā no attiecīgo dalībvalstu teritorijām, pabalstus, ko paredz tiesību akti, kurus piemēro iestāde, kam pirmajai iesniedza pieteikumu.

3. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad radusies viedokļu nesaskaņa, kā minēts 1. un 2. punktā. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

4. Ja ir noskaidrots, ka piemērojamie tiesību akti nav provizoriskās dalības dalībvalsts tiesību akti, vai ja iestāde, kas provizoriski piešķir pabalstu, nav kompetentā iestāde, tā iestāde, kuru atzīst par kompetento iestādi, tiek atzīta par tādu ar atpakaļejošu spēku, it kā viedokļu nesaskaņas nebūtu pastāvējušas, vēlākais no provizoriskās dalības dienas vai no attiecīgo pabalstu pirmās provizoriskās piešķiršanas.

5. Vajadzības gadījumā iestāde, kas ir atzīta par kompetentu, un iestāde, kura provizoriski ir izmaksājusi pabalstus naudā vai provizoriski ir saņēmusi iemaksas, nokārto attiecīgās personas finansiālo situāciju attiecībā uz iemaksām un pabalstiem, kas attiecīgā gadījumā provizoriski izmaksāti skaidrā naudā saskaņā ar īstenošanas regulas IV sadaļas III nodaļu.

Pabalstus natūrā, ko saskaņā ar 2. punktu provizoriski piešķir viena iestāde, saskaņā ar īstenošanas regulas IV sadaļu atmaksā kompetentā iestāde.

7. pants

Pabalstu un iemaksu provizorisks aprēķins

1. Ja vien īstenošanas regulā nav noteikts citādi, gadījumos, kad personai ir tiesības uz pabalstu vai ir jāveic iemaksa saskaņā ar pamatregulu, un kompetentajai iestādei nav visas informācijas par situāciju citā dalībvalstī, kas nepieciešama, lai aprēķinātu šā pabalsta vai iemaksas galīgo summu, šī iestāde pēc attiecīgās personas pieprasījuma piešķir šo pabalstu vai veic provizorisku šīs iemaksas aprēķinu, ja šāds aprēķins ir iespējams, balstoties uz informāciju, kas ir minētās iestādes rīcībā.

2. Attiecīgo pabalstu vai iemaksu pārreķina, kad visi apstiprinotie pierādījumi vai dokumenti ir iesniegti attiecīgajai iestādei.

III NODAĻA

Citi vispārīgi pamatregulas piemērošanas noteikumi

8. pants

Administratīvie pasākumi starp divām vai vairāk dalībvalstīm

1. Īstenošanas regulas noteikumi aizstāj konvenciju piemērošanas kārtības noteikumus, kas minēti pamatregulas 8. panta 1. punktā, izņemot noteikumus par kārtību attiecībā uz pamatregulas II pielikumā minētajām konvencijām, ja minēto pasākumu noteikumi ir iekļauti īstenošanas regulas 1. pielikumā.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var savstarpēji vienoties par pasākumiem, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 2. punktā minēto konvenciju piemērošanu, ar noteikumu, ka šie pasākumi nelabvēlīgi neiespaido attiecīgo personu tiesības un pienākumus un ir iekļauti īstenošanas regulas 1. pielikumā.

9. pants

Citas procedūras iestāžu starpā

1. Divas vai vairākas dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var vienoties par citām procedūrām, nekā tas paredzēts īstenošanas regulā, ar noteikumu, ka šādas procedūras nelabvēlīgi neiespaido attiecīgo personu tiesības un pienākumus.

2. Par visiem nolīgumiem, kas noslēgti šajā nolūkā, paziņo Administratīvajai komisijai, un tos iekļauj īstenošanas regulas 1. pielikumā.

3. Noteikumus, kas ietverti īstenošanas nolīgumos, kuri noslēgti starp divām vai vairāk dalībvalstīm šajā pašā nolūkā, vai nolīgumos, kuri ir līdzīgi 2. punktā minētajiem, un ir spēkā iepriekšējā dienā pirms īstenošanas regulas stāšanās spēkā, kā arī noteikumus, kas ietverti Regulas (EEK) Nr. 574/72 5. pielikumā, turpina piemērot šo dalībvalstu savstarpējo attiecību risināšanai ar noteikumu, ka tie arī ir ietverti īstenošanas regulas 1. pielikumā.

10. pants

Pabalstu pārklāšanās novēršana

Neatkarīgi no citiem pamatregulas noteikumiem, ja pabalsti, kuri pienākas saskaņā ar divu vai vairāk dalībvalstu tiesību aktiem, ir savstarpēji samazināti, apturēti vai atsaukti, tad summas, kas netiktu izmaksātas, stingri piemērojot noteikumus attiecībā uz samazināšanu, apturēšanu vai atsaukšanu, ko paredz attiecīgo dalībvalstu tiesību akti, izdala ar to pabalstu skaitu, uz kuriem attiecas samazināšana, apturēšana vai atsaukšana.

11. pants

Dzīvesvietas noteikšanas elementi

1. Gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestāžu starpā nav vienošanās par tādas personas, uz kuru attiecas pamatregula, dzīvesvietas noteikšanu, šīs iestādes kopīgi izveido attiecīgās personas interešu centru, balstoties uz attiecīgu vispārēju tādas pieejamās informācijas izvērtējumu, kas vajadzības gadījumā var ietvert:

a) uzturēšanās ilgumu un nepārtrauktību attiecīgo dalībvalstu teritorijā;

b) personas situāciju, tostarp:

i) jebkuras veiktās darbības būtību un specifiskās īpašības, jo īpaši vietu, kur šādu darbību parasti veic, darbības stabilitāti un jebkura darba līguma ilgumu;

ii) ģimenes stāvokli un ģimenes saites;

iii) nealgotu darbību veikšanu;

iv) studentiem – viņu ienākumu avotu;

v) mājokļa situāciju, jo īpaši to, cik tas ir pastāvīgs;

vi) dalībvalsti, kurā personu uzskata par dzīvojošu nodokļu piemērošanai.

2. Ja vairāku to kritēriju apsvēršana, kas balstīti uz attiecīgiem 1. punktā izklāstītajiem faktiem, nerada vienošanos attiecīgo iestāžu starpā, tad izšķiroši faktori personas faktiskās dzīvesvietas noteikšanā ir minētās personas nodoms, kā tas redzams no šādiem faktiem un apstākļiem, jo īpaši iemesli, kas lika šai personai pārcelties.

12. pants

Periodu summēšana

1. Lai piemērotu pamatregulas 6. pantu, kompetentā iestāde sazinās ar to dalībvalstu iestādēm, kuru tiesību akti arī ir attiekušies uz attiecīgo personu, lai noteiktu visus periodus, kas izpildīti saskaņā ar šo dalībvalstu tiesību aktiem.

2. Attiecīgos apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai nodzīvotā laika periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, summē ar tiem periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tas ir vajadzīgs pamatregulas 6. panta piemērošanai, ja šie periodi nepārklājas.

3. Ja apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periods, kas ir izpildīts saskaņā ar obligāto apdrošināšanu atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, sakrīt ar apdrošināšanas periodu, kas izpildīts, balstoties uz brīvprātīgu apdrošināšanu vai brīvprātīgu tālākapdrošināšanu saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad ņem vērā tikai periodu, kas ir izpildīts, balstoties uz obligāto apdrošināšanu.

4. Ja apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periods, kas nav pielīdzinātais periods, kurš izpildīts saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, sakrīt ar pielīdzināto periodu, balstoties uz citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad ņem vērā tikai to periodu, kas nav pielīdzinātais.

5. Jebkuru periodu, kurš ir pielīdzinātais saskaņā ar divu vai vairāk dalībvalstu tiesību aktiem, ņem vērā tikai tās dalībvalsts iestāde, kuras tiesību aktiem attiecīgā persona pēdējo reizi bija pakļauta pirms minētā perioda. Gadījumā, ja pirms minētā perioda attiecīgā persona nav bijusi iesaistīta obligātajā apdrošināšanā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, šo periodu ņem vērā iestāde dalībvalstī, kuras tiesību aktiem attiecīgā persona bija pakļauta pirmo reizi pēc minētā perioda.

6. Gadījumā, kad nevar precīzi noteikt apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periodu, kas ir izpildīts saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, pieņem, ka šie periodi nepārklājas ar apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, un tos ņem vērā, ja tas ir izdevīgi attiecīgajām personām, ciktāl ir saprātīgi tos ņemt vērā.

13. pants

Periodu pārrēķināšanas noteikumi

1. Ja periodus, kas izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, izsaka vienībās, kas atšķiras no tām, kuras izmanto citā dalībvalstī, summēšanai vajadzīgo pārrēķinu veic pēc šādiem noteikumiem:

- periods, uz kā pamata veic pārrēķinu, ir tas periods, kuru paziņo tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem periods bija izpildīts;
- gadījumos, kad periodi ir izteikti dienās, pārrēķinu no dienām uz citām vienībām un otrādi, kā arī starp dažādām sistēmām, kas balstītas uz dienām, veic saskaņā ar šo tabulu:

Sistēma balstīta uz	1 diena atbilst	1 nedēļa atbilst	1 mēnesis atbilst	1 ceturksnis atbilst	Maksimālais dienu skaits vienā kalendārā gadā
5 dienas	9 stundas	5 dienas	22 dienas	66 dienas	264 dienas
6 dienas	8 stundas	6 dienas	26 dienas	78 dienas	312 dienas
7 dienas	6 stundas	7 dienas	30 dienas	90 dienas	360 dienas

- ja sistēmās periodi ir izteikti ar vienībām, kas nav dienas:
 - trīs mēneši vai trīspadsmit nedēļas ir līdzvērtīgas vienam ceturksnim un otrādi;
 - viens gads ir līdzvērtīgs četriem ceturksņiem, 12 mēnešiem vai 52 nedēļām un otrādi;
 - lai pārrēķinātu nedēļas mēnešos un otrādi, nedēļas un mēnešus pārrēķina dienās saskaņā ar b) apakšpunktā esošajā tabulā minētās sešu dienu sistēmas pārrēķina noteikumiem;
 - ja periodus izsaka daļās, šos skaitļus pārrēķina nākamajā mazākajā vesela skaitļa vienībā, izmantojot b) un c) apakšpunktā minētos noteikumus. Gada daļas pārrēķina mēnešos, ja vien konkrētā sistēma nebalstās uz ceturksņiem;
 - ja saskaņā ar šo punktu veikta pārrēķina rezultāts ir vienības daļa, par saskaņā ar šo punktu veikta pārrēķina rezultātu uzskata nākamo lielāko vesela skaitļa vienību.
2. Piemērojot 1. punktu, nevar iegūt vienā kalendārā gadā nenomaksātu periodu kopsummu, kas pārsniedz 1. punkta b) apakšpunktā esošās tabulas pēdējā ailē norādīto dienu skaitu, 52 nedēļas, 12 mēnešus vai četrus ceturksņus.

Ja pārrēķināmo periodu skaits atbilst maksimālo atļauto gada periodu skaitam tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā tie noslēgti, piemērojot 1. punktu, nevar rasties tādi periodi viena kalendārā gada laikā, kas ir īsāki nekā iespējamais maksimālo atļauto gada periodu skaits saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

3. Pārrēķinu veic vai nu vienā operācijā par visiem periodiem, kuri bija paziņoti kā summējami, vai pa gadiem, ja periodus paziņoja pa gadiem.

4. Ja iestāde paziņo periodus, izteiktus dienās, tā vienlaikus norāda, vai tās izmantotā sistēma balstās uz piecām, sešām vai septiņām dienām.

II SADAĻA

PIEMĒROJAMO TIESĪBU AKTU NOTEIKŠANA

14. pants

Precizējumi attiecībā uz pamatregulas 12. un 13. pantu

1. Piemērojot pamatregulas 12. panta 1. punktu, "persona, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātas personas statusā darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savu darbību, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti" ir persona, kas

pieņemta darbā nosūtīšanai uz citu dalībvalsti, ja uz attiecīgo personu tieši pirms darba uzsākšanas jau attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir reģistrēts šīs personas darba devējs.

2. Pamatregulas 12. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos frāze "kurš parasti tur veic savas darbības" attiecas uz darba devēju, kas dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, parasti veic citas būtiskas darbības, nevis tās, kuras saistītas tikai ar iekšējo

pārvaldību, ņemot vērā visus kritērijus, kas raksturo attiecīgā uzņēmuma darbības. Attiecīgajiem kritērijiem jāatbilst katra darba devēja specifikai un to veikto darbību patiesajai būtībai.

3. Piemērojot pamatregulas 12. panta 2. punktu, ar frāzi "parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā" saprot personu, kura parasti veic būtiskas darbības tās dalībvalsts teritorijā, kurā tā veic uzņēmējdarbību. Jo īpaši minētajai personai jau ir jābūt veikušai šo darbību kādu laiku pirms dienas, kad tā vēlas izmantot šā panta noteikumus, un visā pagaidu darbību laikā citā dalībvalstī jāturpina uzturēt prasības savas darbības veikšanai, lai varētu to turpināt pēc atgriešanās dalībvalstī, kur persona veic uzņēmējdarbību.

4. Piemērojot pamatregulas 12. panta 2. punktu, kritērijs, pēc kura nosaka, vai tā darbība, ko pašnodarbinātais veiks citā dalībvalstī, ir "līdzīga" darbībai, ko pašnodarbinātais parasti veic, ir darbības patiesā daba, nevis apzīmējums, ko šai darbībai var piešķirt šī cita dalībvalsts.

5. Piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu, ar personu, kas "parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs", saprot jo īpaši personu, kas:

- a) turpinot darbību vienā dalībvalstī, vienlaikus veic citu atsevišķu darbību vienā vai vairāk dalībvalstīs neatkarīgi no šīs atsevišķās darbības ilguma un būtības;
- b) pastāvīgi veic dažādas darbības, izņemot nenozīmīgas darbības, divās vai vairāk dalībvalstīs neatkarīgi no darbību maiņas biežuma un regularitātes.

6. Piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punktu, ar personu, kas "parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs" saprot jo īpaši personu, kas vienlaikus vai pārmaiņus divās vai vairāk dalībvalstīs veic vienu vai vairākas atsevišķas pašnodarbinātas personas darbības neatkarīgi no šo darbību būtības.

7. Lai darbības saskaņā ar 5. un 6. punktu atšķirtu no situācijām, kas aprakstītas pamatregulas 12. panta 1. un 2. punktā, izšķirošs ir vienā vai vairākās dalībvalstīs īstenotas darbības ilgums (neatkarīgi no tā, vai šī darbība ir pastāvīga vai tā tiek īstenota *ad hoc*, vai tā ir īslaicīga). Šajā nolūkā tiek veikts visu būtisko faktu vispārējs novērtējums, nodarbinātas personas gadījumā īpašu uzmanību pievēršot darba vietai, kā tā noteikta darba līgumā.

8. Piemērojot pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktu, ar frāzi "veic būtisku savas darbības daļu" dalībvalstī saprot, ka nodarbināta vai pašnodarbināta persona veic kvantitatīvi būtisku visu

darbību daļu šajā dalībvalstī, neņemot vērā to, vai tā ir lielākā daļa no šīm darbībām.

Lai noteiktu, vai būtisku darbību daļu veic dalībvalstī, ņem vērā šādus indikatīvus kritērijus:

- a) algotas darbības gadījumā – darba laiku un/vai atalgojumu; un
- b) pašnodarbinātas darbības gadījumā – apgrozījumu, darba laiku, sniegto pakalpojumu skaitu un/vai ienākumus.

Saskaņā ar vispārēju novērtējumu mazāk nekā 25 % no minētajiem kritērijiem norāda, ka būtisku visu darbību daļu neveic attiecīgajā dalībvalstī.

9. Piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pašnodarbinātas personas "darbības interešu centru" nosaka, ņemot vērā elementu kopumu, no kuriem sastāv viņa profesionālās darbības, proti, vieta, kur atrodas šīs personas darbības pastāvīgā juridiskā adrese, veikto darbību parastais raksturs un ilgums, sniegto pakalpojumu skaits, kā arī attiecīgās personas vēlmes saskaņā ar visiem apstākļiem.

10. Lai noteiktu, kādi tiesību akti ir piemērojami atbilstīgi 8. un 9. punktam, attiecīgās iestādes ņem vērā situāciju, kas paredzēta turpmākajiem 12 kalendāra mēnešiem.

11. Ja persona veic algotu darbu divās vai vairāk dalībvalstīs tāda darba devēja uzdevumā, kas reģistrēts ārpus Eiropas Savienības robežām, un ja šī persona dzīvo dalībvalstī, neveicot tajā būtisku darbību, tad uz šo personu attiecas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti.

15. pants

Pamatregulas 11. panta 3. punkta b) un d) apakšpunkta, 11. panta 4. punkta un 12. panta piemērošanas procedūras (par informācijas sniegšanu attiecīgajām iestādēm)

1. Ja vien īstenošanas regulas 16. pantā nav noteikts citādi, ja persona veic darbības dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts saskaņā ar pamatregulas II sadaļu, tad darba devējs vai – tādas personas gadījumā, kas neveic algotas darbības – attiecīgā persona, kad vien iespējams, iepriekš informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Minētā iestāde nekavējoties sniedz informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami attiecīgajai personai saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu vai 12. pantu, attiecīgajai personai un tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kurā darbību veic.

2. Panta 1. punktu *mutatis mutandis* piemēro personām, uz kurām attiecas pamatregulas 11. panta 3. punkta d) apakšpunkts.

3. Darba devējs pamatregulas 11. panta 4. punktā nozīmē, kuram ir darbinieks uz kuģa, kurš kuģo ar citas dalībvalsts karogu, kad vien iespējams, laicīgi informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami personai saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu, minētā iestāde nekavējoties dara pieejamu tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, ar kuras karogu kuģo kuģis, uz kura darbinieks veic darbības.

16. pants

Pamatregulas 13. panta piemērošanas procedūra

1. Persona, kas veic darbības divās vai vairāk dalībvalstīs, informē dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās iestādes norādīto iestādi.

2. Norādītā dzīvesvietas iestāde nekavējoties nosaka, kādi tiesību akti attiecīgajai personai jāpiemēro, ņemot vērā pamatregulas 13. pantu un īstenošanas regulas 14. pantu. Šī sākotnējā noteikšana ir provizoriska. Iestāde informē norādīto iestādi katrā no dalībvalstīm, kurā tiek veiktas darbības, par piemērojamo tiesību aktu provizorisku noteikšanu.

3. Piemērojamo tiesību aktu provizoriskā noteikšana, kā paredzēts 2. punktā, kļūst galīga divu mēnešu laikā, kopš attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu norādītās iestādes saņēmušas par to informāciju saskaņā ar 2. punktu, ja vien tiesību akti jau nav bijuši galīgi noteikti, pamatojoties uz 4. punktu, vai ja vismaz viena no attiecīgajām iestādēm minētā divu mēnešu termiņa beigās informē dzīvesvietas dalībvalsts kompetento iestāžu norādīto iestādi par to, ka tā vēl nevar atzīt noteikšanas rezultātu vai ka tai šajā jautājumā ir atšķirīgs viedoklis.

4. Ja sakarā ar nenoteiktību par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu jāsazinās divu vai vairāk dalībvalstu iestādēm, pēc vienas vai vairāk attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu norādīto iestāžu vai pašu kompetento iestāžu pieprasījuma attiecīgajai personai piemērojamos tiesību aktus nosaka vienojoties, ņemot vērā pamatregulas 13. pantu un attiecīgos īstenošanas regulas 14. panta noteikumus.

Kad atšķiras attiecīgo iestāžu vai kompetento iestāžu viedokļi, šīs struktūras cenšas vienoties saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem un piemēro pamatregulas 6. pantu.

5. Tās valsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir noteikti par piemērojamiem vai nu provizoriski, vai galīgi, nekavējoties paziņo to attiecīgajai personai.

6. Ja attiecīgā persona nesniedz 1. punktā minēto informāciju, šo pantu piemēro pēc tās dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās iestādes norādītās iestādes iniciatīvas, tiklīdz tā ir novērtējusi šīs personas situāciju, iespējams, ar citas attiecīgās iestādes palīdzību.

17. pants

Pamatregulas 15. panta piemērošanas procedūra

Eiropas Kopienu līgumdarbiniekiem ir tiesības izmantot pamatregulas 15. pantā minēto izvēles iespēju, kad darba līgums ir noslēgts. Iestāde, kas ir pilnvarota noslēgt līgumu, informē tās dalībvalsts norādīto iestādi, kuras tiesību aktus Eiropas Kopienu līgumdarbinieks ir izvēlējis.

18. pants

Pamatregulas 16. panta piemērošanas procedūra

Darba devēja vai attiecīgās personas pieprasījumu piemērot 11. līdz 15. pantā minētos izņēmumus, kad vien iespējams, laicīgi iesniedz kompetentajai iestādei vai tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītai struktūrai, kuras tiesību aktus darbinieks vai attiecīgā persona lūdz piemērot.

19. pants

Informācijas sniegšana attiecīgajām personām un darba devējiem

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti kļūst piemērojami, ievērojot pamatregulas II sadaļu, informē attiecīgo personu un vajadzības gadījumā tās darba devēju(-us) par pienākumiem, kas noteikti minētajos tiesību aktos. Kompetentā iestāde nodrošina vajadzīgo palīdzību, izpildot formalitātes, ko prasa minētie tiesību akti.

2. Pēc attiecīgās personas vai darba devēja lūguma tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot pamatregulas II sadaļu, nodrošina apliecinājumu, ka šādi tiesību akti ir piemērojami, un vajadzības gadījumā norāda, līdz kuram datumam un ar kādiem nosacījumiem.

20. pants

Iestāžu sadarbība

1. Attiecīgās iestādes tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot pamatregulas II sadaļu, dara pieejamu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu dienu, no kuras minētie tiesību akti kļūst piemērojami, un iemaksu apmēru, kuras minētajai personai un tās darba devējam jāmaksā saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot pamatregulas II sadaļu, nodrošina informāciju par dienu, kad šo tiesību aktu piemērošana stājas spēkā, tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kuras tiesību aktiem minētā persona bija pakļauta kā pēdējiem.

21. pants

Darba devēja pienākumi

1. Darba devējam, kura juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta ir ārpus kompetentās dalībvalsts, jāpilda pienākumi, kas

noteikti viņa darbiniekiem piemērojamos tiesību aktos, īpaši pienākums maksāt minētajos tiesību aktos paredzētās iemaksas, it kā tā juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta būtu kompetentajā dalībvalstī.

2. Darba devējs, kam nav uzņēmējdarbības vieta dalībvalstī, kuras tiesību akti ir piemērojami, un darbinieks var vienoties, ka pēdējais pilda darba devēja pienākumus tā vārdā attiecībā uz iemaksu veikšanu, neskarot darba devēja pamatpienākumus. Darba devējs nosūta paziņojumu par šādu vienošanos minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

III SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI DAŽĀDĀS PABALSTU KATEGORIJĀS

I NODAĻA

Slimības pabalsti, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti

22. pants

Vispārēji īstenošanas noteikumi

1. Kompetentās iestādes vai iestādes raugās, lai apdrošinātajām personām būtu darīta pieejama informācija par tādām pabalstu piešķiršanas procedūrām un nosacījumiem, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, gadījumā, ja tos nesāņem tās dalībvalsts teritorijā, kur atrodas kompetentā iestāde.

2. Neatkarīgi no pamatregulas 5. panta a) apakšpunkta dalībvalsts var kļūt atbildīga par pabalstu izmaksām saskaņā ar pamatregulas 22. pantu tikai tad, ja vai nu apdrošinātā persona pieprasa pensiju saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar pamatregulas 23. līdz 30. pantu apdrošinātā persona saņem pensiju saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

23. pants

Piemērojamā sistēma, ja dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī pastāv vairāk nekā viens režīms

Ja tiesību akti, kas ir spēkā dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī, paredz vairāk nekā vienu apdrošināšanas sistēmu slimības, maternitātes un paternitātes pabalstu gadījumā vairākām apdrošināto personu kategorijām, saskaņā ar pamatregulas 17. pantu, 19. panta 1. punktu un 20., 22., 24. un 26. pantu piemēro tās normas, kas attiecas uz algoto darbinieku vispārējo sistēmu.

24. pants

Dzīvesvietas dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Lai piemērotu pamatregulas 17. pantu, apdrošinātajai personai un/vai tās ģimenes locekļiem ir jāreģistrējas dzīvesvietas iestādē. Tiesības uz pabalstiem natūrā dzīvesvietas dalībvalstī apstiprina ar dokumentu, ko pēc apdrošinātās personas vai pēc dzīvesvietas iestādes pieprasījuma izdod kompetentā iestāde.

2. Dokuments, kas minēts 1. punktā, ir derīgs, kamēr kompetentā iestāde paziņo dzīvesvietas iestādei par tā anulēšanu.

Dzīvesvietas iestāde informē kompetento iestādi par katru ierakstu saskaņā ar 1. punktu un par katra ieraksta izmaiņām vai atcelšanu.

3. Šo pantu piemēro *mutatis mutandis* personām, kas minētas pamatregulas 22., 24., 25. un 26. pantā.

25. pants

Uzturēšanās dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A. Procedūra un tiesību darbības joma

1. Piemērojot pamatregulas 19. pantu, apdrošinātā persona iesniedz veselības aprūpes sniedzējam uzturēšanās dalībvalstī dokumentu, ko izdevusi kompetentā iestāde un kurā ir norādītas personas tiesības uz pabalstu natūrā. Ja apdrošinātajai personai šāda dokumenta nav, uzturēšanās vietas iestāde pēc lūguma vai citā vajadzības gadījumā vērsas pie kompetentās iestādes, lai to iegūtu.

2. Dokumentā norādīts, ka apdrošinātajai personai saskaņā ar pamatregulas 19. pantā izklāstītajiem nosacījumiem ir tiesības uz pabalstu natūrā ar tādiem pašiem noteikumiem, ko piemēro personām, kuras apdrošinātas saskaņā ar uzturēšanās dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Pamatregulas 19. panta 1. punktā minētie pabalsti natūrā attiecas uz pabalstiem natūrā, kas ir piešķirti uzturēšanās dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem un kas kļūst vajadzīgi medicīnisku iemeslu dēļ, lai apdrošinātā persona nebūtu spiesta pirms tā termiņa beigām, ko tā paredzējusi pavadīt attiecīgajā valstī, atgriezties kompetentajā dalībvalstī, lai tur saņemtu vajadzīgo veselības aprūpi.

B. Izdevumu segšanas un pabalstu natūrā atmaksājumu procedūra un pasākumi

4. Ja apdrošinātā persona tiešām segusi izdevumus pilnīgi vai daļēji par sniegtajiem pabalstiem natūrā saskaņā ar pamatregulas 19. pantu un ja tiesību akti, ko piemēro uzturēšanās iestādē, ļauj šos izdevumus apdrošinātajai personai atmaksāt, tā var nosūtīt pieprasījumu par izdevumu segšanu uzturēšanās vietas iestādei. Šajā gadījumā minētā iestāde tieši minētajai personai atmaksā izmaksas, kas atbilst šiem pabalstiem, ievērojot attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētos ierobežojumus un saskaņā ar atmaksājumu likmju nosacījumiem.

5. Ja šādu izmaksu atmaksāšana nav prasīta tieši uzturēšanās vietas iestādē, aprēķinātās izmaksas attiecīgajai personai atmaksā kompetentā iestāde saskaņā ar atmaksājuma tarifiem, ko izmanto uzturēšanās vietas iestādē, vai summas, ko uzturēšanās vietas iestādei būtu bijis jāatmaksā, ja attiecīgā gadījumā būtu piemērots īstenošanas regulas 62. pants.

Uzturēšanās vietas iestāde sniedz kompetentajai iestādei pēc tās lūguma vajadzīgo informāciju par šiem tarifiem vai summām.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, kompetentā iestāde var atmaksāt aprēķinātās izmaksas atbilstīgi ierobežojumiem un saskaņā ar atmaksāšanas tarifu nosacījumiem, kas noteikti attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, ar noteikumu, ka apdrošinātā persona ir devusi savu piekrišanu šā noteikuma piemērošanai.

7. Ja attiecīgajā gadījumā uzturēšanās dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta atmaksāšana saskaņā ar 4. un 5. punktu, kompetentā iestāde var atmaksāt izmaksas atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajiem ierobežojumiem un saskaņā ar atmaksāšanas tarifu nosacījumiem, un bez apdrošinātās personas piekrišanas.

8. Apdrošinātajai personai atmaksātā summa nekādā gadījumā nepārsniedz faktiskās izmaksas.

9. Būtisku izdevumu gadījumā kompetentā iestāde var izmaksāt apdrošinātajai personai attiecīgu avansu, tiklīdz šī persona iesniegusi iestādei pieteikumu par izdevumu segšanu.

C. Ģimenes locekļi

10. Panta 1. līdz 9. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

26. pants

Plānota aprūpe

A. Atļauju piešķiršanas procedūra

1. Piemērojot pamatregulas 20. panta 1. punktu, apdrošinātā persona iesniedz uzturēšanās vietas iestādei dokumentu, ko izdevusi kompetentā iestāde. Piemērojot šo pantu, kompetentā iestāde ir iestāde, kas sedz plānotās aprūpes izmaksas; pamatregulas 20. panta 4. punktā un 27. panta 5. punktā minētajos gadījumos, kad dzīvesvietas dalībvalstī izmaksātos pabalstus natūrā atmaksā, pamatojoties uz fiksētām summām, dzīvesvietas iestādi uzskata par kompetento iestādi.

2. Ja apdrošinātā persona nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, tā lūdz atļauju arī no dzīvesvietas iestādes, kas tūlīt pārsūta lūgumu kompetentajai iestādei.

Šajā gadījumā dzīvesvietas iestāde apliecina, vai pamatregulas 20. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi dzīvesvietas dalībvalstī ir izpildīti.

Kompetentā iestāde drīkst atteikties piešķirt prasīto atļauju tikai tad, ja saskaņā ar dzīvesvietas iestādes atzinumu nav izpildīti pamatregulas 20. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi apdrošinātās personas dzīvesvietas dalībvalstī, vai tad, ja to pašu aprūpi var sniegt kompetentajā dalībvalstī medicīniski pamatotā termiņā, ņemot vērā attiecīgās personas pašreizējo veselības stāvokli un iespējamo slimības gaitu.

Kompetentā iestāde informē dzīvesvietas iestādi par savu lēmumu.

Ja atbilde netiek saņemta valsts tiesību aktos paredzētajos termiņos, uzskatāms, ka kompetentā iestāde atļauju ir piešķirusi.

3. Ja apdrošinātajai personai, kas nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, vajadzīga steidzama un vitāli svarīga aprūpe un atļauju nevar atteikt saskaņā ar pamatregulas 20. panta 2. punkta otro teikumu, atļauju piešķir dzīvesvietas iestāde kompetentās iestādes vārdā, un dzīvesvietas iestāde uzreiz informē kompetento iestādi.

Kompetentā iestāde pieņem izmeklēšanas secinājumus, ko snieguši ārsti, kurus atzinusi dzīvesvietas iestāde, kas izdod atļauju par vajadzību steidzami sniegt vitāli svarīgus veselības aprūpes pakalpojumus.

4. Kompetentā iestāde patur tiesības jebkurā atļaujas piešķiršanas procedūras brīdī pārbaudīt apdrošināto personu, pieaicinot ārstu, kuru izvēlas pati kompetentā iestāde uzturēšanās vai dzīvesvietas dalībvalstī.

5. Uzturēšanās vietas iestāde, neskarot jebkādu lēmumu par atļauju, informē kompetento iestādi, vai ir medicīniski pamatoti papildināt veselības aprūpi, uz ko attiecas spēkā esošā atļauja.

B. *Izdevumu segšana par pabalstiem natūrā, kas radušies apdrošinātajai personai*

6. Neskarot 7. punktu, īstenošanas regulas 25. panta 4. un 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

7. Ja apdrošinātā persona pati faktiski segusi visas izmaksas par atļautu veselības aprūpi vai daļu no tām un ja summa, kas kompetentajai iestādei ir jāatmaksā dzīvesvietas iestādei vai apdrošinātajai personai saskaņā ar 6. punktu (faktiskās izmaksas), ir mazāka par summu, kas tai jāmaksā par tādu pašu aprūpi kompetentajā dalībvalstī (pieņēmuma izmaksas), kompetentā iestāde atmaksā izmaksas apdrošinātajai personai pēc tās pieprasījuma tādā apmērā, kas atbilst pieņēmuma un faktisko izmaksu starpībai. Tomēr atmaksātā summa nedrīkst pārsniegt apdrošinātās personas faktiskos izdevumus, un var ņemt vērā summu, kas apdrošinātajai personai būtu bijusi jāmaksā, ja veselības aprūpe būtu nodrošināta kompetentajā dalībvalstī.

C. *Tādu ceļojuma un uzturēšanās izdevumu segšana, kas radušies saistībā ar plānotu aprūpi*

8. Ja kompetentās iestādes valsts tiesību aktos ir paredzēts atmaksāt tādus transporta un uzturēšanās izdevumus, kas ir neatņemama apdrošinātās personas veselības aprūpes sastāvdaļa, šādas izmaksas attiecīgajai personai un vajadzības gadījumā personai, kam tā ir jāpavada, sedz šī iestāde, ja ir piešķirta atļauja saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī.

D. *Ģimenes locekļi*

9. Panta 1. līdz 6. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

27. pants

Pabalsti naudā darba nespējas gadījumos, uzturoties vai dzīvojot dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A. *Procedūra, kas jāievēro apdrošinātajai personai*

1. Ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem apdrošinātajai personai ir jāiesniedz apliecinājums, lai darba nespējas gadījumā saņemtu naudas pabalstus saskaņā ar pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātajai personai ir jālūdz dzīvesvietas dalībvalsts ārstam apliecināt personas darba nespēju un tās iespējamo ilgumu pēc tam, kad ārsts ir novērtējis attiecīgās personas veselības stāvokli.

2. Apdrošinātā persona kompetentās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajā termiņā nosūta apliecinājumu kompetentajai iestādei.

3. Ja attiecīgās personas ārstējošie ārsti dzīvesvietas dalībvalstī neizsniedz darba nespējas apliecinājumus un ja šādi apliecinājumi ir nepieciešami saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā persona vēršas tieši dzīvesvietas iestādē. Šī iestāde

tūlīt nodrošina darba nespējas medicīnisku novērtēšanu, kā arī 1. punktā minētā apliecinājuma izrakstīšanu. Apliecinājumu tūlīt nosūta kompetentajai iestādei.

4. Panta 1., 2. un 3. punktā minētā dokumenta iesniegšana neatbrīvo apdrošināto personu no to saistību pildīšanas, kas ir paredzētas piemērojamos tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz personas darba devēju. Vajadzības gadījumā darba devējs un/vai kompetentā iestāde var aicināt darbinieku piedalīties darbībās, kuru mērķis ir veicināt viņa atgriešanos darbā, un šajā nolūkā sniegt atbalstu šai personai.

B. *Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas dalībvalsts iestādei*

5. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma dzīvesvietas iestāde veic jebkādas vajadzīgās administratīvās pārbaudes vai attiecīgās personas veselības pārbaudi saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro pēdējā minētā iestāde. Kontrolējošā ārsta atskaiti, kur jo īpaši minēts iespējamais darba nespējas ilgums, dzīvesvietas iestāde tūlīt nosūta kompetentajai iestādei.

C. *Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei*

6. Visos gadījumos kompetentā iestāde patur tiesības pieprasīt, lai apdrošināto personu izmeklē šīs iestādes izvēlēts ārsts.

7. Neskarot pamatregulas 21. panta 1. punkta otro teikumu, kompetentā iestāde izmaksā naudas pabalstus tieši attiecīgajai personai un vajadzības gadījumā informē dzīvesvietas iestādi.

8. Lai piemērotu pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātās personas darba nespējas lapai, kas ir izrakstīta citā dalībvalstī saskaņā ar kontrolējošā ārsta vai iestādes konstatētajiem medicīniskās izmeklēšanas rezultātiem, ir tāds pats juridiskais spēks kā darba nespējas lapai, ko izrakstījusi kompetentā dalībvalsts.

9. Ja kompetentā iestāde nolemj atteikt izmaksāt naudas pabalstus, tā informē apdrošināto personu par savu lēmumu un vienlaikus par to informē dzīvesvietas iestādi.

D. *Procedūra, kas jāievēro attiecībā uz uzturēšanos dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts*

10. Šā panta 1. līdz 9. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošinātā persona uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

28. pants

Naudas pabalsti attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi, uzturoties vai dzīvojot dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A. *Procedūra, kas jāievēro apdrošinātajai personai*

1. Lai saņemtu naudas pabalstus attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi saskaņā ar pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātā persona vēršas kompetentajā iestādē. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā par to informē dzīvesvietas iestādi.

B. Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas iestādei

2. Pēc kompetentās iestādes lūguma dzīvesvietas iestāde veic apdrošinātās personas veselības pārbaudi saskaņā ar tās vajadzību pēc ilgtermiņa aprūpes. Kompetentā iestāde sniedz dzīvesvietas iestādei visu informāciju, kas vajadzīga šādai pārbaudei.

C. Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei

3. Lai konstatētu ilgtermiņa aprūpes nepieciešamības pakāpi, kompetentajai iestādei ir tiesības pieprasīt, lai apdrošināto personu izmeklē tās izvēlēts ārsts vai jebkurš cits pašas izvēlēts eksperts.

4. Īstenošanas regulas 27. panta 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

D. Procedūra, kas jāievēro attiecībā uz uzturēšanos dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

5. Panta 1. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošinātā persona uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

E. Ģimenes locekļi

6. Panta 1. līdz 5. punktu piemēro *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

29. pants**Pamatregulas 28. panta piemērošana**

Ja pēdējā dalībvalsts, kurā bijušais pārrobežu darba ņēmējs veicis darbību, vairs nav kompetentā dalībvalsts un ja bijušais pārrobežu darba ņēmējs vai viņa ģimenes loceklis turp dodas, lai saņemtu pabalstus natūrā saskaņā ar pamatregulas 28. pantu, viņš uzturēšanās vietas iestādei iesniedz kompetentās iestādes izdotu dokumentu.

30. pants**Pensionāru iemaksas**

Ja persona saņem pensiju no vairāk nekā vienas dalībvalsts, nekādā gadījumā tā iemaksu summa, ko atskaita no visām izmaksātajām pensijām, nepārsniedz summu, ko attiecīgi atskaitītu personai, kura kompetentajā dalībvalstī saņem pensiju tādā pašā apmērā.

31. pants**Pamatregulas 34. panta piemērošana****A. Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei**

1. Kompetentā iestāde informē attiecīgo personu par pamatregulas 34. pantā paredzēto noteikumu attiecībā uz pabalstu pārklāšanās novēršanu. Piemērojot tādos noteikumus, personai, kas nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, nodrošina tiesības uz pabalsta summu vai vērtību, kas būtu vismaz līdzvērtīga tai, uz kuru šai personai būtu tiesības, ja tā dzīvotu minētajā dalībvalstī.

2. Kompetentā iestāde arī informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi par ilgtermiņa aprūpes pabalstu izmaksu, ja tiesību aktos, ko piemēro pēdējā minētā iestāde, paredzēti ilgtermiņa aprūpes pabalsti natūrā, kuri ietverti pamatregulas 34. panta 2. pantā minētajā sarakstā.

B. Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādei

3. Saņēmusi 2. punktā paredzēto informāciju, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde tūlīt informē kompetento iestādi par ilgtermiņa aprūpes pabalstu natūrā, kas paredzēts tam pašam nolūkam un ko tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir attiecīgajai personai, kā arī par tam piemērojamo atmaksājuma likmi.

4. Vajadzības gadījumā Administratīvā komisija nosaka šā panta īstenošanas pasākumus.

32. pants**Īpaši īstenošanas pasākumi**

1. Ja persona vai personu grupa pēc lūguma ir atbrīvota no obligātās apdrošināšanas slimības gadījumiem un tādējādi uz šādām personām neattiecas apdrošināšanas slimības gadījumiem sistēma, kam piemērojama pamatregula, citas dalībvalsts iestādei tikai šā atbrīvojuma dēļ nav saistību segt izmaksas par pabalstiem natūrā vai naudas pabalstiem, kas sniegti šādām personām vai viņu ģimenes locekļiem saskaņā ar pamatregulas III sadaļas I nodaļu.

2. Regulas 2. pielikumā minētajās dalībvalstīs pamatregulas III sadaļas I nodaļas noteikumus, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, piemēro personām, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā, pamatojoties tikai uz īpašu ierēdņiem paredzētu režīmu un tikai tiktāl, ciktāl minētajā nodaļā paredzēts.

Citai dalībvalsts iestādei nav pienākums tikai tādēļ vien segt izmaksas par pabalstiem natūrā vai naudas pabalstiem, kas piešķirti minētajām personām vai viņu ģimenes locekļiem.

3. Ja personas, kas minētas 1. un 2. punktā, un viņu ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kur tiesības saņemt pabalstus natūrā nav pakļautas apdrošināšanas nosacījumiem vai darbībai nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā, tās pilnībā sedz izmaksas par pabalstiem natūrā, kas piešķirti viņu dzīvesvietas valstī.

II NODAĻA**Pabalsti saistībā ar nelaimes gadījumu darbā un arodslimību gadījumos****33. pants****Tiesības uz pabalstiem natūrā un naudas pabalstiem, dzīvojot vai uzturoties dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts**

1. Lai piemērotu pamatregulas 36. pantu, īstenošanas regulā no 24. līdz 27. pantam izklāstītās procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

2. Ja dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēti īpaši pabalsti natūrā saistībā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību, tad šīs dalībvalsts iestāde par to nekavējoties informē kompetento iestādi.

34. pants

Procedūra saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimību gadījumiem, kas notikuši dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja noticis nelaimes gadījums darbā vai arodslimības diagnozi pirmo reizi nosaka dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts, tad nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības deklarāciju, ja deklarācija pastāv vai paziņojums pastāv saskaņā ar valsts tiesību aktiem, izpilda saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, vajadzības gadījumā neskarot citas piemērojamās tiesību normas, kas ir spēkā tās dalībvalsts teritorijā, kur ir noticis nelaimes gadījums darbā vai pirmā arodslimības konstatācija, un ko šādā gadījumā turpina piemērot. Deklarāciju vai paziņojumu adresē kompetentajai iestādei.

2. Tās dalībvalsts iestāde, kurā noticis nelaimes gadījums darbā vai kurā pirmo reizi noteikta arodslimības diagnoze, paziņo kompetentajai iestādei par medicīniskajiem slēdzieniem, kas izrakstīti minētās dalībvalsts teritorijā.

3. Ja nelaimes gadījums, braucot uz darbu vai no tā, ir noticis tās dalībvalsts teritorijā, kas nav kompetentā dalībvalsts, tad pirmās dalībvalsts teritorijā jāveic izmeklēšana, lai konstatētu, vai pastāv tiesības uz attiecīgajiem pabalstiem, šim mērķim izmeklētāju var norīkot kompetentā iestāde, kas informē šīs dalībvalsts iestādes. Iestādes savstarpēji sadarbojas, lai novērtētu visu attiecīgo informāciju un lai gūtu ziņas no ziņojumiem un visiem citiem dokumentiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumu.

4. Beidzoties aprūpei, pēc pieprasījuma kompetentajai iestādei iesniedz sīki izstrādātu ziņojumu ar pievienotajiem medicīniskajiem slēdzieniem attiecībā uz nelaimes gadījuma vai slimības palielošām sekām, īpaši par cietušās personas tā brīža veselības stāvokli, kā arī par atveseļošanos vai stāvokļa stabilizēšanos pēc gūtajām traumām. Attiecīgās izmaksas uz kompetentās iestādes rēķina sedz dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, vajadzības gadījumā saskaņā ar tarifu, ko šī iestāde piemēro.

5. Pēc dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādes pieprasījuma vajadzības gadījumā kompetentā iestāde paziņo tai lēmumu, kas nosaka datumu, kad paredzama izveseļošanās vai stāvokļa stabilizēšanās pēc gūtajām traumām, kā arī attiecīgā gadījumā lēmumu par pensijas piešķiršanu.

35. pants

Strīds par negadījuma vai slimības saistību ar profesionālo darbību

1. Ja kompetentā iestāde apstrīd, ka saskaņā ar pamatregulas 36. panta 2. punktu piemērojami tiesību akti par nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām, tā par to nekavējoties informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi, kas piešķirusi pabalstus natūrā, kurus uzskatīs par apdrošināšanas slimības gadījumiem pabalstiem.

2. Ja šajā jautājumā ir pieņemts galīgais lēmums, kompetentā iestāde par to nekavējoties informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi, kas piešķirusi pabalstus natūrā.

Ja nav konstatēts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, pabalstus natūrā turpina sniegt kā slimības gadījuma pabalstus, ja attiecīgā persona ir tiesīga tos saņemt.

Ja ir konstatēts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, tad slimības pabalsti natūrā, kas piešķirti attiecīgai personai, ir uzskatāmi par pabalstiem attiecībā uz nelaimes gadījumu darbā vai arodslimības pabalstiem no tās dienas, kad noticis nelaimes gadījums darbā vai pirmo reizi noteikta arodslimības diagnoze.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

36. pants

Procedūra gadījumos, kad darbinieks pakļauts arodslimības riskam vairāk nekā vienā dalībvalstī

1. Pamatregulas 38. pantā minētajā gadījumā arodslimības deklarāciju vai paziņojumu nosūta kompetentajai iestādei arodslimību jautājumos pēdējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas darbību, kas, iespējams, izraisīja minēto slimību.

Ja šī iestāde, kurai nosūtīja deklarāciju vai paziņojumu, konstatē, ka darbība, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, pēdējo reizi ir veikta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā pārsūta deklarāciju vai paziņojumu un visus pavaddokumentus līdzvērtīgi šīs dalībvalsts iestādei.

2. Ja iestāde pēdējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, konstatē, ka attiecīgā persona vai tās apgādājamie neatbilst šo tiesības aktu prasībām, *inter alia* tādēļ, ka atbilstīgā persona šajā dalībvalstī nekad nav veikusi darbību, kas izraisījusi arodslimību, vai tādēļ, ka šī dalībvalsts neatzīst šo slimību par arodslimību, tad minētā iestāde nekavējoties nosūta deklarāciju vai paziņojumu un visus pavaddokumentus, tostarp pirmās iestādes veikto medicīnisko pārbaumu rezultātus un ziņojumus, iestādei iepriekšējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas veikto darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību.

3. Vajadzības gadījumā iestādes turpina rīkoties saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru, līdz tās nonāk līdz līdzīgai iestādei tajā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecas uz attiecīgās personas iepriekš veikto darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību.

37. pants

Informācijas apmaiņa starp iestādēm un avansu izmaksāšana gadījumos, kad tiek pārsūdzēts lēmums par pabalsta atteikšanu

1. Ja pārsūdz lēmumu par pabalsta atteikšanu, ko pieņēmusi iestāde vienā no dalībvalstīm, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgā persona ir veikusi darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, šī iestāde par to informē iestādi, kurai tika nosūtīts paziņojums atbilstīgi procedūrai, kas noteikta īstenošanas regulas 36. panta 2. punktā, un vēlāk to informē, kad ir pieņemts galīgais lēmums.

2. Ja persona ir tiesīga saņemt pabalstu saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro iestāde, kurai tika nosūtīta deklarācija vai paziņojums, šī iestāde izmaksā avansu, kura summu nosaka, vajadzības gadījumā konsultējoties ar iestādi, kuras lēmumu pārsūdzēja, un tādējādi izvairās no pārmaksāšanas. Ja pēc pārsūdzības ir noteikts, ka šai pēdējai iestādei ir jāpiesūdz pabalsti, tā atlīdzina izmaksāto avansu summu. Šo summu atvelk no pabalsta summas, kas jāizmaksā attiecīgajai personai saskaņā ar īstenošanas regulas 72. un 73. pantā paredzēto procedūru.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

38. pants

Arodslimības saasināšanās

Pamatregulas 39. pantā minētajos gadījumos prasītājam ir jāiesniedz tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem viņam ir tiesības uz pabalstiem, visa informācija attiecībā uz pabalstiem, kas saistībā ar attiecīgo arodslimību piešķirti iepriekš. Šī iestāde var vērsties visās citās iestādēs, kas bija kompetentas iepriekš, lai iegūtu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu.

39. pants

Darba nespējas pakāpes noteikšana gadījumos, ja noticis nelaimes gadījums darbā, vai arodslimības gadījumos, kas konstatēti agrāk vai vēlāk

Ja agrāk vai vēlāk konstatētu darba nespēju ir izraisījis nelaimes gadījums, kas notika, kad uz attiecīgo personu attiecas dalībvalsts tiesību akti, kas neparedz atšķirības attiecībā uz darba nespējas cēloņiem, tad attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes norādīta kompetentā iestāde vai struktūra:

a) pēc citas dalībvalsts kompetentas iestādes pieprasījuma sniedz informāciju par agrāk vai vēlāk konstatētas darba nespējas pakāpi un, ja iespējams, informāciju, kas ļautu noteikt, vai nespējas cēlonis ir nelaimes gadījums darbā to tiesību aktu nozīmē, kurus piemēro šīs citas dalībvalsts iestāde;

b) ņem vērā darba nespējas pakāpi, ko izraisījuši nelaimes gadījumi, kas notikuši agrāk vai vēlāk, atbilstīgi to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, lai piešķirtu tiesības uz pabalstiem un lai noteiktu pabalstu apmēru.

40. pants

Pabalstu vai papildu pabalstu pieprasījumu iesniegšana un izskatīšana

Lai saņemtu pabalstu vai papildu pabalstu atbilstīgi kādas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā persona vai tās apgādājamie, kas dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, vajadzības gadījumā nosūta pieprasījumu kompetentajai iestādei vai dzīvesvietas iestādei, kas to nosūta kompetentajai iestādei.

Pieprasījumā ir informācija, kas nepieciešama saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro kompetentā iestāde.

41. pants

Īpaši īstenošanas pasākumi

1. Regulas 2. pielikumā minētajās dalībvalstīs pamatregulas III sadaļas 2. nodaļas noteikumus, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, piemēro personām, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā, pamatojoties tikai uz īpašu ierēdņiem paredzētu režīmu un tikai tādā apmērā, kā minētajā nodaļā paredzēts.

2. Īstenošanas regulas 32. panta 2. punkta otro daļu un 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

III NODAĻA

Apbedīšanas pabalsti

42. pants

Apbedīšanas pabalstu pieprasījums

Lai piemērotu pamatregulas 42. un 43. pantu, apbedīšanas pabalstu pieprasījumu nosūta vai nu kompetentajai iestādei, vai pieprasītāja dzīvesvietas iestādei, kas to nosūta kompetentajai iestādei.

Pieprasījumā ir informācija, kas nepieciešama saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro kompetentā iestāde.

IV NODAĻA

**Invaliditātes pabalsti, vecuma pensijas un apgādnieka
zaudējuma pabalsti**

43. pants

Papildu noteikumi pabalsta aprēķināšanai

1. Lai aprēķinātu teorētisko un faktisko pabalsta summu saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro īstenošanas regulas 12. panta 3., 4., 5. un 6. punktā paredzētos noteikumus.

2. Gadījumos, kad brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodi nav ņemti vērā saskaņā ar īstenošanas regulas 12. panta 3. punktu, tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem šie periodi ir izpildīti, aprēķina summu, kas atbilst šiem periodiem atbilstīgi tiem tiesību aktu noteikumiem, kurus tā piemēro. Faktiskajai pabalsta summai, ko aprēķina saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pieskaita summu, kas atbilst brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodiem.

3. Katras dalībvalsts iestāde atbilstīgi tiesību aktiem, ko tā piemēro, aprēķina maksājamo summu, kas atbilst brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodiem, kas saskaņā ar pamatregulas 53. panta 3. punkta c) apakšpunktu nav pakļauta citas dalībvalsts noteikumiem par atcelšanu, samazināšanu vai apturēšanu.

Ja kompetentajai iestādei saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, šo summu nav iespējams tieši noteikt sakarā ar to, ka minētajos tiesību aktos apdrošināšanas periodiem piešķirta dažāda vērtība, var aprēķināt nosacītu summu. Administratīvā komisija nosaka sīki izstrādātus noteikumus šādas nosacītās summas aprēķināšanai.

44. pants

Bērna audzināšanas periodu ņemšana vērā

1. Piemērojot šo pantu, "bērna audzināšanas periods" ir jebkurš periods, kas ir iemaksu periods saskaņā ar dalībvalsts pensiju tiesību aktiem vai kas nodrošina pensijas papildinājumu konkrēti tā iemesla dēļ, ka persona ir audzinājusi bērnu, neatkarīgi no metodes, kāda izmantota šādu periodu aprēķināšanai, un neatkarīgi no tā, vai tie uzkrājas bērna audzināšanas laikā vai tiek atzīti ar atpakaļejošu spēku.

2. Ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir kompetenta atbilstīgi pamatregulas II sadaļai, neviens bērna audzināšanas periods netiek ņemts vērā, tās dalībvalsts iestāde, kuras tiesību akti saskaņā ar pamatregulas II sadaļu bija piemērojami attiecīgajai personai sakarā ar tās darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā dienā, kad saskaņā ar šiem tiesību aktiem bērna audzināšanas periodu sāka ņemt vērā attiecīgajam bērnam, arī turpmāk ir atbildīga ņemt vērā šo periodu kā bērna audzināšanas periodu saskaņā ar saviem tiesību aktiem tā, it kā šā bērna audzināšana notiktu tās teritorijā.

3. Panta 2. punktu nepiemēro, ja uz attiecīgo personu ir attiecināmi vai kļūst attiecināmi citas dalībvalsts tiesību akti sakarā ar darbību, ko tā veic nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

45. pants

Pabalstu pieprasījums

A. *Pabalstu pieprasījuma iesniegšana saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. panta 2. punktu.*

1. Lai saņemtu pabalstus saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. panta 2. punktu, prasītājs iesniedz pieprasījumu tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami laikā, kad radās darba nespēja, pēc kuras iestājusies invaliditāte vai šīs invaliditātes progresēšana, vai dzīvesvietas iestādei, kura pieprasījumu pārsūta pirmajai iestādei.

2. Ja ir piešķirti slimības pabalsti naudā, vajadzības gadījumā šo pabalstu piešķiršanas perioda beigu datumu uzskata par pensijas pieprasījuma iesniegšanas datumu.

3. Pamatregulas 47. panta 1. punktā minētajā gadījumā pēdējā iestāde, kurā attiecīgā persona bija apdrošināta, iestādei, kas sākmā izmaksājusi pabalstus, dara zināmu summu un pabalstu piešķiršanas datumu saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Sākot ar šo datumu, pabalstus, kas piešķirti pirms invaliditātes progresēšanas, atceļ vai samazina līdz piemaksai, kas minēta pamatregulas 47. panta 2. punktā.

B. *Citu pabalstu pieprasījumu iesniegšana*

4. Gadījumos, kas nav 1. punktā minētie gadījumi, prasītājs iesniedz pieprasījumu savas dzīvesvietas iestādei vai tās pēdējās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami. Ja attiecīgā persona nekad nav bijusi pakļauta tiesību aktiem, ko dzīvesvietas iestāde piemēro, šī iestāde pārsūta pieprasījumu tās pēdējās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami.

5. Pieprasījuma iesniegšanas datums ir spēkā visās attiecīgajās iestādēs.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, ja prasītājs nepaziņo to, ka viņš ir bijis nodarbināts vai dzīvojis citās dalībvalstīs, kaut arī viņam bija lūgts to paziņot, datumu, kurā prasītājs aizpilda savu sākotnējo pieprasījumu vai iesniedz jaunu pieprasījumu par saviem iztrūkstošajiem nodarbinātības un/vai uzturēšanās periodiem dalībvalstī, uzskata par datumu, kad pieprasījums iesniegts iestādei, kas piemēro attiecīgos tiesību aktus, ņemot vērā šajos tiesību aktos ietvertus labvēlīgākus nosacījumus.

46. pants

Dokumenti un informācija, kas prasītājam jāpievieno pieprasījumam

1. Prasītājs pieprasījumu iesniedz saskaņā ar noteikumiem tiesību aktos, ko piemēro īstenošanas regulas 45. panta 1. vai 4. punktā minētā iestāde, un pieprasījumam pievieno šajos tiesību aktos noteiktos apliecinājuma dokumentus. Konkrēti, prasītājs sniedz visu pieejamo informāciju un apliecinājuma dokumentus, kas attiecas uz apdrošināšanas periodiem (iestādes, identifikācijas numuri), nodarbinātību (darba devēji) vai pašnodarbinātību (darbības veids un vieta) un dzīvesvietu (adrese), kuri var būt pabeigti saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem, kā arī šo periodu ilgumu.

2. Ja saskaņā ar pamatregulas 50. panta 1. punktu prasītājs pieprasa vecuma pabalstu piešķiršanas atlikšanu saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, tas norāda to savā pieprasījumā un precizē, saskaņā ar kuras valsts tiesību aktiem atlikšanu pieprasa. Lai dotu iespēju prasītājam izmantot šīs tiesības, attiecīgās iestādes pēc prasītāja pieprasījuma paziņo viņam par visu tām pieejamo informāciju, lai viņš varētu novērtēt vienlaicīgas vai secīgas tādu pabalstu piešķiršanas sekas, kurus viņš varētu pieprasīt.

3. Ja prasītājs atsauc pieprasījumu saņemt pabalstu, kas paredzēts kādas konkrētas dalībvalsts tiesību aktos, šo atsaukumu neuzskata par vienlaicīgu atsaukumu pieprasījumiem saņemt pabalstus, kas paredzēti citu dalībvalstu tiesību aktos.

47. pants

Pieprasījumu izskatīšana attiecīgajās iestādēs**A. Kontaktiestāde**

1. Iestādi, kurai iesniedz vai pārsūta pabalstu pieprasījumu saskaņā ar īstenošanas regulas 45. panta 1. vai 4. punktu, turpmāk sauc par "kontaktiestādi". Dzīvesvietas iestādi nesauc par kontaktiestādi, ja attiecīgā persona nekad nav bijusi pakļauta tiesību aktiem, kurus šī iestāde piemēro.

Šī iestāde papildus pabalstu pieprasījuma izskatīšanai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, kā kontaktiestāde veicina datu apmaiņu, lēmumu paziņošanu un darbības, kas vajadzīgas, lai attiecīgās iestādes varētu izskatīt pieprasījumu, un sniedz prasītājam pēc pieprasījuma jebkādu informāciju, kas saistīta ar izpētes Kopienas aspektiem, kā arī informē viņu par lietas virzību.

B. Pabalstu pieprasījumu izskatīšana saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. pantu

2. Pamatregulas 44. panta 3. punktā minētajā gadījumā kontaktiestāde nosūta visus ar attiecīgo personu saistītos dokumentus iestādei, kurā šī persona bija apdrošināta iepriekš, un šī iestāde attiecīgi izskata lietu.

3. Īstenošanas regulas 48. līdz 52. pants nav piemērojams pamatregulas 44. pantā minēto pieprasījumu izskatīšanai.

C. Citu pabalstu pieprasījumu izskatīšana

4. Gadījumos, kas nav minēti 2. punktā, kontaktiestāde nekavējoties nosūta pabalstu pieprasījumus un visus tai pieejamos dokumentus, un, vajadzības gadījumā, prasītāja iesniegtos attiecīgos dokumentus visām iesaistītajām iestādēm, lai tās visas vienlaicīgi varētu sākt izskatīt pieprasījumu. Kontaktiestāde informē pārējās iestādes par apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, uz kuriem attiecas tās tiesību akti. Tā norāda arī, kurus dokumentus iesniegs vēlākā datumā, un papildina pieprasījumu, cik drīz vien iespējams.

5. Katra attiecīgā iestāde, cik drīz vien iespējams, paziņo kontaktiestādei un pārējām iesaistītajām iestādēm par apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, uz kuriem attiecas to tiesību akti.

6. Katra attiecīgā iestāde aprēķina pabalstu summu saskaņā ar pamatregulas 52. pantu un paziņo kontaktiestādei un pārējām iesaistītajām iestādēm savu lēmumu, izmaksājamo pabalstu summu un jebkuru citu informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu pamatregulas 53. līdz 55. pantu.

7. Ja iestāde, pamatojoties uz šā panta 4. un 5. punktā minēto informāciju, konstatē, ka ir piemērojams pamatregulas 46. panta 2. punkts vai 57. panta 2. vai 3. punkts, tā informē kontaktiestādi un pārējās attiecīgās iestādes.

48. pants

Lēmumu paziņošana prasītājam

1. Katra iestāde prasītājam paziņo lēmumu, ko tā pieņēmusi saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Katrā lēmumā norāda pārsūdzības iespējas un pārsūdzībai piemērojamus termiņus. Kad kontaktiestāde ir saņēmusi paziņojumu par visiem lēmumiem, ko pieņēmusi katra iestāde, tā nosūta prasītājam un pārējām attiecīgajām iestādēm šo lēmumu kopsavilkumu. Kopsavilkuma paraugu izstrādā Administratīvā komisija. Kopsavilkumu prasītājam nosūta iestādes valodā vai – pēc prasītāja lūguma – viņam vēlamā valodā, kas ir atzīta par vienu no Kopienas iestāžu oficiālajām valodām saskaņā ar Līguma 290. pantu.

2. Ja prasītājam pēc kopsavilkuma saņemšanas šķiet, ka divu vai vairāk iestāžu pieņemto lēmumu savstarpējā ietekme varētu būt negatīvi ietekmējusi viņa tiesības, viņam ir tiesības pieprasīt, lai attiecīgās iestādes šos lēmumus pārskata, darot to termiņos, kas noteikti attiecīgās valsts tiesību aktos. Termiņi sākas no dienas, kad ir saņemts kopsavilkums. Prasītāju rakstiski informē par pārskatīšanas rezultātiem.

49. pants

Invaliditātes pakāpes noteikšana

1. Ja ir piemērojams pamatregulas 46. panta 3. punkts, vienīgā iestāde, kas ir tiesīga pieņemt lēmumu par prasītāja invaliditātes pakāpi, ir kontaktiestāde, ja tiesību akti, kurus šī iestāde piemēro, ir iekļauti pamatregulas VII pielikumā, vai – citādā gadījumā – iestāde, kuras valsts tiesību akti ir iekļauti minētajā pielikumā un kuras valsts tiesību akti ir pēdējie attiekušies uz prasītāju. Tā pieņem šo lēmumu, tiklīdz tā var noteikt, vai pabalsta saņemšanas tiesību nosacījumi, kas noteikti piemērojamajos tiesību aktos, ir izpildīti, vajadzības gadījumā ņemot vērā pamatregulas 6. un 51. pantu. Tā nekavējoties paziņo par šo lēmumu pārējām attiecīgajām iestādēm.

Ja, ievērojot pamatregulas 6. un 51. pantu, nav izpildīti piemērojamajos tiesību aktos noteiktie pabalsta saņemšanas tiesību kritēriji, izņemot kritērijus, kuri attiecas uz invaliditāti, kontaktiestāde nekavējoties informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir pēdējie attiekušies uz prasītāju. Šai pēdējai minētajai iestādei ir tiesības pieņemt lēmumu attiecībā uz prasītāja invaliditātes pakāpi, ja ir izpildīti piemērojamajos tiesību aktos noteiktie pabalsta saņemšanas tiesību nosacījumi. Tā nekavējoties paziņo par minēto lēmumu pārējām attiecīgajām iestādēm.

Nosakot pabalsta saņemšanas tiesības, šī lieta vajadzības gadījumā saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem var būt jānodod atpakaļ tai dalībvalsts kompetentajai iestādei invaliditātes jautājumos, kuras tiesību akti ir vispirms attiekušies uz prasītāju.

2. Gadījumā, kad pamatregulas 46. panta 3. punkts nav piemērojams, katrai iestādei saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir iespēja norīkot ārstu vai citu ekspertu pēc savas izvēles, lai noteiktu prasītāja invaliditātes pakāpi. Tomēr dalībvalsts iestāde ņem vērā dokumentus, medicīniskus atzinumus un administratīvu informāciju, ko ir ievākusi jebkuras citas dalībvalsts iestāde, tā, it kā šī informācija būtu iegūta šīs iestādes dalībvalstī.

50. pants

Pabalsta provizoriski maksājumi un avanss

1. Neatkarīgi no īstenošanas regulas 7. panta katra iestāde, kas, izskatot pabalstu pieprasījumu, konstatē, ka saņēmējam saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem ir tiesības uz neatkarīgu pabalstu, saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu nekavējoties izmaksā minēto pabalstu. Šo maksājumu uzskata par provizorisku, ja summu varētu ietekmēt pieprasījuma izskatīšanas procedūras iznākums.

2. Ikreiz, kad no pieejamās informācijas ir saprotams, ka prasītājam ir tiesības uz maksājumu no kādas iestādes saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šī iestāde veic avansa maksājumu, kura summa ir pēc iespējas tuva summai, ko, iespējams, izmaksās saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Katra iestāde, kam saskaņā ar 1. vai 2. punktu ir pienākums maksāt provizoriskus pabalstus vai avansa maksājumu, nekavējoties informē prasītāju, jo īpaši vēršot viņa uzmanību uz to, ka pabalsts ir provizorisks, kā arī norādot visas pārsūdzības tiesības saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

51. pants

Jauns pabalstu aprēķins

1. Jauna pabalstu aprēķina gadījumā, piemērojot pamatregulas 48. panta 3. un 4. punktu, 50. panta 4. punktu un 59. panta 1. punktu, īstenošanas regulas 50. pants ir piemērojams *mutatis mutandis*.

2. Ja veic jaunu aprēķinu, atceļ vai aptur pabalstu, iestāde, kas ir pieņēmusi šo lēmumu, to nekavējoties paziņo attiecīgajai personai un informē katru no iestādēm, kurās šai personai ir noteiktas tiesības.

52. pants

Pasākumi, kas paredzēti pensiju aprēķināšanas procesa paātrināšanai

1. Lai atvieglotu un paātrinātu pieprasījumu izskatīšanu un pabalstu izmaksu, iestādes, kuru valsts tiesību akti ir attiekušies uz personu:

- a) ar citu dalībvalstu iestādēm apmainās ar tādu personu identifikācijas elementiem, kuru pakļautība vienas valsts piemērojamajiem tiesību aktiem mainās uz pakļautību citas valsts aktiem, vai arī dara šos elementus pieejamus minētajām iestādēm, kā arī kopīgi nodrošina, ka šie identifikācijas elementi tiek saglabāti un ir atbilstīgi, vai – citādā gadījumā – nodrošina šīm personām līdzekļus, lai tās tieši varētu piekļūt saviem identifikācijas elementiem;
- b) pietiekami laicīgi pirms minimālā vecuma, kad sākas tiesības uz pensiju, vai pirms vecuma, kas ir jānosaka ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar attiecīgo personu un citu dalībvalstu iestādēm apmainās ar informāciju (izpildītie periodi vai citi svarīgi elementi) par tādu personu pensijas tiesībām, kuru pakļautība vienas valsts piemērojamajiem tiesību aktiem ir mainījies uz pakļautību citas valsts tiesību aktiem, vai šo informāciju dara pieejamu minētajai personai un minētajām iestādēm, vai – citādā gadījumā – informē šīs personas par līdzekļiem vai tos nodrošina, lai tās varētu iepazīties ar savām tiesībām uz pabalstiem, kas tām pienāksies nākotnē.

2. Piemērojot 1. punktu, Administratīvā komisija nosaka tās informācijas elementus, ar kuru apmainās vai kuru dara pieejamu, un nosaka piemērotas procedūras un mehānismus, ņemot vērā īpatnības, administratīvo un tehnisko organizāciju un valstu pensiju sistēmām pieejamos tehnoloģiskos līdzekļus. Administratīvā komisija nodrošina, ka tiek īstenotas šīs pensiju sistēmas, organizējot pārbaudes attiecībā uz pieņemtajiem pasākumiem un to piemērošanu.

3. Piemērojot 1. punktu, šajā pantā minētā informācija jāsniedz iestādei tajā dalībvalstī, kurā sociālā nodrošinājuma administrēšanas nolūkos personai pirmo reizi piešķir personas identifikācijas numuru.

53. pants

Koordinēšanas pasākumi dalībvalstīs

1. Neskarot pamatregulas 51. pantu, ja valsts tiesību aktos ir ietverti noteikumi, lai noteiktu atbildīgo iestādi vai piemērojamo sistēmu, vai lai apdrošināšanas periodus piešķirtu konkrētai sistēmai, tad piemēro šos noteikumus, ņemot vērā vienīgi tādus apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja valsts tiesību aktos ietverti noteikumi, ar kuriem koordinē īpašas sistēmas, ko piemēro ierēdņiem, un vispārējo sistēmu, ko piemēro nodarbinātām personām, tad minētos noteikumus neskar pamatregulas un īstenošanas regulas noteikumi.

V NODAĻA

Bezdarba pabalsti

54. pants

Periodu summēšana un pabalstu aprēķins

1. Saistībā ar pamatregulas 61. pantu īstenošanas regulas 12. panta 1. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Neskarot iesaistīto iestāžu pamatpienākumus, attiecīgā persona iesniedz kompetentai iestādei tās dalībvalsts iestādes izsniegtu dokumentu, kuras tiesību aktiem tā bijusi pakļauta savas pēdējās nodarbinātības vai pašnodarbinātās darbības laikā, norādot periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Lai piemērotu pamatregulas 62. panta 3. punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktiem bijusi pakļauta konkrētā persona savas pēdējās nodarbinātības vai pašnodarbinātās darbības laikā, nekavējoties paziņo dzīvesvietas iestādei pēc tās lūguma visus faktus, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu bezdarbnieka pabalstu, ko minētā persona var saņemt dzīvesvietas dalībvalstī, un jo īpaši algas apmēru vai saņemtos profesionālos ienākumus.

3. Piemērojot pamatregulas 62. pantu un neņemot vērā tās 63. pantu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktos paredzēts, ka pabalstu aprēķins mainās atkarībā no ģimenes locekļu skaita, ņem vērā ieinteresētās personas ģimenes locekļus, kas dzīvo citā dalībvalstī, tā, kā to darītu gadījumā, ja viņi dzīvotu kompetentajā dalībvalstī. Šo noteikumu nepiemēro, ja ģimenes locekļu dzīvesvietas dalībvalstī citai personai ir tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, kura aprēķināšanai minētos ģimenes locekļus ņem vērā.

55. pants

Pabalsta tiesību saglabāšanas nosacījumi un ierobežojumi bezdarbniekam, kas dodas uz citu dalībvalsti

1. Lai izmantotu pamatregulas 64. pantu, bezdarbnieks, kas dodas uz citu dalībvalsti, pirms tam informē par to kompetento iestādi un lūdz tai izsniegt dokumentu, kas apliecina, ka viņam joprojām ir tiesības saņemt pabalstus saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Šī iestāde personu informē par saistībām, kas uz to attiecas, un izsniedz tai minēto dokumentu, kurā ir norādīts:

- datums, pēc kura bezdarbnieks vairs nav kompetentās dalībvalsts nodarbinātības dienestu rīcībā;
- termiņš, kas piešķirts saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai reģistrētos kā darba meklētājs tajā dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ir ieradies;
- maksimālais periods, kura laikā ir izmantojamas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta c) apakšpunktu;
- apstākļi, kas varētu ietekmēt tiesības uz pabalstiem.

2. Bezdarbnieks reģistrējas kā darba meklētājs tās dalībvalsts darba dienestā, kurā viņš ir ieradies, saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktu un nosūta minētās dalībvalsts iestādei 1. punktā minēto dokumentu. Ja persona informējusi kompetento iestādi saskaņā ar 1. punktu, bet nav iesniegusi šo dokumentu, iestāde dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ieradies, vērsas kompetentajā iestādē, lai iegūtu vajadzīgo informāciju.

3. Dalībvalsts nodarbinātības dienests, kur bezdarbnieks ieradies, lai meklētu darbu, informē bezdarbnieku par viņa pienākumiem.

4. Iestāde dalībvalstī, kurā ieradies bezdarbnieks, nekavējoties informē kompetento iestādi par bezdarbnieka reģistrēšanās datumu nodarbinātības dienestā un par viņa jauno adresi.

Ja tajā periodā, kurā bezdarbniekam ir tiesības uz pabalstiem, notiek kaut kas, kas varētu ietekmēt tiesības uz pabalstiem, iestāde tajā dalībvalstī, kurā ieradies bezdarbnieks, nekavējoties nosūta kompetentai iestādei un ieinteresētajai personai dokumentu ar attiecīgo informāciju.

Pēc kompetentās iestādes lūguma katru mēnesi dalībvalsts iestāde, kurā ieradies bezdarbnieks, nosūta kompetentajai iestādei atbilstīgu informāciju par bezdarbnieka situāciju, jo īpaši informāciju par to, vai viņš vēl joprojām ir reģistrēts nodarbinātības dienestā un vai viņš pakļaujas attiecīgajām kontroles procedūrām.

5. Iestāde dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ieradies, veic kontroli vai organizē kontroles veikšanu tā, kā to veiktu gadījumā, ja bezdarbnieks saņemtu pabalstus saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro šī iestāde. Vajadzības gadījumā tā uzreiz informē kompetento iestādi par katru 1. punkta d) apakšpunktā minētā apstākļa rašanos.

6. Divu vai vairāk dalībvalstu kompetentās iestādes var savā starpā vienoties par konkrētām procedūrām un laika ierobežojumiem saistībā ar informāciju par bezdarbnieka situāciju, kā arī par citiem pasākumiem, kas paredzēti, lai veicinātu darba meklējumus bezdarbniekiem, kuri ierodas vienā no dalībvalstīm saskaņā ar pamatregulas 64. pantu.

56. pants

Bezdarbnieki, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja bezdarbnieks saskaņā ar pamatregulas 65. panta 2. punktu nolēmj padarīt sevi pieejamu arī tās dalībvalsts nodarbinātības dienestos, kur viņš pēdējo reizi bijis nodarbināts vai veicis pašnodarbinātā darbību, reģistrējoties tur kā darba meklētājs, vispirms viņš par to informē savas dzīvesvietas iestādi un nodarbinātības dienestu.

Pēc tās dalībvalsts nodarbinātības dienestu pieprasījuma, kurā minētā persona ir bijusi nodarbināta vai veikusi pašnodarbināta darbinieka darbību, dzīvesvietas nodarbinātības dienesti pārsūta atbilstīgo informāciju par bezdarbnieka reģistrāciju un viņa darba meklējumiem.

2. Ja attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzēts, ka bezdarbnieks pilda konkrētus pienākumus un/vai veic darba meklējumus, tad pienākumi un/vai darba meklējumi, ko bezdarbnieks veic dzīvesvietas dalībvalstī, ir prioritāri.

Tas, ka bezdarbnieks neizpilda visus pienākumus un/vai darba meklējumus dalībvalstī, kurā viņš ir veicis savu pēdējo darbību, neietekmē dzīvesvietas dalībvalstī piešķirtos pabalstus.

3. Lai piemērotu pamatregulas 65. panta 5. punkta b) apakšpunktu, tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem darbinieks veicis pēdējo darbību, norāda dzīvesvietas iestādei pēc tās lūguma, vai darbiniekam ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar pamatregulas 64. pantu.

57. pants

Noteikumi pamatregulas 61., 62., 64. un 65. panta piemērošanai attiecībā uz personām, kas iekļautas valsts civildienesta ierēdņu īpašajā sistēmā

1. Īstenošanas regulas 54. un 55. pantu piemēro *mutatis mutandis* personām, kas iekļautas īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem.

2. Īstenošanas regulas 56. pants neattiecas uz personām, kas iekļautas īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem. Īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem iekļauts bezdarbnieks, kurš ir daļēji vai pilnīgi nenodarbināts un kurš savas pēdējās nodarbinātības laikā dzīvojis dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts, saņem pabalstu saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā viņš būtu dzīvojis šajā dalībvalstī. Šos pabalstus uz sava rēķina nodrošina kompetentā iestāde.

VI NODAĻA

Ģimenes pabalsti

58. pants

Prioritātes noteikumi pārklāšanās gadījumā

Piemērojot pamatregulas 68. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktu, ja bērnu dzīvesvieta neļauj noteikt prioritāšu kārtību, katra attiecīgā dalībvalsts aprēķina pabalstu summu, ņemot vērā bērnus, kas nedzīvo tās teritorijā. Ja piemēro 68. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti paredz lielāku pabalstu summu, piešķir visu šo summu, un otras dalībvalsts kompetentā iestāde tai atmaksā pusi no šīs summas, ievērojot apmēra ierobežojumus, kas paredzēti šīs pēdējās dalībvalsts tiesību aktos.

59. pants

Piemērojamie noteikumi gadījumā, ja mainās piemērojamie tiesību akti un/vai kompetence piešķirt ģimenes pabalstus

1. Ja dalībvalstīs kalendārā mēneša laikā mainās piemērojamie tiesību akti un/vai kompetence piešķirt ģimenes pabalstus, neatkarīgi no termiņiem ģimenes pabalstu izmaksai, kas paredzēti minēto dalībvalstu tiesību aktos, iestāde, kas izmaksājusi ģimenes pabalstus atbilstīgi tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem piešķirti pabalsti mēneša sākumā, veic šos maksājumus līdz noteiktā mēneša beigām.

2. Šī iestāde informē citas dalībvalsts vai citu dalībvalstu iestādi par termiņu, no kura tā pārtrauc minēto ģimenes pabalstu izmaksu. No minētā datuma cita attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis uzsāk pabalstu izmaksu.

60. pants

Pamatregulas 67. un 68. panta piemērošanas procedūra

1. Ģimenes pabalstu piešķiršanas pieteikumu iesniedz kompetentajai iestādei. Lai piemērotu pamatregulas 67. un 68. pantu, ņem vērā visas ģimenes stāvokli, it kā visas iesaistītās personas būtu pakļautas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un tur dzīvotu,

jo īpaši attiecībā uz personas tiesībām saņemt šādus pabalstus. Ja persona, kurai ir tiesības pieprasīt pabalstu, neizmanto šīs tiesības, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti piemērojami, ņem vērā ģimenes pabalsta piešķiršanas pieteikumu, ko iesniedzis otrs no vecākiem, persona, ko uzskata par vienu no vecākiem, vai persona vai iestāde, kas ir bērna vai bērnu aizbildnis.

2. Iestāde, kurā atbilstīgi 1. punktam vērsies pieprasītājs, izskata ieprasījumu, pamatojoties uz sīki izstrādātu informāciju, ko ir iesniedzis pieprasītājs, ņemot vērā pieprasītāja faktisko un tiesiskā ģimenes stāvokli.

Ja šī iestāde secina, ka tās tiesību akti ir prioritāri piemērojami saskaņā ar pamatregulas 68. panta 1. un 2. punktu, tā nodrošina ģimenes pabalstu atbilstīgi tiesību aktiem, ko tā piemēro.

Ja iestādei šķiet, ka atbilstīgi pamatregulas 68. panta 2. punktam varētu būt tiesības saņemt diferencētu papildinājumu saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad minētā iestāde nekavējoties pārsūta pieteikumu citas dalībvalsts kompetentajai iestādei un informē iesaistīto personu; turklāt šī iestāde informē citas dalībvalsts iestādi par tās lēmumu attiecībā uz pieteikumu un izmaksātā ģimenes pabalsta apmēru.

3. Ja iestāde, kurā iesniegts pieteikums, secina, ka tās tiesību akti ir piemērojami, taču tiem nav prioritātes saskaņā ar pamatregulas 68. panta 1. un 2. punktu, tā nekavējoties pieņem provizorisku lēmumu par prioritāri piemērojamiem noteikumiem un saskaņā ar pamatregulas 68. panta 3. punktu pārsūta pieteikumu citas dalībvalsts iestādei un informē par to arī pieteikuma iesniedzēju. Iestāde divu mēnešu laikā pieņem nostāju attiecībā uz provizorisko lēmumu.

Ja iestāde, kurai pieteikums pārsūtīts, divu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas nepieņem nostāju, piemēro iepriekš minēto provizorisko lēmumu, un šī iestāde maksā tās tiesību aktos paredzētos pabalstus, kā arī informē iestādi, kas pārsūtīja pieteikumu, par izmaksāto pabalstu apmēriem.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties par to, kuri tiesību akti ir prioritāri piemērojami, piemēro īstenošanas regulas 6. panta 2. līdz 5. punktu. Šim nolūkam īstenošanas regulas 6. panta 2. punktā minētā dzīvesvietas iestāde ir bērna vai bērnu dzīvesvietas iestāde.

5. Iestāde, kas provizoriski veikusi pabalstu piešķiršanu par summu, kas pārsniedz to summu, kura ir noteikta galīgā variantā, var vērsties prioritārajā iestādē, lai atgūtu pārmaksāto starpību saskaņā ar īstenošanas regulas 73. pantā paredzēto procedūru.

61. pants

Pamatregulas 69. panta piemērošanas procedūra

Piemērojot pamatregulas 69. pantu, Administratīvā komisija izstrādā sarakstu ar papildu vai īpašajiem ģimenes pabalstiem bāreņiem, uz kuriem attiecas minētais pants. Ja prioritāri kompetentai iestādei saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, nav jānodrošina šādi papildu vai īpaši ģimenes pabalsti bāreņiem, tā nekavējoties pārsūta jebkuru ģimenes pabalsta pieteikumu kopā ar visiem attiecīgajiem dokumentiem un informāciju tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktu subjekts attiecīgā persona ir bijusi visilgāko periodu un kurā paredz papildu vai īpašu ģimenes pabalstu bāreņiem. Dažos gadījumos ar tādiem pašiem nosacījumiem būtu jānonāk līdz tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgā persona izpildījusi īsāko apdrošināšanas vai uzturēšanās periodu.

IV SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

I NODAĻA

Pabalstu atmaksāšana, piemērojot pamatregulas 35. un 41. pantu

1. iedaļa

Atmaksāšana, pamatojoties uz reāliem izdevumiem

62. pants

Principi

1. Piemērojot pamatregulas 35. un 41. pantu, pabalstu natūrā reālo summu kompetentā iestāde atmaksā iestādei, kas tos

piešķirusi, saskaņā ar minētās iestādes aprēķiniem, izņemot gadījumu, kad piemēro īstenošanas regulas 63. pantu.

2. Ja visa reālā izdevumu summa vai tās daļa, kas ir minēta 1. punktā, nav uzrādīta tās iestādes grāmatvedībā, kas ir piešķirusi šos pabalstus, atmaksājamo summu nosaka, pamatojoties uz vienreizēju maksājumu, kas aprēķināts, ņemot vērā visas atbilstīgās atsauces, kas iegūtas no iesniegtajiem datiem. Administratīvā komisija nosaka kārtību, kādā aprēķināms vienreizējais maksājums, un apstiprina tā summu.

3. Atmaksāšanas gadījumā nevar ņemt vērā augstākus tarifus par tiem, kas ir piemērojami pabalstiem natūrā, kurus izsniedz apdrošinātām personām, kam ir saistoši tiesību akti, kurus piemēro iestāde, kas ir izsniegusi 1. punktā minētos pabalstus.

2. iedaļa

**Pabalstu atmaksāšana, pamatojoties uz
fiksētām summām**

63. pants

Attiecīgo dalībvalstu noteikšana

1. Dalībvalstis, kuras minētas pamatregulas 35. panta 2. punktā un kuru juridiskās vai administratīvās struktūras atmaksāšanu padara neatbilstīgu, pamatojoties uz reālajiem izdevumiem, ir uzskaitītas īstenošanas regulas 3. pielikumā.
2. Gadījumā, ja dalībvalstis ir uzskaitītas īstenošanas regulas 3. pielikumā, attiecībā uz to pabalstu natūrā apmēru, kas izsniegti:
 - a) ģimenes locekļiem, kas nedzīvo tajā pašā dalībvalstī, kurā dzīvo apdrošinātā persona saskaņā ar pamatregulas 17. pantu; un
 - b) pensionāriem un to ģimenes locekļiem saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu un 25. un 26. pantu,

atmaksājumu izmaksā kompetentās iestādes tām iestādēm, kas piešķirušas minētos pabalstus, pamatojoties uz fiksētu summu, kas noteikta katram kalendārajam gadam. Šī summa iespēju robežās atbilst reālajiem izdevumiem.

64. pants

**Aprēķina metode, balstoties uz ikmēneša fiksēto summu
un kopējo fiksēto summu**

1. Katrai kreditora dalībvalstij ikmēneša fiksēto summu vienai personai (F_i) kalendārajā gadā nosaka, dalot gada vidējās izmaksas uz cilvēku (Y_i) atbilstīgi vecuma grupai ar 12 un no rezultāta atņemot summu (X) atbilstīgi šādai formulai:

$$F_i = Y_i * 12 * (1 - X)$$

Šajā formulā simboliem ir šāda nozīme:

- indeks i ($i = 1, 2$ un 3) atspoguļo trīs vecuma grupas, kas noteiktas, lai aprēķinātu fiksēto summu:
 - $i = 1$: personas, kas jaunākas par 20 gadiem,
 - $i = 2$: personas vecumā no 20 līdz 64 gadiem,
 - $i = 3$: personas, kas vecākas par 65 gadiem,
- Y_i atspoguļo i vecuma grupas personu vidējās izmaksas, kā tas noteikts 2. punktā,
- koeficients X (skaitlis starp 0,20 un 0,15) atspoguļo veikto samazinājumu, kā tas ir noteikts 3. punktā.

2. Gada vidējās izmaksas uz cilvēku (Y_i) vecuma grupā ir iegūtas, dalot atbilstīgos gada izdevumus par visiem izmaksājamiem pabalstiem natūrā, kurus piešķirušas tās dalībvalsts iestādes, kas ir kreditors visām attiecīgās vecuma grupas personām, uz kurām attiecas tās tiesību akti un kuras dzīvo tās teritorijā, ar vidējo personu skaitu šajā vecuma grupā attiecīgajā kalendārajā gadā. Aprēķins pamatojas uz izdevumiem saskaņā ar īstenošanas regulas 23. pantā minētajām sistēmām.

3. Samazinājums, kas jāpiemēro fiksētai summai, faktiski ir 20 % ($X = 0,20$). Pensionāriem un to ģimenes locekļiem tas ir vienāds ar 15 % ($X = 0,15$), ja kompetentā dalībvalsts nav minēta pamatregulas IV pielikumā.

4. Katrai debitora dalībvalstij fiksētā summa, kas noteikta kalendārajam gadam, ir vienāda ar produktu summu, kas iegūta, reizinot katrā vecuma grupā i noteikto mēneša fiksēto summu uz cilvēku ar mēnešu skaitu, kurus atbilstīgās vecuma grupas attiecīgās personas ir pavadījušas kreditora dalībvalstī.

Attiecīgo personu kreditora dalībvalstī pavadīto mēnešu skaits ir vienāds ar to kalendāro mēnešu skaitu kalendārajā gadā, kuru laikā attiecīgās personas bija tiesīgas saņemt pabalstus natūrā tās teritorijā par debitora dalībvalsts līdzekļiem, jo tās uzturas kreditora dalībvalstī. To mēnešu skaitu nosaka, izmantojot sarakstu, ko šiem nolūkiem veido dzīvesvietas iestāde, pamatojoties uz attiecīgo personu tiesību apstiprinošiem dokumentiem, kurus ir iesniegusi kompetentā iestāde.

5. Ne vēlāk kā 2015. gada 1. maijā Administratīvā komisija nāk klajā ar īpašu ziņojumu par šā panta un jo īpaši 3. punktā minēto samazinājumu piemērošanu. Balstoties uz šo ziņojumu, Administratīvā komisija var iesniegt priekšlikumu, kurā ietverti grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka aprēķinātā fiksētā summa ir, cik vien iespējams, pietuvināta faktiskajiem izdevumiem un ka 3. punktā minētie samazinājumi nerada dalībvalstīm nelīdzsvarotus vai dubultus maksājumus.

6. Administratīvā komisija nosaka 1. līdz 5. punktā minētās fiksētās summas aprēķināšanas elementu noteikšanas metodes.

7. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta dalībvalstis līdz 2015. gada 1. maijam var turpināt piemērot Regulas (EEK) Nr. 574/72 94. un 95. pantu fiksētās summas aprēķināšanai ar noteikumu, ka tiek piemērots 3. punktā noteiktais samazinājums.

65. pants

Paziņojums par gada vidējām izmaksām

1. Gada vidējo izmaksu summu uz cilvēku katrā vecuma grupā attiecībā uz noteikto gadu paziņo Revīzijas padomei ne vēlāk kā otrā gada beigās, kas seko attiecīgajam gadam. Ja informācija nav nosūtīta šajos termiņos, tiek ņemta vērā vidējo izmaksu summa uz cilvēku, ko ir noteikusi Administratīvā komisija par pagājušo gadu.

2. Gada vidējās izmaksas, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, katru gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. iedaļa

Kopēji noteikumi

66. pants

Atmaksāšanas procedūra starp iestādēm

1. Atmaksāšanu attiecīgo dalībvalstu iestāžu starpā veic cik iespējams drīz. Katrai attiecīgajai iestādei ir pienākums atmaksāt atlīdzību pieprasījumu pirms šajā sadaļā minēto termiņu beigām, līdzko tai ir iespējams veikt atmaksāšanu. Strīds saistībā ar konkrētu atlīdzības pieprasījumu netraucē cita atlīdzības pieprasījuma vai citu atlīdzības pieprasījumu atmaksāšanu.

2. Atmaksāšanu, kas ir noteikta pamatregulas 35. un 41. pantā, dalībvalstu iestāžu starpā veic ar sadarbības struktūras starpniecību. Var pastāvēt atsevišķa sadarbības struktūra atmaksāšanām saskaņā ar pamatregulas 35. pantu un 41. pantu.

67. pants

Atlīdzības pieprasījumu iesniegšanas un nokārtošanas termiņi

1. Atlīdzības pieprasījumus, kuru pamatā ir reāli izdevumi, iesniedz debitora dalībvalsts sadarbības struktūrā 12 mēnešu laikā pēc tā kalendārā pusgada, kurā minētie atlīdzības pieprasījumi reģistrēti kreditora iestādē.

2. Atlīdzības pieprasījumus, kas sagatavoti, pamatojoties uz fiksētu summu kalendārajam gadam, iesniedz debitora dalībvalsts sadarbības iestādei 12 mēnešu laikā pēc mēneša, kura laikā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētas attiecīgā gada vidējās izmaksas. Sarakstu, kas minēts īstenošanas regulas 64. panta 4. punktā, iesniedz līdz tā gada beigām, kas seko atsaucē gadam.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otrajā daļā minētajā gadījumā šā panta 1. un 2. punktā noteiktais termiņš nesākas, iekams nav noteikta kompetentā iestāde.

4. Atlīdzības pieprasījumus, kas iesniegti pēc 1. un 2. punktā minētajiem termiņiem, neņem vērā.

5. Debitora iestāde apmaksā atlīdzības pieprasījumus īstenošanas regulas 66. pantā minētajā kreditora dalībvalsts sadarbības struktūrā 18 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kurā minētie atlīdzības pieprasījumi iesniegti debitora dalībvalsts sadarbības iestādē. Tas neattiecas uz atlīdzību pieprasījumiem, kurus debitora iestāde šajā periodā ir noraidījusi pamatota iemesla dēļ.

6. Jebkuru strīdu par atlīdzības pieprasījumu izšķir ne vēlāk kā 36 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kad atlīdzības pieprasījums iesniegts.

7. Revīzijas padome atvieglo galīgo kontu slēgšanu gadījumos, kad nevar panākt vienošanos 5. punktā minētajā termiņā, un pēc pamatota vienas puses pieprasījuma sniedz atzinumu par strīdu sešu mēnešu laikā pēc mēneša, kad lieta tai iesniegta.

68. pants

Kavējuma procenti un daļēji maksājumi

1. Skaitot no 18 mēnešu perioda beigām, kas minēts īstenošanas regulas 67. panta 5. punktā, par nesamaksātajiem pieprasījumiem kreditora iestādei var aprēķināt procentus, izņemot gadījumus, ja debitora iestāde sešu mēnešu laikā pēc tā mēneša, kurā pieprasījums iesniegts, ir veikusi daļēju maksājumu vismaz 90 % apmērā no kopējā pieprasījuma summas, kas iesniegts, ievērojot īstenošanas regulas 67. panta 1. vai 2. punktu. Par tām pieprasījuma daļām, uz kurām neattiecas daļējs maksājums, var aprēķināt procentus tikai pēc tam, kad beidzies 36 mēnešu termiņš, kas noteikts īstenošanas regulas 67. panta 6. punktā.

2. Procentus aprēķina, pamatojoties uz atsaucē likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēro tās galvenajām refinansēšanas operācijām. Piemērojamā atsaucē likme ir tā, kura ir spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kad jāveic maksājums.

3. Sadarbības struktūrai nav pienākuma pieņemt daļēju maksājumu, kā paredzēts 1. punktā. Ja sadarbības iestāde tomēr noraida šādu piedāvājumu, kreditora iestādei vairs nav tiesību aprēķināt citus kavējuma procentus saistībā ar attiecīgo pieprasījumu nekā tos, kas paredzēti 1. punkta otrajā teikumā.

69. pants

Gada pārskats

1. Administratīvā komisija, pamatojoties uz Revīzijas padomes ziņojumu, nosaka pieprasījumu situāciju katram kalendārajam gadam saskaņā ar pamatregulas 72. panta g) punktu. Šajā nolūkā sadarbības iestādes Revīzijas padomei tās noteiktos termiņos un saskaņā ar tās noteiktu kārtību paziņo, no vienas puses, iesniegto, nokārtoto vai apstrīdēto pieprasījumu (kredīta pozīcija) summu un, no otras puses, saņemto, nokārtoto vai apstrīdēto pieprasījumu summu (debeta pozīcija).

2. Administratīvā komisija var veikt jebkuru lietderīgu pārbaudi, lai kontrolētu statistikas un grāmatvedības datus, kas kalpo tam, lai noteiktu 1. punktā minēto gada pieprasījumu situāciju, jo īpaši, lai nodrošinātu šo datu atbilstību noteikumiem, kas noteikti saskaņā ar šo sadaļu.

II NODAĻA

Bezdarbnieka pabalstu atmaksāšana, ievērojot pamatregulas 65. pantu

70. pants

Bezdarbnieka pabalsta atmaksāšana

Ja nav vienošanās saskaņā ar pamatregulas 65. panta 8. punktu, dzīvesvietas iestāde nosūta tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktiem saņēmējs bijis pakļauts kā pēdējiem, bezdarbnieka pabalsta atmaksāšanas pieprasījumu, ievērojot pamatregulas 65. panta 6. un 7. punktu. Pieprasījumu nosūta sešu mēnešu laikā pēc kalendārā pusgada beigām, skaitot no dienas, kad izmaksāts pēdējais bezdarbnieka pabalsts, kura atmaksāšanu pieprasa. Pieprasījumā norāda pabalsta summu, kas izmaksāta trīs vai piecu mēnešu periodā, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. un 7. punktā, periodu, kura laikā šie pabalsti maksāti, un bezdarbnieka identifikācijas datus. Pieprasījumus iesniedz un pabalstus atmaksā ar attiecīgās dalībvalsts sadarbības iestāžu starpniecību.

Neprasa ņemt vērā pieprasījumus, kas iesniegti pēc pirmajā daļā minētā termiņa.

Īstenošanas regulas 66. panta 1. punktu un 67. panta 5. līdz 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Skaitot no 18 mēnešu perioda beigām, kas minēts īstenošanas regulas 67. panta 5. punktā, par neatmaksājamiem pieprasījumiem kreditoriestāde var aprēķināt procentus. Procentus aprēķina saskaņā ar īstenošanas regulas 68. panta 2. punktu.

Maksimālais atmaksājamais apmērs, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. punkta trešajā teikumā, katrā atsevišķā gadījumā ir pabalsta summa, kuru attiecīgā persona būtu tiesīga saņemt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuriem tā bija pakļauta kā pēdējiem, ja bija reģistrēta šīs dalībvalsts nodarbinātības dienestā. Tomēr īstenošanas regulas 5. pielikumā uzskaitīto dalībvalstu attiecību gadījumā to dalībvalstu, kuru tiesību akti kā pēdējie attiecās uz attiecīgo personu, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā nosaka maksimālo apmēru, pamatojoties uz vidējo bezdarbnieka pabalsta apmēru, kas piešķirts saskaņā ar tās tiesību aktiem iepriekšējā kalendārājā gadā.

III NODAĻA

Tādu pabalstu atgūšana, kas piešķirti nelikumīgi, provizorisko maksājumu un iemaksu atgūšana, ieskaits un palīdzība atgūšanas jomā

1. iedaļa

Principi

71. pants

Kopīgi noteikumi

Piemērojot pamatregulas 84. pantu un ievērojot tajā noteikto sa tvaru, pieprasījumu atgūšanu pēc iespējas veic ar ieskaita palīdzību – vai nu attiecīgo dalībvalstu iestāžu starpā, vai tieši ar attiecīgo fizisko vai juridisko personu saskaņā ar īstenošanas regulas 72. līdz 74. pantu. Ja nav iespējams atgūt visu pieprasījumu vai daļu no tā, izmantojot ieskaita procedūru, atlikušo maksājamo summu atgūst saskaņā ar īstenošanas regulas 75. līdz 85. pantu.

2. iedaļa

Ieskaits

72. pants

Nelikumīgi saņemti pabalsti

1. Ja dalībvalsts iestāde personai ir samaksājusi nelikumīgus pabalstus, minētā iestāde atbilstīgi noteikumiem un ierobežojumiem, kas paredzēti tiesību aktos, kurus tā piemēro, var lūgt jebkuras citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksāšanu attiecīgajai personai, atskaitīt nelikumīgi izmaksāto summu no kavētiem maksājumiem vai pašreiz notiekošajiem maksājumiem šai personai – neatkarīgi no sociālā nodrošinājuma sistēmas, saskaņā ar kuru pabalsts ir izmaksāts. Šis minētās dalībvalsts iestāde attiecīgi atskaita summu, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, ko piemēro šāda veida ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, it kā šī iestāde pati būtu pār maksājusi, un pārsūta atskaitīto summu iestādei, kas izmaksājusi nelikumīgus pabalstus.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja, piešķirot vai pārskatot pabalstu saistībā ar invaliditātes pabalstiem, vecuma pensijām un apgādnieka zaudējuma pabalstiem saskaņā ar pamatregulas III sadaļas 4. un 5. nodaļu, dalībvalsts iestāde personai ir izmaksājusi nelikumīgu pabalsta summu, minētā iestāde var lūgt jebkuras citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par attiecīgo pabalstu izmaksāšanu attiecīgajai personai, atskaitīt pārmaksāto summu no summas, ko tā vēl nav izmaksājusi attiecīgajai personai. Pēc tam, kad pēdējā minētā iestāde ir informējusi iestādi, kas ir izmaksājusi nelikumīgu pabalsta summu, par saviem kavētajiem maksājumiem, iestāde, kas izmaksājusi pabalsta nelikumīgu pabalsta summu, divu mēnešu laikā paziņo nelikumīgi izmaksātās summas

apmēru. Ja iestāde, kas kavē maksājumu, minēto paziņojumu saņem paredzētajā laikā, tā pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas ir izmaksājusi nelikumīgu summu. Pēc termiņa beigām minētā iestāde bez kavēšanās izmaksā attiecīgajai personai tai pienākošās summas.

3. Ja persona ir saņēmusi sociālās labklājības palīdzību dalībvalstī tādā periodā, kurā viņai bijušas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, struktūra, kas sniegusi palīdzību, ja tai ir tiesības atgūt pabalstus, kas pienākas attiecīgajai personai, drīkst lūgt citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksu attiecīgajai personai, atskaitīt palīdzībai izlieto to summu no summām, ko minētā dalībvalsts pārskaita attiecīgajai personai.

Šo noteikumu *mutatis mutandis* piemēro jebkuram attiecīgās personas ģimenes loceklim, kas saņēmis palīdzību dalībvalsts teritorijā periodā, kurā apdrošinātajai personai bijušas tiesības uz pabalstiem par šo ģimenes locekli saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Dalībvalsts iestāde, kas izmaksājusi nelikumīgas palīdzības summas, otras dalībvalsts iestādei nosūta paziņojumu par maksājamo summu, un tā minēto summu atskaita, ņemot vērā nosacījumus un ierobežojumus, kas paredzēti šādai ieskaista procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, un summu nekavējoties pārskaita iestādei, kas izmaksājusi nelikumīgo summu.

73. pants

Provizoriski sniegti naudas pabalsti vai iemaksas

1. Piemērojot īstenošanas regulas 6. pantu, vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad ir noteikti piemērojamie tiesību akti vai ir identificēta iestāde, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksāšanu, iestāde, kas provizoriski ir izmaksājusi naudas pabalstus, sagatavo ziņojumu par provizoriski izmaksāto summu un nosūta to iestādei, kas ir atzīta par kompetentu.

Iestāde, kas ir atzīta par kompetentu izmaksāt pabalstus, atskaita maksājamo summu attiecībā uz provizorisko maksājumu no attiecīgo pabalstu kavētiem maksājumiem, kas tai ir jāmaksā attiecīgajai personai, un bez kavēšanās pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas provizoriski izmaksājusi naudas pabalstu.

Ja pabalsta summa, kas provizoriski ir izmaksāta, pārsniedz kavētā maksājuma summu vai ja šādi kavējuma maksājumi neeksistē, iestāde, kas ir atzīta par kompetentu, šo summu atskaita no maksājumiem, kas pašreiz tiek veikti, ņemot vērā nosacījumus un ierobežojumus, ko piemēro šāda veida ieskaista procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, un nekavējoties pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas provizoriski izmaksājusi naudas pabalstu.

2. Iestāde, kas provizoriski saņēmusi iemaksas no juridiskas un/vai fiziskas personas, neatmaksā attiecīgo summu personai, kura tās ir veikusi, kamēr iestāde nav saņēmusi apstiprinājumu no iestādes, kas ir atzīta par kompetentu, par maksājāmām summām saskaņā ar īstenošanas regulas 6. panta 4. punktu.

Pēc tās iestādes, kas ir atzīta par kompetentu, lūguma, kuru iesniedz vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad ir noteikti piemērojamie tiesību akti, iestāde, kas provizoriski ir saņēmusi iemaksas, tās pārskaita tai, lai varētu nokārtot situāciju attiecībā uz iemaksām, kas juridiskai un/vai fiziskai personai tajā pašā periodā ir jāmaksā iestādei, kas ir atzīta par kompetentu. Pārskaitītās iemaksas ar atpakaļejošu spēku uzskata par samaksātām iestādei, kas ir atzīta par kompetentu.

Ja provizoriski izmaksātās iemaksas pārsniedz summu, kas juridiskai un/vai fiziskai personai ir jāmaksā iestādei, kas atzīta par kompetentu, iestāde, kas provizoriski saņēmusi iemaksas, attiecīgajai juridiskai un/vai fiziskai personai atmaksā minēto summas daļu.

74. pants

Izmaksas, kas saistītas ar ieskaitu

Nekādi izdevumi nav jāsedz, ja parādu atgūst, izmantojot ieskaista procedūru, kas paredzēta īstenošanas regulas 72. un 73. pantā.

3. iedaļa

Pieprasījumu atgūšana

75. pants

Definīcijas un kopīgi noteikumi

1. Šajā sadaļā:

- “pieprasījums” ir jebkāds pieprasījums, kas attiecas uz iemaksām vai pabalstiem, kuri izmaksāti vai veikti nelikumīgi, tostarp procenti, naudas sodi, administratīvi sodi un visas citas nodevas un izmaksas saistībā ar pieprasījumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas veic pieprasījumu,
- “lūguma iesniedzēja puse” attiecībā uz katru dalībvalsti ir jebkura iestāde, kas iesniedz pieprasījumu par informāciju, ziņojumu vai atgūšanu saistībā ar iepriekš definēto pieprasījumu,
- “lūguma saņēmēja puse” attiecībā uz katru dalībvalsti ir jebkura iestāde, kurai var iesniegt lūgumu par informāciju, ziņojumu vai atgūšanu.

2. Lūgumus un jebkādus attiecīgus ziņojumus dalībvalstis cita citai parasti nosūta ar norādīto iestāžu starpniecību.

3. Praktiskus īstenošanas pasākumus, tostarp tādus, kuri attiecas uz īstenošanas regulas 4. pantu un ar kuriem var noteikt minimālo summu, par kādu var iesniegt atgūšanas lūgumu, veic Administratīvā komisija.

76. pants

Informācijas lūgumi

1. Pēc lūguma iesniedzējas puses lūguma saņēmēja puse sniedz informāciju, kas lūguma iesniedzējai pusei ir noderīga pieprasījumu atgūšanā.

Lai iegūtu minēto informāciju, lūguma saņēmēja puse īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri piemērojami, lai atgūtu līdzīgus pieprasījumus, kas radušies savā dalībvalstī.

2. Informācijas lūgumā norāda personas vārdu, uzvārdu, pēdējo zināmo adresi un jebkādu cita veida atbilstīgu informāciju, kas saistīta ar tās attiecīgās juridiskās vai fiziskās personas identifikāciju, par kuru jāsniedz informācija, un tā pieprasījuma veidu un summu, saistībā ar kuru ir iesniegts lūgums.

3. Lūguma saņēmējas puses pienākums nav sniegt informāciju:

- ko tā nevarētu iegūt, lai atgūtu līdzīgu pieprasījumu savā dalībvalstī;
- kura atklātu kādus komerciālus, rūpnieciskus vai profesionālus noslēpumus; vai
- kuras atklāšana varētu ietekmēt attiecīgās dalībvalsts drošību vai sabiedrisko kārtību.

4. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par informācijas atteikuma iemesliem.

77. pants

Paziņošana

1. Pēc lūguma iesniedzējas puses lūguma saņēmēja puse saskaņā ar tās dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem par šādu instrumentu vai lēmumu paziņošanu adresātam sniedz informāciju par visiem tādiem dokumentiem un lēmumiem, tostarp arī juridiskiem lēmumiem, kas ir saņemti no lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts un kas attiecas uz pieprasījumu un/vai tā atgūšanu.

2. Lūgumā paziņot norāda adresāta vārdu, adresi un jebkuru citu atbilstīgu informāciju saistībā ar identifikāciju, kura parasti pieejama lūguma iesniedzējai pusei, paziņojamā dokumenta vai lēmuma veidu un priekšmetu, vajadzības gadījumā parādnieka vārdu, adresi un jebkuru citu atbilstīgu informāciju saistībā ar identifikāciju, kā arī pieprasījumu, uz kuru šis dokuments vai lēmums attiecas, un jebkādu citu noderīgu informāciju.

3. Lūguma saņēmēja puse nekavējoties informē lūguma iesniedzēju pusi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās lūgumu paziņot, un īpaši par dienu, kurā attiecīgais lēmums vai instruments tika nodots adresātam.

78. pants

Lūgums par atgūšanu

1. Lūgumam veikt pieprasījuma atgūšanu, ko lūguma iesniedzēja puse adresē lūguma saņēmējai pusei, jāpievieno lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī izdots dokumenta oriģināleksemplārs vai apliecināta kopija, kas ļauj veikt atgūšanu, un vajadzības gadījumā arī citu pieprasījuma atgūšanai nepieciešamo dokumentu oriģināleksemplāri vai apliecinātas kopijas.

2. Lūguma iesniedzēja puse var iesniegt lūgumu par atgūšanu tikai šādos gadījumos:

- ja pieprasījums un/vai instruments, kas ļauj veikt atgūšanu, netiek apstrīdēts lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad tiek piemērota īstenošanas regulas 81. panta 2. punkta otrā daļa;
- ja lūguma iesniedzēja puse savā dalībvalstī ir ieviesusi atbilstīgas atgūšanas procedūras un veic tās saskaņā ar 1. punktā minēto dokumentu un ja pieņemtie pasākumi neparedz pieprasījuma pilnīgu apmaksu;
- saskaņā ar lūguma iesniedzējas puses tiesību aktiem nolīguma termiņš vēl nav beidzies.

3. Atgūšanas lūgumā norāda:

- vārdu, uzvārdu, adresi un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai identificētu attiecīgo fizisko vai juridisko personu un/vai trešo personu, kas tur minēto personu naudas līdzekļus;
- vārdu, uzvārdu un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai identificētu lūguma iesniedzēju pusi;
- atsauci uz lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī izdotu dokumentu, kas ļauj veikt atgūšanu;
- pieprasījuma veidu un summu, tostarp maksājamo pamatsummu, procentus, naudas sodus, administratīvus sodus un visas citas nodevas un izmaksas, ko norāda lūguma iesniedzējas un lūguma saņēmējas puses dalībvalsts valūtā;
- datumu, kurā lūguma iesniedzēja puse un/vai lūguma saņēmēja puse par dokumentu paziņojusi adresātam;
- datumu, no kura veikt skaitīšanu, un periodu, kura laikā atgūšana ir iespējama saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā lūguma iesniedzēja dalībvalstī;
- jebkādu citu atbilstīgu informāciju.

4. Atgūšanas lūgumā ir lūguma iesniedzējas puses paziņojums, kas apstiprina, ka 2. punktā minētie nosacījumi ir ievēroti.

5. Tiklīdz lūguma iesniedzēja puse saņem attiecīgu informāciju, tā nosūta lūguma saņēmējai pusei visu atbilstīgu informāciju, kas attiecas uz lietu, saistībā ar kuru ir iesniegts atgūšanas lūgums.

79. pants

Instrumenti, kas ļauj veikt pieprasījumu atgūšanu

1. Saskaņā ar pamatregulas 84. panta 2. punktu instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu, nekavējoties atzīst un to automātiski uzskata par instrumentu, kas ļauj veikt lūguma saņēmējas puses dalībvalsts pieprasījuma atgūšanu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta instrumentu, kas atļauj veikt pieprasījumu atgūšanu, vajadzības gadījumā un saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem var pieņemt, atzīt, papildināt vai aizstāt ar instrumentu, kas ļautu veikt pieprasījumu atgūšanu šīs dalībvalsts teritorijā.

Dalībvalstis šādu pieņemšanu, atzīšanu, papildināšanu vai aizstāšanu cenšas veikt trīs mēnešu laikā pēc atgūšanas lūguma saņemšanas dienas, izņemot gadījumus, kad piemēro šā punkta trešo daļu. Dalībvalstis nevar attiekties izpildīt šādas darbības, ja dokuments, kas ļauj veikt atgūšanu, ir pareizi sagatavots. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par trīs mēnešu perioda pārsniegšanas iemesliem.

Ja kāda no šīm darbībām kļūst par iemeslu strīdam saistībā ar pieprasījumu un/vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu un kuru izsniegusi iesniedzēja puse, piemēro īstenošanas regulas 81. pantu.

80. pants

Maksājumu noteikumi un termiņi

1. Pieprasījumu atgūšana notiek lūguma saņēmējas puses dalībvalsts valūtā. Kopējo pieprasījuma summu, ko atguvusi lūguma saņēmēja puse, lūguma saņēmēja puse nosūta lūguma iesniedzējai pusei.

2. Ja lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti to atļauj un pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju pusi, lūguma saņēmēja puse parādniekam var piešķirt apmaksas termiņu vai atļaut pakāpeniski sadalītu maksājumu. Procentus, ko lūguma saņēmēja puse saņem maksājuma termiņa pagarinājuma rezultātā, tāpat nosūta lūguma iesniedzējas puses dalībvalstij.

Sākot ar datumu, kurā dokuments, kas ļauj veikt atgūšanu, ir tieši atzīts saskaņā ar īstenošanas regulas 79. panta 1. punktu vai pieņemts, atzīts, papildināts vai aizstāts saskaņā ar īstenošanas regulas 79. panta 2. punktu, par maksājuma kavējumu saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem iekasē procentus, ko nosūta lūguma iesniedzējas puses dalībvalstij.

81. pants

Apstrīdēšana saistībā ar pieprasījumu vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu, un apstrīdēšana saistībā ar atgūšanas pasākumiem

1. Ja atgūšanas procedūras laikā pieprasījumu un/vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu un kas ir izdots lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, apstrīd ieinteresētā persona, tā lietu iesniedz kompetentajai iestādei lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī atbilstīgi spēkā esošajiem tiesību aktiem minētajā dalībvalstī. Lūguma iesniedzēja puse par šo darbību nekavējoties paziņo lūguma saņēmējai pusei. Lūguma saņēmējai pusei par šo darbību var paziņot arī ieinteresētā puse.

2. Tiklīdz lūguma saņēmēja puse vai nu no lūguma iesniedzējas puses, vai arī no ieinteresētās personas ir saņēmusi 1. punktā minēto paziņojumu vai informāciju, tā aptur atgūšanas izpildes procedūru, kamēr nav zināms attiecīgās iestādes lēmums konkrētajā lietā, ja vien saskaņā ar šā punkta otro daļu lūguma iesniedzēja puse nepieprasa citādi. Ja lūguma saņēmēja puse to uzskata par nepieciešamu un neskarot īstenošanas regulas 84. pantu, tā var izmantot piesardzības pasākumus, lai garantētu pieprasījuma atgūšanu, ciktāl lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti to ļauj līdzīgu pieprasījumu gadījumos.

Neatkarīgi no pirmās daļas lūguma iesniedzēja puse var saskaņā ar savas dalībvalsts spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi lūgt lūguma saņēmēju pusi atgūt apstrīdēto pieprasījumu, ciktāl lūguma saņēmējas puses dalībvalsts normatīvie akti un administratīvā prakse to ļauj. Ja apstrīdēšanas rezultāti ir par labu parādniekam, lūguma iesniedzēja puse ir atbildīga par jebkādu atgūto summu atmaksāšanu līdz ar jebkuru kompensāciju saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalsts spēkā esošajiem tiesību aktiem.

3. Ja apstrīdēšana attiecas uz pieprasījuma atgūšanas pasākumiem, kas veikti lūguma saņēmējas puses dalībvalstī, lietu tālāk risina šīs dalībvalsts attiecīgajā iestādē saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem.

4. Ja attiecīgā iestāde, kurā iesniegts pieteikums lietas izskatīšanai saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir tiesa vai administratīvā tiesa, tad šīs iestādes lēmums, ja tas ir labvēlīgs lūguma iesniedzējai pusei un pieļauj pieprasījuma atgūšanas lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, ir "instrumenti, kas ļauj veikt atgūšanu" īstenošanas regulas 78. un 79. panta nozīmē, un pieprasījuma atgūšana notiek, pamatojoties uz šo lēmumu.

82. pants

Palīdzības ierobežojumi

1. Lūguma saņēmējas puses pienākumos neietilpst:

a) sniegt palīdzību, kas paredzēta īstenošanas regulas 78. līdz 81. pantā, ja pieprasījuma atgūšana parādnieka situācijas dēļ izraisītu smagas ekonomiskas vai sociālas grūtības lūguma saņēmējas puses dalībvalstī, ciktāl lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti un administratīvā prakse atļauj šādu pasākumu veikšanu līdzīgos valsts pieprasījumu gadījumos;

b) sniegt palīdzību, kas paredzēta īstenošanas regulas 76. līdz 81. pantā, ja sākotnējais lūgums saskaņā ar īstenošanas regulas 76. līdz 78. pantu attiecas uz pieprasījumiem, kas ir vēcāki par pieciem gadiem, skaitot no dienas, kad, ievērojot lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī tajā dienā spēkā esošos normatīvos aktus un administratīvo praksi, izveidots instruments, kurš ļauj veikt atgūšanu. Tomēr pieprasījuma vai instrumenta apstrīdēšanas gadījumos termiņa sākums ir diena, kad lūguma iesniedzēja puses dalībvalsts konstatē, ka pieprasījums vai izpildes rīkojums, kas ļauj veikt atgūšanu, vairs nevar tikt apstrīdēts.

2. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par palīdzības atteikuma iemesliem.

83. pants

Noilgumi

1. Jautājumus par noilgumiem reglamentē šādi:
 - a) to nosaka ar lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tie attiecas uz pieprasījuma un/vai instrumentu, kas ļauj veikt atgūšanu; un
 - b) to nosaka ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, ciktāl tie attiecas uz izpildes pasākumiem lūguma saņēmējas puses dalībvalstī.

Noilgumi saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem sākas dienā, kad saskaņā ar īstenošanas regulas 79. pantu notiek tieša atzīšana, vai dienā, kad notiek pieņemšana, atzīšana, papildināšana vai aizstāšana.

2. Pieprasījumu atgūšanas pasākumus, ko lūguma saņēmēja puse veic saskaņā ar palīdzības lūgumu un kas gadījumā, ja tos veiktu lūguma iesniedzēja puse, apturētu vai pārtrauktu noilgumu saskaņā ar lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, uzskata par tādiem, kas attiecībā uz šo būtu veikti lūguma iesniedzēja puses dalībvalstī.

84. pants

Piesardzības pasākumi

Saņēmusi lūguma iesniedzējas puses pamatotu lūgumu, lūguma saņēmēja puse veic piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu pieprasījuma atgūšanu, ciktāl to ļauj lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti.

Īstenojot pirmo daļu, īstenošanas regulas 78., 79., 81. un 82. pantā noteikumus un procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

V SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI, PĀREJAS NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

87. pants

Medicīniskā un administratīvā pārbaude

1. Neskarot citus noteikumus, ja pabalstu saņēmējs vai pieprasītājs vai kāds viņa ģimenes loceklis uzturas vai dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kura nav debitoriestādes dalībvalsts, medicīnisko pārbaudi veic pēc minētās iestādes pieprasījuma, un to veic saņēmēja uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde atbilstīgi noteikumiem, kas ir paredzēti tiesību aktos, kurus minētā iestāde piemēro.

85. pants

Izmaksas, kas saistītas ar pieprasījumu atgūšanu

1. Lūguma saņēmēja puse no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas atgūst un ietur visas ar atgūšanu saistītās izmaksas, kas tai radušās, saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, kurus piemēro līdzīgiem pieprasījumiem.

2. Savstarpēju palīdzību saskaņā ar šo iedaļu parasti sniedz bez atlīdzības. Tomēr, ja pieprasījuma atgūšana rada īpašas grūtības vai attiecas uz ļoti lielu izmaksu summu, lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja puse var vienoties par izmaksu atlīdzināšanas noteikumiem katrā atsevišķā gadījumā.

3. Lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts paliek atbildīga attiecībā pret lūguma saņēmējas puses dalībvalsti saistībā ar visām izmaksām un visiem zaudējumiem, kas radušies nepamatotu darbību rezultātā, ciktāl tas attiecas uz pieprasījuma veidu un tā instrumenta derīgumu, ko izdevusi lūguma iesniedzēja puse.

86. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā ceturtajā pilnajā kalendārajā gadā pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas Administratīvā komisija iesniedz salīdzinošu ziņojumu par termiņiem, kas noteikti īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā.

Ņemot par pamatu šo ziņojumu, Eiropas Komisija attiecīgā gadījumā var iesniegt priekšlikumus šo termiņu pārskatīšanai ar mērķi tos būtiski samazināt.

2. Ne vēlāk kā 1. punktā minētajā dienā Administratīvā komisija novērtē arī 13. pantā noteiktos periodu pārrēķināšanas noteikumus, lai tos, ja iespējams, vienkāršotu.

3. Ne vēlāk kā 2015. gada 1. maijā Administratīvā komisija nāk klajā ar ziņojumu, īpaši novērtējot īstenošanas regulas IV sadaļas I un III nodaļas piemērošanu un jo īpaši attiecībā uz īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā minētajām procedūrām un termiņiem un par atgūšanas procedūrām, kas paredzētas tās 75. līdz 85. pantā.

Ņemot vērā šo ziņojumu, Eiropas Komisija vajadzības gadījumā var iesniegt attiecīgus priekšlikumus, lai panāktu to, ka šīs procedūras ir iedarbīgākas un līdzsvarotākas.

Debitoriestāde paziņo uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas iestādei par īpašām prasībām, kas vajadzības gadījumā jāievēro, un par rādītājiem, par kuriem būtu jāveic medicīniskā pārbaude.

2. Uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde iesniedz atskaiti debitoriestādei, kas lūdza veikt medicīnisko pārbaudi. Šai iestādei ir saistoši secinājumi, ko ieguvusi uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde.

Debitoriēstāde patur tiesības pieprasīt pabalsta saņēmēja medicīnisko pārbaudi, ko veic tās izvēlēts ārsts. Tomēr pabalsta saņēmēju var uzaicināt doties uz debitoriēstādes dalībvalsti tikai tad, ja viņš var pārvietoties, nekaitējot savam veselības stāvoklim, un ja transporta un uzturēšanas līdzekļus sedz debitoriēstāde.

3. Ja pabalstu saņēmējs vai pieprasītājs vai kāds viņa ģimenes loceklis uzturas vai dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kura nav debitoriēstādes dalībvalsts, administratīvo pārbaudi pēc debitoriēstādes pieprasījuma veic saņēmēja uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas iestāde.

Arī šajā gadījumā piemēro 2. punktu.

4. Panta 2. un 3. punktu piemēro, arī nosakot vai pārbaudot pamatregulas 34. pantā minēto ilgtermiņa aprūpes pabalstu saņēmēja vai pieprasītāja patstāvības zaudējuma pakāpi.

5. Divu vai vairāk dalībvalstu kompetentās iestādes var vienoties par īpašiem noteikumiem vai procedūrām, lai daļēji vai pilnībā uzlabotu pabalstu prasītāju vai saņēmēju gatavību darba tirgum un viņu dalību jebkurās sistēmās vai programmās, kas šim nolūkam pieejamas dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī.

6. Atkāpjoties no pamatregulas 76. panta 2. punktā minētā principa par savstarpēju bezmaksas administratīvo sadarbību, no 1. līdz 5. punktā minēto pārbaūžu faktiskās izmaksas atmaksā tai iestādei, kurai tās uzdeva veikt pārbaūžu pieprasītāja debitoriēstāde.

88. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis paziņo Eiropas Komisijai to struktūru kontaktinformāciju, kas noteiktas pamatregulas 1. panta m), q) un r) apakšpunktā un īstenošanas regulas 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, kā arī to iestāžu kontaktinformāciju, kuras norādītas saskaņā ar īstenošanas regulu.

2. Panta 1. punktā minētajām struktūrām nodrošina elektronisku identitāti identifikācijas koda un elektroniskas adreses formā.

3. Lai paziņotu 1. punktā minēto informāciju, Administratīvā komisija nosaka struktūru, saturu un sīki izstrādātus pasākumus, tostarp kopēju formu un modeli.

4. Īstenošanas regulas 4. pielikumā noteikta publiski pieejamā datu bāze, kurā apkopota 1. punktā minētā informācija. Datu bāzi izveido un uztur Eiropas Komisija. Tomēr dalībvalstis ir atbildīgas par savu valstu kontaktinformācijas ievadīšanu šajā datu bāzē. Turklāt dalībvalstis nodrošina 1. punktā minētās valstu kontaktinformācijas ievadīšanas pareizību.

5. Dalībvalstu pienākums ir atjaunināt 1. punktā minēto informāciju.

89. pants

Informācija

1. Administratīvā komisija izstrādā vajadzīgo informāciju, lai iepazīstinātu attiecīgās personas ar viņu tiesībām, kā arī lai iepazīstinātu ar administratīvajām formalitātēm, kas jāpilda, lai tās aizstāvētu. Informāciju iespēju robežās izplata elektroniski, ievietojot to tiešsaistes vietnē, kas ir publiski pieejama. Administratīvā komisija nodrošina, ka informāciju regulāri atjaunina, un kontrolē klientiem sniegto pakalpojumu kvalitāti.

2. Pamatregulas 75. pantā minētā Padomdevēja komiteja var sniegt atzinumus un ieteikumus, lai uzlabotu informāciju un tās izplatīšanu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka viņu iestādes ir informētas par visiem Kopienas noteikumiem, kas ir tiesību aktu veidā vai citādi, un piemēro tos, tostarp Administratīvās komisijas lēmumus pamatregulas un īstenošanas regulas jomā un saskaņā ar šo regulu noteikumiem.

90. pants

Valūtas konvertācija

Piemērojot pamatregulu un īstenošanas regulu, valūtas kurss starp divām valūtām ir atsauces valūtas kurss, kuru ir publicējusi Eiropas Centrālā banka. Administratīvā komisija nosaka datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu.

91. pants

Statistikas dati

Kompetentās iestādes sastāda pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas statistiku un pārsūta to Administratīvās komisijas sekretariātam. Šos datus savāc un sakārto saskaņā ar Administratīvās komisijas noteikto plānu un metodi. Eiropas Komisija ir atbildīga par šīs informācijas izplatīšanu.

92. pants

Pielikumu grozījumi

Īstenošanas regulas 1., 2., 3., 4. un 5. pielikumu, kā arī pamatregulas VI, VII, VIII un IX pielikumu var grozīt ar Komisijas regulu pēc Administratīvās komisijas lūguma.

93. pants

Pārejas noteikumi

Pamatregulas 87. pants piemērojams situācijās, uz kurām attiecas īstenošanas regula.

94. pants

Pārejas noteikumi par pensijām

1. Ja attiecīgais gadījums iestājas pirms īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgajā dalībvalstī, tad pieprasījums tādai pensijai, kura vēl nav piešķirta līdz minētajai dienai, ir par iemeslu divkārtam piešķirumam, ciktāl sakarā ar šādu gadījumu ir jāpiešķir pabalsti par periodu pirms minētās dienas:

- a) par periodu pirms īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgajā dalībvalstī – saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 vai nolīgumiem, kas ir spēkā starp attiecīgajām dalībvalstīm;
- b) par periodu, sākot dienas, kad īstenošanas regula stājas spēkā attiecīgajā dalībvalstī – saskaņā ar pamatregulu.

Ja summa, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu, ir lielāka par to summu, kas aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu, tad attiecīgā persona tomēr joprojām ir tiesīga saņemt tādu summu, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu.

2. Tāds pieprasījums invaliditātes, vecuma pabalstam vai pabalstam apgādnieka zaudējuma gadījumā, kas iesniegts dalībvalsts iestādei pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, automātiski liek pārskatīt pabalstus, kurus pirms minētās dienas sakarā ar tiem pašiem apstākļiem piešķīrusi vienas vai vairāk dalībvalstu iestāde vai iestādes saskaņā ar pamatregulu; šāda pārskatīšana nevar būt par pamatu jau piešķirtā pabalsta summas samazināšanai.

95. pants

Elektronisko datu apmaiņai paredzētais pārejas laiks

1. Katra dalībvalsts var izmantot ar elektroniskiem līdzekļiem veiktai datu apmaiņai paredzēto pārejas laiku, kā paredzēts īstenošanas regulas 4. panta 2. punktā.

Šis pārejas laiks nepārsniedz 24 mēnešus, sākot no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas.

Tomēr, ja vajadzīgās Kopienas infrastruktūras (sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniska apmaiņa –EESSI) pabeigšana būtiski kavējas saistībā ar īstenošanas regulas stāšanos spēkā, Administratīva komisija var piekrist atbilstīgi pagarināt visus minētos periodus.

2. Praktisko kārtību attiecībā uz jebkādu nepieciešamo pārejas laiku, kas minēts 1. punktā, nosaka Administratīvā komisija ar mērķi nodrošināt vajadzīgo datu apmaiņu, lai piemērotu pamatregulu un īstenošanas regulu.

96. pants

Atcelšana

1. Regulu (EEK) Nr. 574/72 atceļ no 2010. gada 1. maija.

Tomēr Regula (EEK) Nr. 574/72 paliek spēkā un saglabā juridiskās sekas attiecībā uz:

- a) Padomes Regulu (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ⁽¹⁾, tik ilgi, kamēr minētā regula netiek atcelta vai grozīta;
- b) Padomes Regulu (EEK) Nr. 1661/85 (1985. gada 13. jūnijs), ar ko attiecībā uz Grenlandi nosaka tehniskus labojumus Kopienas noteikumos par migrējošo darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu⁽²⁾, tik ilgi, kamēr minētā regula netiek atcelta vai grozīta;
- c) Eiropas Ekonomikas zonas nolīgumu⁽³⁾, Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos⁽⁴⁾ un citiem nolīgumiem, kuros ir norāde uz Regulu (EEK) Nr. 574/72, tik ilgi, kamēr minētie līgumi netiek grozīti, pamatojoties uz īstenošanas regulu.

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 20.6.1985., 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 1, 3.1.1994., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 114, 30.4.2002., 6. lpp.

2. Padomes Direktīvā Nr. 98/49/EK (1998. gada 29. jūnijs) par papildu pensijas tiesību saglabāšanu darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾, un, vispārīgākā nozīmē, visos Kopienas tiesību aktos norādes uz Regulu (EEK) Nr. 574/72 saprot kā norādes uz īstenošanas regulu.

97. pants

Publicēšana un stāšanās spēkā

Šo regulu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Tā stājas spēkā 2010. gada 1. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BUZEK

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*
C. MALMSTRÖM

(1) OV L 209, 25.7.1998., 46. lpp.

1. PIELIKUMS

Spēkā palikušo divpusējo nolīgumu piemērošanas noteikumi un jauni divpusēji īstenošanas nolīgumi

(minēts īstenošanas regulas 8. panta 1. punktā un 9. panta 2. punktā)

BEĻĢIJA un DĀNIJA

Vēstuļu apmaiņa 2006. gada 8. maijā un 2006. gada 21. jūnijā attiecībā uz Nolīgumu par reālās pabalsta summas atļidzināšanu, kas izmaksāta tāda darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas ģimenes locekļiem, kas ir apdrošināti Beļģijā, ja ģimenes locekļi dzīvo Dānijā, un pensionāriem un/vai to ģimenes locekļiem, kas ir apdrošināti Beļģijā, bet dzīvo Dānijā

BEĻĢIJA un VĀCIJA

1969. gada 29. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu

BEĻĢIJA un ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1981. gada 19. maijā un 28. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 70. panta 3. punktu (savstarpēja atteikšanās atmaksāt pabalstu natūrā un bezdarbnieku pabalstu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. un 6. nodaļu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (savstarpēja atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

BEĻĢIJA un SPĀNIJA

1999. gada 25. maija Nolīgums par to, kā atmaksāt pabalstus natūrā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

BEĻĢIJA un FRANCIJA

- a) 1984. gada 4. jūlija Nolīgums par tādu pārrobežu darba ņēmēju medicīniskām apskatēm, kas dzīvo vienā valstī, bet strādā citā;
- b) 1976. gada 14. maija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas – pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu;
- c) 1977. gada 3. oktobra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 92. panta īstenošanu (sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana);
- d) 1979. gada 29. jūnija Nolīgums par savstarpēju atteikšanos atmaksāt izmaksas, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 70. panta 3. punktā (izmaksas par bezdarbnieku pabalstiem);
- e) 1979. gada 6. marta Administratīvs nolīgums par to, kā īstenot 1978. gada 12. oktobra papildu konvenciju par sociālo nodrošinājumu starp Beļģiju un Franciju saistībā ar noteikumiem par pašnodarbinātām personām;
- f) Vēstuļu apmaiņa 1994. gada 21. novembrī un 1995. gada 8. februārī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atļidzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu

BEĻĢIJA un ITĀLIJA

- a) 1974. gada 12. janvāra Nolīgums, ar ko īsteno Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu;
- b) 1979. gada 31. oktobra Nolīgums, ar ko īsteno Regulas (EEK) Nr. 574/72 18. panta 9. punktu;
- c) Vēstuļu apmaiņa 1991. gada 10. decembrī un 1992. gada 10. februārī attiecībā uz savstarpēju atļidzības pieprasījumu atmaksāšanu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93. pantu;
- d) 2003. gada 21. novembra Nolīgums attiecībā uz savstarpēju atļidzības pieprasījumu atļidzināšanu saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 94. un 95. pantu

BEĻĢIJA un LUKSEMBURGA

- a) 1961. gada 28. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšanu;
- b) 1976. gada 16. aprīļa Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas – pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu

BEĻĢIJA un NĪDERLANDE

- a) 1968. gada 21. marta Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu ar 1970. gada 25. novembra Administratīvajiem noteikumiem, ar ko īsteno minēto nolīgumu;
- b) 2006. gada 13. marta Nolīgums par veselības apdrošināšanu;
- c) 1982. gada 12. augusta Nolīgums par veselības, maternitātes un invaliditātes apdrošināšanu

BEĻĢIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Vēstuļu apmaiņa 1976. gada 4. maijā un 14. jūnijā par Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas);
- b) Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 18. janvārī un 14. martā par 36. panta 3. punktu Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (kārtība, kādā atsakās vai atlīdzina izmaksas par pabalstiem natūrā, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. nodaļa), kas grozīta ar vēstuļu apmaiņu 1982. gada 4. maijā un 23. jūlijā (nolīgums par izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu)

BULGĀRIJA un ČEHIJAS REPUBLIKA

29. panta 1. un 3. punkts 1998. gada 25. novembra Nolīgumā un 5. panta 4. punkts 1999. gada 30. novembra Administratīvajā nolīgumā par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

BULGĀRIJA un VĀCIJA

8. un 9. pants Administratīvajā nolīgumā, ar ko īsteno 1997. gada 17. decembra Konvenciju par sociālo nodrošinājumu pensiju jomā

ČEHIJAS REPUBLIKA un SLOVĀKIJA

15. un 16. pants 1993. gada 8. janvāra administratīvajos noteikumos par darba devēja vietas un dzīvesvietas specifikāciju, lai piemērotu 20. pantu 1992. gada 29. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu

DĀNIJA un ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1980. gada 22. decembrī un 1981. gada 11. februārī par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī sakarā ar bezdarbnieka pabalstiem, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas (Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punkts, 63. panta 3. punkts un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punkts)

DĀNIJA un GRIEĶIJA

1986. gada 8. maija Nolīgums par daļēju savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimību, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA un SPĀNIJA

2006. gada 11. decembra Nolīgums par avansu, termiņiem un reālās pabalsta summas atlīdzināšanu, kas izmaksāta tāda darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas ģimenes locekļiem, kuri ir apdrošināti Spānijā, ja ģimenes locekļi dzīvo Dānijā, un pensionāriem un/vai to ģimenes locekļiem, kuri ir apdrošināti Spānijā, bet dzīvo Dānijā

DĀNIJA un FRANCIJA

1979. gada 29. jūnija Nolīgums un 1993. gada 2. jūnija papildu Nolīgums par daļēju atteikumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un par savstarpēju atteikumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. gada 2. punktu (par daļēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimību, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un ITĀLIJA

1998. gada 18. novembra Nolīgums par atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimības, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA un LUKSEMBURGA

1978. gada 19. jūnija Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktā, 63. panta 3. punktā un 70. panta 3. punktā un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktā (izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, bezdarbnieka pabalstiem, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1979. gada 30. martā un 25. aprīlī, kas grozīta ar 2006. gada 12. decembra nolīgumu, par to, lai atmaksātu izdevumus saistībā ar tādiem pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām

DĀNIJA un PORTUGĀLE

1998. gada 17. aprīļa Nolīgums par daļēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimības, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA un SOMIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un ZVIEDRIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 30. martā un 19. aprīlī, ko grozīja ar vēstuļu apmaiņu 1989. gada 8. novembrī un 1990. gada 10. janvārī, par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā un administratīvajām un medicīniskajām pārbauzēm

VĀCIJA un FRANCIJA

1981. gada 26. maija Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 92. panta īstenošanu (sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana)

VĀCIJA un ITĀLIJA

2000. gada 3. aprīļa Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu

VĀCIJA un LUKSEMBURGA

- a) 1975. gada 14. oktobra Nolīgumi par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu;
- b) 1975. gada 14. oktobra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu;
- c) 1990. gada 25. janvāra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 20. panta un 22. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanu

VĀCIJA un NĪDERLANDE

- a) 2001. gada 18. aprīļa administratīvo noteikumu par 2001. gada 18. aprīļa konvenciju 9. pants (pensiju izmaksa);
- b) 1969. gada 21. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšanu

VĀCIJA un AUSTRIJA

II iedaļas 1. daļu un III iedaļu 1979. gada 2. augusta Nolīgumā par 1978. gada 19. jūlija Konvencijas par bezdarbnieku apdrošināšanu īstenošanu turpina piemērot personām, kas veikušas darbu kā pārrobežu darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms šā datuma un kļuvušas bezdarbnieki pirms 2011. gada 1. janvāra

VĀCIJA un POLIJA

1977. gada 11. janvāra Nolīgums par to, ka ievieš 1975. gada 9. oktobra Konvenciju par vecuma pensijām un pabalstiem saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā

IGAUNIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, kurus 2006. gada 29. martā galīgā redakcijā izstrādājušas Igaunijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

ĪRIJA un FRANCIJA

Vēstuļu apmaiņa 1980. gada 30. jūlijā un 1980. gada 26. septembrī par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (savstarpējs atteikums atmaksāt pabalstu natūrā) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (savstarpējs atteikums atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ĪRIJA un LUKSEMBURGA

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 26. septembrī un 1976. gada 5. augustā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt izdevumus par pabalstiem natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu, un atteikums atmaksāt Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā minēto administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ĪRIJA un NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1987. gada 22. aprīlī un 27. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 70. panta 3. punktu (atteikšanās atmaksāt izdevumus par pabalstiem, kas piešķirti, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1408/71 69. pantu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā minēto administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ĪRIJA un ZVIEDRIJA

2000. gada 8. novembra Nolīgums par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas

ĪRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 9. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (vienošanās par izdevumu atmaksāšanu vai atteikšanos atmaksāt pabalstus natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

GRIEĶIJA un NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1992. gada 8. septembrī un 1993. gada 30. jūnijā attiecībā uz iestāžu savstarpējo norēķinu metodi

SPĀNIJA un FRANCIJA

2005. gada 17. maija Nolikums, ar ko izveido īpašu kārtību, administrējot un nolīdzinot savstarpējos parādus par medicīnisko aprūpi saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

SPĀNIJA un ITĀLIJA

1997. gada 21. novembra Nolikums par jaunu procedūru, lai uzlabotu un vienkāršotu veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu (slimības un maternitātes pabalstu natūrā atlīdzinājums) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95., 100. pantu un 102. panta 5. punktu (atlīdzināšanas procedūras, slimības un maternitātes apdrošinājuma pabalsti un novēloti pieprasījumi)

SPĀNIJA un NĪDERLANDE

Nīderlandes un Spānijas 2000. gada 21. februāra Nolikums, ar ko vienkāršo savstarpēju atlīdzības pieprasījumus regulēšanu saistībā ar veselības un maternitātes apdrošināšanas pabalstiem, īstenojot Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

SPĀNIJA un PORTUGĀLE

- a) 1970. gada 22. maija administratīvo noteikumu 42., 43. un 44. pants (bezdarbnieka pabalstu eksports). Šis ieraksts saglabās spēkā esamību divus gadus no Regulas (EK) Nr. 883/2004 piemērošanas dienas;
- b) 2002. gada 2. oktobra Nolikums, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par savstarpēju veselības aprūpes pieprasījumu pārvaldīšanu un kārtošānu, lai vienkāršotu un paātrinātu šo pieprasījumu nokārtošanu

SPĀNIJA un ZVIEDRIJA

2004. gada 1. decembra Nolikums par pabalstu natūrā izmaksu atmaksāšanu, kas paredzēta Regulā (EEK) Nr. 1408/71 un Regulā (EEK) Nr. 574/72

SPĀNIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

1999. gada 18. jūnija Nolikums par tādu pabalstu natūrā izmaksu atmaksājumu, kas piešķirti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/52

FRANCIJA un ITĀLIJA

- a) Vēstuļu apmaiņa 1991. gada 14. maijā un 2. augustā par savstarpēju pieprasījumu atlīdzināšanas kārtību saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93. pantu;
- b) Vēstuļu apmaiņa 1994. gada 22. martā un 15. aprīlī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu;
- c) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 2. aprīlī un 1998. gada 20. oktobrī, ar ko groza a) un b) punktā minēto vēstuļu apmaiņu attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu;
- d) 2000. gada 28. jūnija Nolikums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas minētas Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 1. punktā un ko pieprasa saskaņā ar minētās regulas 51. pantu

FRANCIJA un LUKSEMBURGA

- a) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos veikt atmaksājumus, kas paredzēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) 36. panta 3. punktā, attiecībā uz izdevumiem par tādiem pabalstiem natūrā, kas saskaņā ar veselības un maternitātes apdrošināšanu piešķirti tādiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuru dzīvesvieta nav tajā pašā valstī, kur dzīvo darba ņēmējs;
- b) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos no atmaksāšanas, kas paredzēta Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) 36. panta 3. punktā, attiecībā uz izdevumiem par tādiem pabalstiem natūrā, kas saskaņā ar veselības vai maternitātes apdrošināšanu piešķirti agrākajiem pārrobežu darba ņēmējiem, viņu ģimenes locekļiem vai viņu kā apgādniekus zaudējušajiem;
- c) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kā tas paredzēts Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts) 105. panta 2. punktā;
- d) Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 17. jūlijā un 20. septembrī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 95. un 96. pantu

FRANCIJA un NĪDERLANDE

- a) 1997. gada 28. aprīļa Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantu;
- b) 1998. gada 29. septembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatlīdzina par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem;
- c) 1999. gada 3. februāra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, administrējot un nolīdzinot savstarpējos parādus par slimības pabalstiem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem

FRANCIJA un PORTUGĀLE

1999. gada 28. aprīļa Nolīgums, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, ar kuriem regulē savstarpējo parādu par slimības pabalstiem administrēšanu un nolīdzināšanu saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

FRANCIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 25. martā un 28. aprīlī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas);
- b) 1998. gada 8. decembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatmaksā par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

ITĀLIJA un LUKSEMBURGA

4. panta 5. un 6. punkts 1955. gada 19. janvāra administratīvajos noteikumos par Vispārējās sociālā nodrošinājuma konvencijas īstenošanas noteikumiem (lauksaimniecības strādnieku veselības apdrošināšana)

ITĀLIJA un NĪDERLANDE

1996. gada 24. decembra/1997. gada 27. februāra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu

ITĀLIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, ko 2005. gada 15. decembrī parakstījušas Itālijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar ko izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2005. gada 1. janvāra ir piešķirušas abas šīs valstis

LUKSEMBURGA un NĪDERLANDE

1976. gada 1. novembra Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu

LUKSEMBURGA un ZVIEDRIJA

1996. gada 27. novembris Nolīgums par izdevumu atlīdzināšanu sociālā nodrošinājuma sfērā

LUKSEMBURGA un APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 18. decembrī un 1976. gada 20. janvārī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā)

UNGĀRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, kurus 2005. gada 1. novembrī galīgā redakcijā izstrādājušas Ungārijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

MALTA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, ko 2007. gada 17. janvārī galīgā redakcijā izstrādājušas Maltas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

NĪDERLANDE un PORTUGĀLE

1987. gada 11. decembra Nolīgums attiecībā uz slimības un maternitātes pabalstu atmaksāšanu natūrā

NĪDERLANDE un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) 3. panta otrais teikums 1956. gada 12. jūnija administratīvajos noteikumos par 1954. gada 11. augusta konvencijas īstenošanu;
- b) Vēstuļu apmaiņa 1986. gada 25. aprīlī un 26. maijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu (natūrā izmaksātu pabalstu atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt) ar veiktajiem grozījumiem

PORTUGĀLE un APVIENOTĀ KARALISTE

2004. gada 8. jūnija vienošanās, ar ko izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, kurus abas valstis sniegušas no 2003. gada 1. janvāra

SOMIJA un ZVIEDRIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

SOMIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 1. un 20. jūnijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu izmaksu atmaksāšana vai atteikšanās no atmaksāšanas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ZVIEDRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

1997. gada 15. aprīlī Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu natūrā atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

2. PIELIKUMS

Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem

(minēts īstenošanas regulas 31. un 41. pantā)

- A. Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem un uz kuriem neattiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļa par pabalstiem natūrā

Vācija

Īpašs veselības apdrošināšanas režīms ierēdņiem

- B. Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem, kuriem nepiemēro Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļu, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, izņemot 19. pantu, 27. panta 1. punktu un 35. pantu

Spānija

Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams ierēdņiem

Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams bruņotajiem spēkiem

Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams tiesas amatpersonām un administratīvajiem darbiniekiem

- C. Īpaši režīmi, kurus piemēro ierēdņiem un uz kuriem neattiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 2. nodaļa par pabalstiem natūrā

Vācija

Īpašs nelaimes gadījumu apdrošināšanas režīms ierēdņiem

3. PIELIKUMS

Dalībvalstis, kas iesniedz pieprasījumus atmaksāt izmaksas saistībā ar pabalstiem natūrā, pamatojoties uz fiksētu summu

(minēts īstenošanas regulas 63. panta 1. punktā)

ĪRIJA

SPĀNIJA

ITĀLIJA

MALTA

NĪDERLANDE

PORTUGĀLE

SOMIJA

ZVIEDRIJA

APVIENOTĀ KARALISTE

—

4. PIELIKUMS

Informācija par īstenošanas regulas 88. panta 4. punktā minēto datu bāzi1. *Datu bāzes saturs*

Attiecīgo struktūru elektroniskā sarakstā (*URL*) norādīti:

- a) struktūru nosaukumi dalībvalsts valsts valodā(-ās) un angļiski;
- b) identifikācijas kods un *EESSI* adresēšana;
- c) to uzdevumi saistībā ar definīcijām pamatregulas 1. panta m), q) un r) apakšpunktā un īstenošanas regulas 1. panta a) un b) apakšpunktā;
- d) to pilnvaras attiecībā uz dažādu risku, pabalstu veidiem, režīmiem un ģeogrāfisko jomu;
- e) tas, kuru pamatregulas daļu struktūras piemēro;
- f) kontaktinformācija – pasta adrese, tālruņa numurs, faksa numurs, e-pasta adrese un attiecīgā interneta vietnes (*URL*) adrese;
- g) jebkuri citi dati, kas vajadzīgi, lai piemērotu pamatregulu vai īstenošanas regulu.

2. *Datu bāzes pārvaldīšana*

- a) Elektroniskais saraksts ir iekļauts *EESSI* sistēmā Eiropas Komisijas līmenī;
- b) dalībvalstis ir atbildīgas par vajadzīgās struktūru informācijas ieguvu un pārbaudi un par to, lai Eiropas Komisijai būtu laicīgi iesniegti visi ieraksti vai izmaiņas ierakstos, kas ir dalībvalstu pārziņā.

3. *Piekļuve*

Informācija, ko izmanto darbības un pārvaldīšanas nolūkos, nav publiski pieejama.

4. *Drošība*

Visas izmaiņas datu bāzē (ieraksts, atjauninājums, dzēšana) notiek pēc lietotāja elektroniskas reģistrācijas. Pirms lietotāji piekļūst sarakstam, lai izdarītu grozījumus, viņus identificē un apstiprina. Pirms ierakstā var izdarīt grozījumus, tiek pārbaudītas lietotāja pilnvaras veikt šo darbību. Jebkura neatļauta darbība tiek noraidīta un elektroniski reģistrēta.

5. *Valodu režīms*

Vispārējs datu bāzes valodu režīms ir angļu valoda. Struktūru nosaukumi un to kontaktinformācija būtu sistēmā jāievada arī dalībvalstu valsts valodās.

5. PIELIKUMS

Dalībvalstis, savstarpēji nosakot maksimālo atmaksājuma apmēru, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. punkta trešajā teikumā, par pamatu ņem vidējo bezdarbnieka pabalsta apmēru, kas ir piešķirts saskaņā ar tās tiesību aktiem iepriekšējā kalendārājā gadā

(minēts īstenošanas regulas 70. pantā)

BEIĻĢIJA

ČEHIJAS REPUBLIKA

VĀCIJA

AUSTRIJA

SLOVĀKIJA

SOMIJA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 988/2009

(2009. gada 16. septembris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu

(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽³⁾ ir paredzēts, ka minētās regulas II, X un XI pielikuma saturs ir jānosaka līdz regulas piemērošanas dienai.
- (2) Regulas (EK) Nr. 883/2004 I, III, IV, VI, VII, VIII un IX pielikums būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā to dalībvalstu prasības, kuras ES pievienojušās pēc šīs regulas pieņemšanas, kā arī jaunākos sasniegumus citās dalībvalstīs.
- (3) Regulas (EK) Nr. 883/2004 56. panta 1. punkts un 83. pants paredz, ka īpašus noteikumus, lai īstenotu dažu dalībvalstu tiesību aktus, jānosaka šīs regulas XI pielikumā. XI pielikums ir paredzēts, lai ņemtu vērā dažādu dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu īpatnības, lai sekmētu koordinēšanas noteikumu piemērošanu. Daudzas dalībvalstis ir lūgušas, lai šajā pielikumā tiktu iekļauti ieraksti attiecībā uz to sociālā nodrošinājuma tiesību aktu piemērošanu, un ir iesniegušas Komisijai savu tiesību aktu un sistēmu juridiskos un praktiskos skaidrojumus.
- (4) Racionalizācijas un vienkāršošanas labad ir nepieciešama vispārēja pieeja, lai nodrošinātu, ka ieraksti attiecībā uz dažādām dalībvalstīm, kas ir līdzīgi vai vērsti uz līdzīgu mērķi, būtībā tiek aplūkoti vienā un tajā pašā veidā.

(5) Tā kā Regulas (EK) Nr. 883/2004 mērķis ir koordinēt sociālā nodrošinājuma tiesību aktus, par kuriem ir atbildīgas tikai dalībvalstis, minētajā regulā nav iekļaujami ieraksti, kas nav savietojami ar tās nolūku vai mērķiem, un ieraksti, kuri tikai paskaidro valsts tiesību aktu interpretāciju.

(6) Daži pieprasījumi izraisīja jautājumus, kas bija kopīgi vairākām dalībvalstīm, tādēļ ir atbilstīgi, ka šos jautājumus risina vispārīgākā līmenī, vai nu skaidrojot Regulas (EK) Nr. 883/2004 tekstā, vai kādā citā tās pielikumā, kas šim mērķim būtu atbilstīgi jāgroza, vai arī iestrādājot noteikumu Regulas (EK) Nr. 883/2004 89. pantā minētajā īstenošanas regulā, bet ne ietverot tās XI pielikumā līdzīgus ierakstus, kas paredzēti vairākām dalībvalstīm.

(7) Būtu jāgroza Regulas (EK) Nr. 883/2004 28. pants, lai paplašinātu darbības jomu un padarītu to skaidrāku un lai nodrošinātu, ka pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļi arī var izmantot iespēju turpināt ārstēšanos apdrošinātās personas iepriekšējā darba vietas valstī pēc tās aiziešanas pensijā, izņemot gadījumus, ja pēdējā dalībvalsts, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir veicis savu darbību, ir minēta III pielikumā.

(8) Ir lietderīgi apsvērt, cik būtiski, bieži un plaši ir jāpiemēro ierobežojumi attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 883/2004 III pielikumā paredzētajām tiesībām saņemt pabalstus natūrā par pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem tajās dalībvalstīs, kas joprojām ir iekļautas šajā pielikumā četrus gadus pēc dienas, kad sāka piemērot šo regulu, kā arī jāizvērtē šo ierobežojumu piemērošanas izmaksas.

(9) Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 883/2004 pielikumu konsekveni, ir lietderīgi aplūkot konkrētus specifiskus jautājumus citos minētās regulas pielikumos saskaņā ar to mērķi un saturu, bet ne tās XI pielikumā.

(10) Uz dažu dalībvalstu ierakstiem Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ VI pielikumā tagad attiecas daži vispārīgi Regulas (EK) Nr. 883/2004 noteikumi. Tādējādi vairāki Regulas (EEK) Nr. 1408/71 VI pielikuma ieraksti ir kļuvuši lieki.

⁽¹⁾ OV C 161, 13.7.2007., 61. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 17. decembra Kopējā nostāja (OV C 33 E, 10.2.2009., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa Nostāja. Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.

- (11) Lai pilsoņi varētu vienkāršāk izmantot Regulu (EK) Nr. 883/2004, meklējot informāciju vai iesniedzot pieprasījumus dalībvalstu iestādēm, atsaucēm uz attiecīgajiem dalībvalstu tiesību aktiem vajadzētu būt arī oriģinālvadodā, kad vien tas nepieciešams, lai izvairītos no jebkādiem iespējamiem pārpratumiem.
- (12) Tādēļ būtu jāizdara attiecīgi grozījumi Regulā (EK) Nr. 883/2004.
- (13) Regulā (EK) Nr. 883/2004 paredzēts, ka tā jāpiemēro no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas. Tādēļ šī regula būtu jāpiemēro no tās pašas dienas,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 883/2004 ar šo groza šādi.

1. Pēc 17. apsvēruma ievieto šādu apsvērumu:

“(17.a) Tiklīdz dalībvalsts tiesību akts kļūst piemērojams personai saskaņā ar šīs regulas II sadaļu, nosacījumus par pievienošanas un tiesībām uz pabalstiem būtu jānosaka ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, reizē ievērojot Kopienas tiesību aktus.”

2. Pēc 18. apsvēruma ievieto šādu apsvērumu:

“(18.a) Princips par vienotiem piemērojamiem tiesību aktiem ir ārkārtīgi svarīgs un būtu jāstiprina. Tomēr tam nebūtu jānozīmē, ka tādēļ vien, ka saskaņā ar regulu ir piešķirts pabalsts un ir veiktas apdrošināšanas iemaksas vai apdrošināšanas segums saņēmējam, tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras iestāde ir piešķirusi minēto pabalstu, būtu jāskatās par piemērojamiem tiesību aktiem attiecībā uz šo personu.”

3. Regulas 1. pantā pievieno šādu punktu:

“(va) “Pabalsti natūrā” ir:

- i) III sadaļas 1. nodaļā (slimības pabalsti, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti) – pabalsti natūrā, kas paredzēti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, darītu pieejamus, apmaksātu tieši vai atmaksātu medicīniskās aprūpes izmaksas un ar šo aprūpi saistītos produktus un pakalpojumus. Šeit iekļauti ilgtermiņa aprūpes pabalsti natūrā;

- ii) III sadaļas 2. nodaļā (nelaimes gadījumi darbā vai arodslimības) – visi pabalsti natūrā par nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, kā noteikts i) punktā, kas paredzēti dalībvalstu sistēmās attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām.”

4. Regulas 3. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Šo regulu nepiemēro:

- a) sociālai un medicīniskai palīdzībai; vai
- b) pabalstiem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts uzņemas atbildību par zaudējumu atlīdzināšanu personām un nodrošina kompensāciju, piemēram, kara un militāru darbību vai to seku upuriem; noziegumu, politisku slepkavību vai terora aktu upuriem; tādu kaitējumu upuriem, ko radījuši dalībvalsts aģenti, veicot savus pienākumus; vai upuriem, kas cietuši zaudējumus politisku vai reliģisku iemeslu dēļ vai izcelsmes dēļ.”

5. Regulas 14. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ja dalībvalsts tiesību akti pieļauj pievienošanas brīvprātīgai apdrošināšanai vai brīvprātīgai tālākapdrošināšanai ar nosacījumu, ka personas dzīvesvieta ir bijusi attiecīgajā dalībvalstī vai tā iepriekš veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, 5. panta b) punktu piemēro tikai tām personām, uz kurām kaut kad agrāk ir attiekušies šīs dalībvalsts tiesību akti, balstoties uz šīs personas darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.”

6. Regulas 15. pantā terminu “palīgdarbinieki” aizvieto ar terminu “līguma aģenti”.

7. Regulas 18. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem ir tiesības saņemt pabalstus natūrā, kamēr viņi uzturas kompetentajā dalībvalstī.

Tomēr, ja kompetentā dalībvalsts ir minēta III pielikumā, pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kas dzīvo tajā pašā dalībvalstī kā pārrobežu darba ņēmējs, ir tiesības uz pabalstiem natūrā kompetentajā dalībvalstī vienīgi saskaņā ar 19. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.”

8. Regulas 28. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Pārrobežu darba ņēmējs, kurš aiziet pensijā vecuma vai invaliditātes dēļ, slimības gadījumā ir tiesīgs turpināt saņemt pabalstus natūrā dalībvalstī, kurā viņš pēdējo reizi veicis darbību kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona, ciktāl tas ir tādas ārstēšanas turpinājums, kas uzsākta minētajā dalībvalstī. “Ārstēšanas turpinājums” nozīmē turpmāku izmeklēšanu, diagnosticēšanu un slimības ārstēšanu visā tās garumā.

Pirmo daļu piemēro *mutatis mutandis* bijušā pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem, izņemot gadījumus, ja pēdējā dalībvalsts, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir veicis savu darbību, ir minēta III pielikumā.”

9. Regulas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Neskarot labvēlīgākus noteikumus šā panta 2. un 2.a punktā, 17. pantu, 18. panta 1. punktu, 19. panta 1. punktu un 20. panta 1. punktu piemēro arī pabalstiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām.”

10. Regulas 36. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Kompetentā iestāde nedrīkst atteikt 20. panta 1. punktā paredzēto atļauju nodarbinātai vai pašnodarbinātai personai, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai guvusi arodslimību un kam pienākas pabalsti no šīs iestādes, ja tās dzīvesvietas dalībvalsts teritorijā medicīniski pieņemamā termiņā, ņemot vērā viņa tā brīža veselības stāvokli un iespējamo slimības attīstību, viņam nav iespējams sniegt pienācīgu aprūpi.”

11. Regulas 51. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja dalībvalsts tiesību aktos vai īpašā sistēmā paredzēts, ka tiesību uz pabalstiem iegūšana, paturēšana vai atgūšana ir atkarīga no tā, vai attiecīgā persona ir bijusi apdrošināta apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī, šo nosacījumu uzskata par izpildītu gadījumā, ja šī persona iepriekš ir bijusi apdrošināta saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem vai īpašu sistēmu un apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī tā attiecībā uz to pašu risku ir apdrošināta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem vai, ja tā nav, – attiecībā uz to pašu risku saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem pienākas pabalsts. Šo pēdējo nosacījumu tomēr uzskata par izpildītu 57. pantā minētajos gadījumos.”

12. Regulas 52. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ja saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vienā dalībvalstī tiek nemainīgi aprēķināts neatkarīgs pabalsts, kas ir vienāds ar vai lielāks par proporcionālo pabalstu, kurš ir aprēķināts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, kompetentā iestāde neizmanto proporcionālo aprēķinu ar noteikumu, ka:

- i) šāda situācija ir izklāstīta VIII pielikuma 1. daļā;
- ii) nav piemērojams neviens tiesību akts, kurā iekļauti noteikumi pret 54. un 55. pantā minēto pārklāšanos, izņemot, ja ir izpildīti 55. panta 2. punktā minētie nosacījumi; un
- iii) īpašos lietas apstākļos attiecībā uz periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, nav piemērojams 57. pants.”

13. Regulas 52. pantu papildina ar šādu punktu:

“5. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. apakšpunkta proporcionālo aprēķinu nepiemēro sistēmām, kas piešķir pabalstus, kurus aprēķinot periodiem nav nekādas nozīmes, ja šādas sistēmas ir uzskaitītas VIII pielikuma 2. daļā. Šādos gadījumos attiecīgajai personai ir tiesības uz pabalstu, kas aprēķināts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.”

14. Regulas 56. panta 1. punkta c) apakšpunktā pirms teksta “atbilstīgi procedūrām, kas XI pielikumā paredzētas” iekļauj vārdus “vajadzības gadījumā”.

15. Regulas 56. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“d) Ja c) apakšpunktu nepiemēro tādēļ, ka dalībvalsts tiesību akti paredz, ka pabalstu aprēķina, pamatojoties uz elementiem, kas nav apdrošināšanas periodi vai dzīvesvietas periodi un kas nav saistīti ar laiku, kompetentā iestāde attiecībā uz jebkuru apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodu, kas izpildīts saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā uzkrātā kapitāla apmēru, kapitālu, ko uzskata par uzkrātu, vai jebkādu citu aprēķinu elementu, to dalot ar attiecīgās pensiju sistēmas atbilstīgām periodu vienībām.”

16. Regulas 57. pantu papildina ar šādu punktu:

“4. Šo pantu nepiemēro VIII pielikuma 2. daļā uzskaitītajām sistēmām.”

17. Regulas 62. panta 3. punktā vārdus “pierošanas darbinieki” aizstāj ar vārdu “bezdarbnieki” attiecīgajā locījumā.

18. Iekļauj šādu pantu:

“68.a pants

Pabalstu nodrošināšana

Ja persona, kurai būtu nodrošināmi ģimenes pabalsti, neizmanto tos ģimenes locekļu uzturēšanai, kompetentā institūcija atbilstīgi saviem pienākumiem nodrošina minētos pabalstus tai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura faktiski uztur ģimenes locekļus, kā to pieteikusi un pārstāv viņu dzīvesvietas iestāde vai iestāde vai struktūra, ko šajā nolūkā norādījusi viņu dzīvesvietas dalībvalsts kompetentā iestāde.”

19. Regulas 87. pantu groza šādi:

a) panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Ja šīs regulas darbības rezultātā persona ir pakļauta tādiem dalībvalsts tiesību aktiem, kas nav noteikti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 II sadaļu, šos tiesību aktus turpina piemērot, kamēr atbilstīgā situācija paliek nemainīga, un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā 10 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ja vien attiecīgā

persona nelūdz uz sevi attiecināt tiesību aktus, ko piemēro saskaņā ar šo regulu. Šo lūgumu trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgajai personai ir jābūt pakļautai minētās dalībvalsts tiesību aktiem no šīs regulas piemērošanas dienas. Ja lūgums tiek iesniegts pēc norādītā termiņa, piemērojamo tiesību aktu nomainītu izdara nākamā mēneša pirmajā dienā.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“10.a Ieraksti III pielikumā, kas attiecas uz Igauniju, Spāniju, Itāliju, Lietuvu, Ungāriju un Nīderlandi, zaudē spēku četrus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

10.b Šīs regulas III pielikumā doto sarakstu pārskata ne vēlāk kā 2014. gada 31. oktobrī, pamatojoties uz administratīvās komisijas novērtējuma ziņojumu. Minētajā ziņojumā iekļauj ietekmes novērtējumu par to, cik

nozīmīga, bieža un plaša gan absolūtajos, gan relatīvajos skaitļos ir III pielikuma noteikumu piemērošana. Minētajā ziņojumā iekļauj arī šīs piemērošanas izmaksas un iespējamās sekas, ja šos noteikumus atcels dalībvalstīm, kas joprojām ir iekļautas šajā pielikumā pēc 10.a punktā minētās dienas. Ņemot vērā šo ziņojumu, Komisija nolēm, vai iesniegt priekšlikumu par saraksta pārskatīšanu ar mērķi principā atcelt šo sarakstu, ja vien administratīvās komisijas ziņojumā nav doti pamatoti iemesli to nedarīt.”

20. Pielikumus groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no dienas, kad stājas spēkā īstenošanas regula, kas minēta Regulas (EK) Nr. 883/2004 89. pantā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. MALMSTRÖM

PIELIKUMS

Grozījumi Regulas (EK) Nr. 883/2004 pielikumos

A. I pielikumu groza šādi.

1. Pielikuma I daļā (Uztura maksājumu avansi):

a) pozīcijas nosaukumu "A. BEĻĢIJA" aizstāj ar "BEĻĢIJA";

b) pēc ieraksta pozīcijā "BEĻĢIJA" iekļauj šādu ierakstu:

"BULGĀRIJA

Uztura maksājumi, ko saskaņā ar Ģimenes kodeksa 92. pantu izmaksā valsts";

c) pozīciju nosaukumus "B. DĀNIJA" un "C. VĀCIJA" attiecīgi aizstāj ar "DĀNIJA" un "VĀCIJA";

d) pēc ieraksta pozīcijā "VĀCIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"IGAUNIJA

Uztura piemaksas saskaņā ar 2007. gada 21. februāra Uztura piemaksu likumu.

SPĀNIJA

Uztura maksājumu avansi saskaņā ar Karaļa 2007. gada 7. decembra Dekrētu Nr. 1618/2007.;

e) pozīcijas nosaukumu "D. FRANCIJA" aizstāj ar "FRANCIJA";

f) pēc ieraksta pozīcijā "FRANCIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"LIETUVA

Maksājumi no Bērnu uztura fonda saskaņā ar Likumu par Bērnu uztura fondu.

LUKSEMBURGA

Uztura maksājumu avansi un atmaksājumi 1980. gada 26. jūlija likuma nozīmē.;

g) pozīcijas nosaukumu "E. AUSTRIJA" ir aizstāj ar "AUSTRIJA";

h) pēc ieraksta pozīcijā "AUSTRIJA" iekļauj šādu ierakstu:

"POLIJA

Pabalsti no Uzturlīdzekļu fonda saskaņā ar Likumu par palīdzību personām, kas tiesīgas saņemt uzturlīdzekļus.;

i) pozīcijas nosaukumu "F. PORTUGĀLE" aizstāj ar "PORTUGĀLE";

j) pēc ieraksta pozīcijā "PORTUGĀLE" iekļauj šādus ierakstus:

"SLOVĒNIJA

Uztura aizstāšana saskaņā ar Slovēnijas Republikas 2006. gada 25. jūlija Likumu par valsts garantiju un uztura fondu.

SLOVĀKIJA

Uzturlīdzekļu aizvietošanas pabalsts saskaņā ar Likumu Nr. 452/2004 Coll. par uzturlīdzekļu aizvietošanas pabalstu, kā grozīts ar jaunākajiem noteikumiem.;

k) pozīciju nosaukumus "G. SOMIJA" un "H. ZVIEDRIJA" attiecīgi aizstāj ar "SOMIJA" un "ZVIEDRIJA".

2. Pielikuma II daļā (Īpaši bērnu piedzimšanas un adopcijas pabalsti):

a) pozīciju "A. BEĻĢIJA" aizstāj ar "BEĻĢIJA";

- b) pēc ieraksta pozīcijā "BEĻĢIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"BULGĀRIJA

Vienreizējs maternitātes pabalsts (Likums par ģimenes pabalstiem, ko piešķir par bērniem).

ČEHIJAS REPUBLIKA

Bērna piedzimšanas pabalsts.

IGAUNIJA

- a) Bērna piedzimšanas pabalsts;

- b) adopcijas pabalsts.”;

- c) pozīciju nosaukumus "B. SPĀNIJA" un "C. FRANCIJA" attiecīgi aizstāj ar "SPĀNIJA" un "FRANCIJA”;

- d) ierakstu pozīcijā "SPĀNIJA" aizstāj ar šādu ierakstu:

"SPĀNIJA

Vienoti dotācijas maksājumi par bērnu piedzimšanu un adopciju.”;

- e) ierakstam pozīcijā "FRANCIJA" pievieno šādu tekstu:

“, izņemot, kad tos maksā personai, uz ko turpina attiekties Francijas tiesību akti saskaņā ar 12. pantu vai 16. pantu.”;

- f) pēc ieraksta pozīcijā "FRANCIJA" iekļauj šādu ierakstu:

"LATVIJA

- a) Bērna piedzimšanas pabalsts;

- b) adopcijas pabalsts.

LIETUVA

Vienreizējs bērna pabalsts.”;

- g) pozīcijas nosaukumu "D. LUKSEMBURGA" aizstāj ar "LUKSEMBURGA”;

- h) pēc ieraksta pozīcijā "LUKSEMBURGA" iekļauj šādus ierakstus:

"UNGĀRIJA

Maternitātes pabalsts.

POLIJA

Vienreizējs pabalsts par bērna piedzimšanu (Likums par ģimenes pabalstiem).

RUMĀNIJA

- a) Bērna piedzimšanas pabalsts;

- b) bērna piedzimšanas komplekss.

SLOVĒNIJA

Pabalsts par bērnu piedzimšanu.

SLOVĀKIJA

- a) Bērna piedzimšanas pabalsts;
- b) piemaksa pie bērna piedzimšanas pabalsta.”;
- i) pozīcijas nosaukumu “E. SOMIJA” aizstāj ar nosaukumu “SOMIJA”.

B. II pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“II PIELIKUMS

TO KONVENCIJU NOTEIKUMI, KAS PALIEK SPĒKĀ UN KO ATTIECĪGĀ GADĪJUMĀ PIEMĒRO TIKAI PERSONĀM, UZ KURĀM TĀS ATTIECAS (8. panta 1. punkts)**Vispārīgas piezīmes**

Jānorāda, ka šajā pielikumā nav uzskaitītas divpusējās konvencijas, kuras nav šīs regulas darbības jomā un kuras joprojām ir spēkā dalībvalstu savstarpējās attiecībās. Tas attiecas arī uz dalībvalstu saistībām, kas izriet no konvencijām, kurās, piemēram, paredzēti noteikumi par tādu apdrošināšanas periodu uzkrāšanu, kas izpildīti trešā valstī.

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, ko joprojām piemēro:

BEĻĢIJA un VĀCIJA

1957. gada 7. decembra Vispārējās konvencijas tajā pašā dienā parakstītā Nobeiguma protokola 3. un 4. pants 1960. gada 10. novembra Papildu protokola redakcijā (apdrošināšanas periodu aprēķināšana dažos pierobežas reģionos Otrā pasaules kara laikā, pirms un pēc tā).

BEĻĢIJA un LUKSEMBURGA

1994. gada 24. marta Konvencija par pārrobežu darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu (saistībā ar papildu vienotas likmes atmaksāšanu).

BULGĀRIJA un VĀCIJA

28. panta 1. punkta b) apakšpunkts 1997. gada 17. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvencijas, kuras noslēgusi Bulgārija un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

BULGĀRIJA un AUSTRIJA

38. panta 3. punkts 2005. gada 14. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko attiecas minētā konvencija.

BULGĀRIJA un SLOVĒNIJA

32. panta 2. punkts 1957. gada 18. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1957. gada 31. decembra).

ČEHIJAS REPUBLIKA un VĀCIJA

39. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts 2001. gada 27. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvencijas, kuras noslēgusi bijusī Čehoslovākijas Republika un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada; ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti vienā no Līgumslēdzējām pusēm tām personām, kuras 2002. gada 1. septembrī jau ir saņēmušas pensiju par šiem periodiem no citas līgumslēdzējas valsts un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā).

ČEHIJAS REPUBLIKA un KIPRA

32. panta 4. punkts 1999. gada 19. janvāra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (nosaka kompetenci nodarbinātības periodu aprēķināšanai, kas izpildīti saskaņā ar atbilstīgo 1976. gada konvenciju); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

ČEHIJAS REPUBLIKA un LUKSEMBURGA

52. panta 8. punkts 2000. gada 17. novembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus politiskajiem bēgļiem).

ČEHIJAS REPUBLIKA un AUSTRIJA

32. panta 3. punkts 1999. gada 20. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

ČEHIJAS REPUBLIKA un SLOVĀKIJA

12., 20. un 33. pants 1992. gada 29. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (12. pantā noteikta kompetence apgādnieka zaudējuma pabalsta piešķiršanai; 20. pantā noteikta kompetence apdrošināšanas periodu aprēķināšanai, kas izpildīti līdz dienai, kad beidza pastāvēt Čehijas un Slovākijas Federatīvā Republika; 33. pantā noteikta kompetence par pensiju maksāšanu, kas piešķirtas līdz dienai, kad beidza pastāvēt Čehijas un Slovākijas Federatīvā Republika).

DĀNIJA un SOMIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

DĀNIJA un ZVIEDRIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

VĀCIJA un SPĀNIJA

45. panta 2. punkts 1973. gada 4. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (diplomātisko un konsulāro iestāžu pārstāvniecība).

VĀCIJA un FRANCIJA

- a) 1950. gada 10. jūlija 4. papildnolīgums tajā pašā dienā noslēgtajai Vispārējai konvencijai, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija 2. papildnolīgumā (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti laikā no 1940. gada 1. jūlija līdz 1950. gada 30. jūnijam);
- b) minētā 2. papildnolīguma I sadaļa (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1945. gada 8. maijam);
- c) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā, kas pievienots tajā pašā dienā noslēgtajai Vispārējai konvencijai (administratīvie pasākumi);
- d) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras federālajā zemē).

VĀCIJA un LUKSEMBURGA

4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūlija Konvencijā (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti no 1940. gada septembra līdz 1946. gada jūnijam).

VĀCIJA un UNGĀRIJA

40. panta 1. punkta b) apakšpunkts 1998. gada 2. maija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika un Ungārija attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

VĀCIJA un NĪDERLANDE

2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra 4. papildnolīgumā 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko periodā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes darba ņēmēji saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma sistēmu).

VĀCIJA un AUSTRIJA

- a) 1. panta 5. punktu un 8. pantu 1978. gada 19. jūlija Konvencijā par apdrošināšanu bezdarba gadījumam, kā arī 10. pantu minētās konvencijas Nobeiguma protokolā (bezdarbnieka pabalsti, ko pierobežas darba ņēmējam piešķir valsts, kurā personas iepriekš bija nodarbinātas) turpina piemērot attiecībā uz personām, kas bija pierobežas darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms minētās dienas un kas līdz 2011. gada 1. janvārim ir kļuvušas par bezdarbniekiem;
- b) 14. panta 2. punkta g), h), i) un j) apakšpunkts 1995. gada 4. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (kompetenču sadalījums starp abām valstīm par agrākiem apdrošināšanas gadījumiem un iegūtiem apdrošināšanas periodiem); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

VĀCIJA un POLIJA

- a) 1975. gada 9. oktobra Konvencija par vecuma un darbā gūto traumu pensijām saskaņā ar nosacījumiem un darbības jomu, kas noteikti 27. panta 2. līdz 4. punktā 1990. gada 8. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (patur spēkā saskaņā ar 1975. gada konvenciju noteikto tiesisko statusu personām, kas apmetušās uz pastāvīgu dzīvi Vācijas vai Polijas teritorijā pirms 1991. gada 1. janvāra un kas arvien dzīvo turpat);
- b) 27. panta 5. punkts un 28. panta 2. punkts 1990. gada 8. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (patur spēkā tiesības uz pensiju, ko izmaksā, pamatojoties uz 1957. gada konvenciju starp bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un Poliju; ieskaita apdrošināšanas periodus, ko Polijas darbinieki izpildījuši saskaņā ar 1988. gada konvenciju starp bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un Poliju).

VĀCIJA un RUMĀNIJA

28. panta 1. punkta b) apakšpunkts 2005. gada 8. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika un Rumānija attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

VĀCIJA un SLOVĒNIJA

42. pants 1997. gada 24. septembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tādu tiesību nokārtošana, kas iegūtas līdz 1956. gada 1. janvārim saskaņā ar otras līgumslēdzējas valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

VĀCIJA un SLOVĀKIJA

29. panta 1. punkta otrā un trešā daļa 2002. gada 12. septembra Nolīgumā (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Čehoslovākijas Republika un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada; ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti vienā no līgumslēdzējam pusēm tām personām, kas 2003. gada 1. decembrī jau ir saņēmušas pensiju par šiem periodiem no citas līgumslēdzējas valsts un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā).

VĀCIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) 7. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civiltiespersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos);
- b) 5. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civiltiespersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos).

ĪRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

19. panta 2. punkts 2004. gada 14. septembra Nolikumā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz dažu ar invaliditātes kredītu pārskaitīšanu un ieskaitīšanu).

SPĀNIJA un PORTUGĀLE

22. pants 1969. gada 11. jūnija Vispārējā konvencijā (bezdarbnieka pabalsta pārņemšana). Šis ieraksts ir derīgs divus gadus no šīs regulas piemērošanas dienas.

ITĀLIJA un SLOVĒNIJA

- a) Nolikums par savstarpējo saistību regulējumu sociālajā apdrošināšanā, atsaucoties uz 7. punktu XIV pielikumā Miera nolikumam, kas noslēgts 1959. gada 5. februārī, apmainoties ar notām (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1954. gada 18. decembrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko minētais nolikums attiecas;
- b) 45. panta 3. punkts 1997. gada 7. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu, kas skar Brīvās Triestas teritorijas bijušo B zonu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1956. gada 5. oktobrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko minētā konvencija attiecas.

LUKSEMBURGA un PORTUGĀLE

1997. gada 10. marta Nolikums (par lēmumu atzīšanu, ko iestādes vienā no Līgumslēdzējām pusēm pieņēmušas attiecībā uz to personu invaliditāti, kas iesniegušas pieteikumu pensijām iestādēs citā Līgumslēdzējā pusē).

LUKSEMBURGA un SLOVĀKIJA

50. panta 5. punkts 2002. gada 23. maija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus politiskajiem bēgļiem).

UNGĀRIJA un AUSTRIJA

36. panta 3. punkts 1999. gada 31. marta Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tādu apdrošināšanas periodu aprēķināšana, kas izpildīti līdz 1961. gada 27. novembrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

UNGĀRIJA un SLOVĒNIJA

31. pants 1957. gada 7. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1956. gada 29. maija); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

UNGĀRIJA un SLOVĀKIJA

34. panta 1. punkts 1959. gada 30. janvāra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (konvencijas 34. panta 1. punktā noteikts, ka apdrošināšanas periodi, kas piešķirti pirms konvencijas parakstīšanas dienas, ir tās Līgumslēdzējas valsts apdrošināšanas periodi, kuras teritorijā bija pastāvīgā dzīvesvieta personai, kurai uz tiem ir tiesības); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un POLIJA

33. panta 3. punkts 1998. gada 7. septembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un RUMĀNIJA

37. panta 3. punkts 2005. gada 28. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un SLOVĒNIJA

37. pants 1997. gada 10. marta Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1956. gada 1. janvāra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un SLOVĀKIJA

34. panta 3. punkts 2001. gada 21. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

SOMIJA un ZVIEDRIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas)."

C. III pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"III PIELIKUMS

IEROBEŽOJUMI ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBĀM SAŅEMT PABALSTUS NATŪRĀ PAR PĀRROBEŽU DARBA ŅĒMĒJA ĢIMENES LOCEKĻIEM

(minēts 18. panta 2. punktā)

DĀNIJA

IGAUNIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

ĪRIJA

SPĀNIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

ITĀLIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

LIETUVA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

UNGĀRIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

NĪDERLANDE (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

SOMIJA

ZVIEDRIJA

APVIENOTĀ KARALISTE".

D. IV pielikumu groza šādi.

1. Pēc ieraksta "BEIĢIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"BULGĀRIJA

ČEHIJAS REPUBLIKA".

2. Svītro ierakstu "ITĀLIJA".

3. Pēc ieraksta "FRANCIJA" iekļauj ierakstu "KIPRA".

4. Pēc ieraksta "LUKSEMBURGA" iekļauj šādus ierakstus:

"UNGĀRIJA

NĪDERLANDE".

5. Pēc ieraksta "AUSTRIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"POLIJA

SLOVĒNIJA".

E. VI pielikumu groza šādi.

1. Pielikuma sākumā iekļauj šādus ierakstus:

"ČEHIJAS REPUBLIKA

Pilna apmēra invaliditātes pensija personām, kurām pilnīga darba nespēja ir radusies pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas un kuras attiecīgajā periodā nav bijušas apdrošinātas (Pensiju apdrošināšanas likuma Nr. 155/1995 Coll. 42. iedaļa).

IGAUNIJA

- a) Invaliditātes pensijas, kas saskaņā ar Valsts pabalstu likumu ir piešķirtas līdz 2000. gada 1. aprīlim un kuras saglabā saskaņā ar Valsts pensiju apdrošināšanas likumu;
- b) valsts pensijas, kas, pamatojoties uz invaliditāti, piešķirtas saskaņā ar Valsts pensiju apdrošināšanas likumu;
- c) invaliditātes pensijas, kas piešķirtas saskaņā ar Likumu par dienestu bruņotajos spēkos, Policijas dienesta likumu, Prokuratūras likumu, Likumu par tiesnešu statusu, Likumu par parlamenta locekļu atalgojumu, pensijām un citām sociālajām garantijām un Likumu par Republikas prezidenta amata atalgojumu."

2. Pozīcijas "A. GRIEĶIJA" un "B. ĪRIJA" attiecīgi aizstāj ar "ĪRIJA" un "GRIEĶIJA".

3. Ierakstu pozīcijā "ĪRIJA" pārvieto pirms ieraksta pozīcijā "GRIEĶIJA" un aizstāj ar šādu ierakstu:

"2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 2. daļas 17. nodaļa."

4. Pēc ieraksta pozīcijā "GRIEĶIJA" iekļauj šādu ierakstu:

"LATVIJA

III grupas invaliditātes pensijas saskaņā ar 16. panta 1. punkta 2) apakšpunktu 1996. gada 1. janvāra likumā "Par valsts pensijām".

5. Pozīcijas nosaukumu "C. SOMIJA" aizstāj ar "SOMIJA" un attiecīgo ierakstu aizstāj ar šādu ierakstu:

"SOMIJA

Valsts pensijas invalīdiem kopš dzimšanas vai personām, kam invaliditāte iestājusies kopš bērnības (Likums par valsts pensijām (568/2007)).

Invaliditātes pensijas, kas noteiktas saskaņā ar pārejas noteikumiem un ir piešķirtas līdz 1994. gada 1. janvārim (Likuma par valsts pensijām izpildes likums, 569/2007)."

6. Pozīciju nosaukumus "D. ZVIEDRIJA" un "E. APVIENOTĀ KARALISTE" attiecīgi aizstāj ar "ZVIEDRIJA" un "APVIENOTĀ KARALISTE".

F. VII pielikumu groza šādi.

1. Tabulās ar nosaukumu "BEIĢIJA" un "FRANCIJA" svītro rindas par Luksemburgu.

2. Svītro tabulu ar nosaukumu "LUKSEMBURGA".

G. VIII pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"VIII PIELIKUMS

GADĪJUMI, KAD NEIZMANTO PROPORCIONĀLO APRĒĶINU VAI TAS NAV PIEMĒROJAMS (52. panta 4. punkts un 52. panta 5. punkts)

1. daļa. Gadījumi, kad saskaņā ar 52. panta 4. punktu proporcionālo aprēķinu neizmanto

DĀNIJA

Visi pieteikumi uz pensijām, kas minētas likumā par sociālajām pensijām, izņemot IX pielikumā minētās pensijas.

ĪRIJA

Visi pieteikumi valsts pensijām (uz pāreju balstītām), valsts pensijām (uz iemaksām balstītām), atraītnes pensijām (uz iemaksām balstītām) un atraītna (uz iemaksām balstītām) pensijām.

KIPRA

Visi pieteikumi vecuma pensijām, invaliditātes pensijām, atraītnes un atraītna pensijām.

LATVIJA

- a) Visi pieteikumi invaliditātes pensijām (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām");
- b) visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijām (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām"; 2001. gada 1. jūlija Valsts fondēto pensiju likums).

LIETUVA

Visi pieteikumi valsts sociālās apdrošināšanas apgādnieka zaudējuma pensijām, kas aprēķinātas, balstoties uz apgādnieka zaudējuma pensijas pamatsummu (Likums par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām).

NĪDERLANDE

Visi pieteikumi vecuma pensijām saskaņā ar likumu par vispārējo vecuma apdrošināšanu (AOW).

AUSTRIJA

- a) Visi pieteikumi pabalstiem saskaņā ar 1955. gada 9. septembra Federālo likumu par vispārējo sociālo apdrošināšanu – ASVG, 1978. gada 11. oktobra Federālo likumu par tirdzniecībā un komercdarbībā iesaistītu pašnodarbinātu personu sociālo apdrošināšanu – GSVG, 1978. gada 11. oktobra Federālo likumu par pašnodarbinātu lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu – BSGV un 1978. gada 30. novembra Federālo likumu par pašnodarbināto brīvo profesiju pārstāvju sociālo apdrošināšanu (FSVG);
- b) visi pieteikumi invaliditātes pensijām, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju aktu (APG);
- c) visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijai, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju likumu (APG), ja atbilstīgi 7. panta 2. punktam Vispārējā pensiju likumā (APG) papildu apdrošināšanas mēnešiem nav jāpiemēro pabalstu palielinājums;
- d) visi pieteikumi Austrijas Provinču ārstu palātas (*Landesärztekammer*) invaliditātes un apgādnieka zaudējuma pensijai, kas balstās uz pamatnoteikumiem (pamata un jebkādi papildu pabalsti vai pamata pensija);
- e) visi pieteikumi pabalstam par neatgriezenisku darba vietā gūtu invaliditāti un apgādnieka zaudējuma pabalstam, ko izmaksā no Austrijas Veterinārārstu palātas pensiju fonda;
- f) visi pieteikumi darba vietā gūtas invaliditātes pabalstu, atraītnu un bāreņu pensiju saņemšanai atbilstīgi Austrijas Juristu asociāciju sociālā nodrošinājuma iestāžu statūtu A daļai.

POLIJA

Visi pieteikumi invaliditātes pensijām, vecuma pensijām saskaņā ar noteikto pensiju sistēmu un apgādnieka zaudējuma pensiju.

PORTUGĀLE

Visi pieteikumi invaliditātes, vecuma un apgādnieka zaudējuma pensijas pieprasījumiem, izņemot gadījumus, kad kopējais to apdrošināšanas periodu ilgums, kas izpildīti saskaņā ar vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību aktiem, ir 21 kalendārais gads vai lielāks par to, kad valsts apdrošināšanas periodi ir 20 gadu vai mazāki un kad aprēķinu veic saskaņā ar 11. pantu 2002. gada 19. februāra Dekrētā Nr. 35/2002.

SLOVĀKIJA

- a) Visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijai (atraitnēm, atraitņiem, bāreņiem), ko aprēķina saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā līdz 2004. gada 1. janvārim, un kuras apmēru nosaka pēc pensijas, ko iepriekš oficiāli maksāja mirušajam;
- b) visi pieteikumi pensijām, ko aprēķina saskaņā ar Likumu Nr. 461/2003 Coll. Par sociālo nodrošinājumu, ņemot vērā grozījumus.

ZVIEDRIJA

Visi pieteikumi garantijas pensijai vecuma pensijas veidā (Likums 1998:702) un vecuma pensijai papildu pensijas veidā (Likums 1998:674).

APVIENOTĀ KARALISTE

Visi pieteikumi par izdienas pensiju, atraitņu pabalstu un apbedīšanas pabalstu, izņemot tos, attiecībā uz kuriem: taksācijas gada laikā, kurš sākās 1975. gada 6. aprīlī vai vēlāk:

- i) attiecīgā persona ir bijusi izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar Apvienotās Karalistes un citas dalībvalsts tiesību aktiem, un viens (vai vairāki) no taksācijas gadiem nav uzskatīts par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē;
- ii) apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem attiecībā uz periodiem pirms 1948. gada 5. jūlija, ņemtu vērā regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā, piemērojot apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Visi pieteikumi par papildu pensiju saskaņā ar 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu likuma 44. iedaļu un 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu (Ziemeļīrija) likuma 44. iedaļu.

2. daļa. Gadījumi, kad piemēro 52. panta 5. punktu

BULGĀRIJA

Vecuma pensijas no obligātās pensiju papildapdrošināšanas saskaņā ar Sociālās apdrošināšanas kodeksa II daļas II sadaļu.

IGAUNIJA

Obligāto maksājumu vecuma pensiju sistēma.

FRANCIJA

Pamata vai papildu sistēmas, kurās vecuma pabalstus aprēķina, ņemot vērā pensionēšanās punktus.

LATVIJA

Vecuma pensijas (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām". 2001. gada 1. jūlija Valsts fondēto pensiju likums).

UNGĀRIJA

Pensijas pabalsti, kas balstās uz dalību privātos pensiju fondos.

AUSTRIJA

- a) Vecuma pensijas, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju likumu (APG);
- b) obligātās izmaksas saskaņā ar 41. pantu 2001. gada 28. decembra Federālajā likumā BGBI I Nr. 154 par vispārējo Austrijas farmaceitu algu fondu (*Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich*);
- c) Austrijas Provinču ārstu kameras izdienes pensija un priekšlaicīgas pensionēšanas pensijas, kas balstās uz pamatnoteikumiem (pamata un jebkādi papildu pabalsti vai pamata pensija), un visas Austrijas Provinču ārstu kameras pensijas, kas balstās uz papildu noteikumiem (papildu vai individuālā pensija);
- d) vecuma pabalsts, ko sniedz Austrijas Veterināro ķirurgu kameras pensiju fonds;
- e) pabalsti saskaņā ar A un B daļu Austrijas Juristu asociāciju sociālās nodrošinājuma iestāžu statūtos, izņemot pieņemumus invaliditātes, atrašanās un bāreņu pensiju saņemšanai atbilstīgi Austrijas Juristu asociāciju sociālā nodrošinājuma iestāžu statūtu A daļai;
- f) pabalsti, ko izmaksā Federālās arhitektu un konsultējošo inženieru kameras sociālā nodrošinājuma iestādes un kas paredzēti 1993. gada Austrijas Civilinženieru kameras aktā (*Ziviltechnikerkammergesetz*) un sociālā nodrošinājuma iestāžu statūtos, izņemot pabalstus par darba vietā gūtu invaliditāti un apgādnieku zaudējuma pabalstus, kas izriet no pēdējiem minētajiem pabalstiem;
- g) pabalsti, ko izmaksā saskaņā ar Federālās profesionālo grāmatvežu un nodokļu konsultantu kameras sociālā nodrošinājuma statūtiem, kā tas noteikts Austrijas profesionālo grāmatvežu un nodokļu konsultantu aktā (*Wirtschaftstreuhandberufsgesetz*).

POLIJA

Vecuma pensijas saskaņā ar fiksētu iemaksu sistēmu.

SLOVĒNIJA

Pensija no obligātās papildu pensijas apdrošināšanas.

SLOVĀKIJA

Obligātais vecuma pensijas uzkrājums.

ZVIEDRIJA

Uz ienākumiem balstīta pensija un prēmiju pensija (Likums 1998:674)

APVIENOTĀ KARALISTE

Progresīva pensija, kuru maksā atbilstīgi 1965. gada Valsts apdrošināšanas likuma 36. un 37. iedaļai un 1966. gada Valsts apdrošināšanas likuma (Ziemeļirija) 35. un 36. iedaļai."

H. IX pielikumu groza šādi.

1. Pielikuma I daļā:

- a) pozīciju nosaukumus "A. BEĻĢIJA", "B. DĀNIJA", "C. GRIEĶIJA", "D. SPĀNIJA", "E. FRANCIJA", "F. ĪRIJA", "G. NĪDERLANDE", "H. SOMIJA" un "I. ZVIEDRIJA" attiecīgi aizstāj ar "BEĻĢIJA", "DĀNIJA", "GRIEĶIJA", "SPĀNIJA", "FRANCIJA", "ĪRIJA", "NĪDERLANDE", "SOMIJA" un "ZVIEDRIJA";

- b) ierakstu pozīcijā "ĪRIJA" pārvieto aiz ieraksta pozīcijā "DĀNIJA" un pirms ieraksta "GRIEĶIJA";

- c) pēc ieraksta pozīcijā "FRANCIJA" iekļauj šādu ierakstu:

"LATVIJA

III grupas invaliditātes pensijas saskaņā ar 16. panta 1. punkta 2) apakšpunktu 1996. gada 1. janvāra likumā "Par valsts pensijām".;

- d) ierakstam pozīcijā "NĪDERLANDE" pievieno šādu tekstu:

"2005. gada 10. novembra Likums par darbu un ienākumiem atbilstīgi darbaspējām (WIA).";

- e) ierakstu pozīcijā "SOMIJA" aizstāj ar šādu ierakstu:

"Valsts pensijas invalīdiem kopš dzimšanas vai personām, kam invaliditāte iestājusies kopš bērnības (Likums par valsts pensijām (568/2007)).

Valsts pensijas un dzīvesbiedru pensijas, kas noteiktas saskaņā ar pārejas noteikumiem un kas piešķirtas līdz 1994. gada 1. janvārim (Valsts pensiju likuma izpildes likums, 569/2007).

Bērna pensijas papildu summa, aprēķinot neatkarīgu pabalstu saskaņā ar Valsts pensiju likumu (Valsts pensiju likums, 568/2007).";

- f) ierakstu pozīcijā "ZVIEDRIJA" aizstāj ar šādu ierakstu:

"No ienākumiem atkarīgi slimības pabalsti un kompensācija par bezdarbību Zviedrijā (Likums 1962:381).

Zviedrijas garantijas pensijas un garantijas piemaksas, kas ir aizstājušas Zviedrijas pilna apmēra valsts pensijas, ko noteica saskaņā ar noteikumiem par valsts pensiju, kurus piemēroja līdz 1993. gada 1. janvārim, un valsts pensija, kas piešķirta pilnā apmērā saskaņā ar pārejas noteikumiem, kurus piemēro no minētās dienas."

2. Pielikuma II daļā:

- a) pozīcijas nosaukumus "A. VĀCIJA", "B. SPĀNIJA", "C. ITĀLIJA", "D. LUKSEMBURGA", "E. SOMIJA" un "F. ZVIEDRIJA" attiecīgi aizstāj ar "VĀCIJA", "SPĀNIJA", "ITĀLIJA", "LUKSEMBURGA", "SOMIJA" un "ZVIEDRIJA";

- b) pēc ieraksta pozīcijā "ITĀLIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"LATVIJA

Apgādnieka zaudējuma pensija, ko aprēķina, pamatojoties uz iespējamo apdrošināšanas stāža periodu (23. panta 8. punkts 1996. gada 1. janvāra likumā "Par valsts pensijām").

LIETUVA

- a) Valsts sociālās apdrošināšanas darba nespējas pensijas, ko maksā saskaņā ar Likumu par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām;

- b) valsts sociālās apdrošināšanas apgādnieka zaudējuma pensijas un bāreņa pensijas, ko saskaņā ar Likumu par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām aprēķina, pamatojoties uz mirušās personas darba nespējas pensiju.;

- c) pēc ieraksta pozīcijā "LUKSEMBURGA" iekļauj šādu ierakstu:

"SLOVĀKIJA

- a) Slovērijas invaliditātes pensija un atbilstīgi tai aprēķināta apgādnieka zaudējuma pensija;
- b) invaliditātes pensija personai, kas kļuvusi par invalīdu, būdama apgādājams bērns, un attiecībā uz kuru uzskata, ka tā ir izpildījusi noteikto apdrošināšanas periodu (70. panta 2. punkts, 72. pants 3. punkts un 73. panta 3. un 4. punkts Likumā Nr. 461/2003 par sociālo apdrošināšanu, ar grozījumiem)."

3. Pielikuma III daļā:

ierakstu "Ziemeļvalstu 1992. gada 15. jūnija Konvencija par sociālo nodrošinājumu" aizstāj ar šādu ierakstu: "Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta konvencija par sociālo nodrošinājumu."

- I. X pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"X PIELIKUMS

ĪPAŠI NO IEMAKSĀM NEATKARĪGI NAUDAS PABALSTI (70. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

BEĻĢIJA

- a) Ienākumu aizstāšanas pabalsts (1987. gada 27. februāra likums);
- b) garantēti ienākumi veciem cilvēkiem (2001. gada 22. marta likums).

BULGĀRIJA

Sociālā vecuma pensija (Sociālās apdrošināšanas kodeksa 89. pants).

ČEHIJAS REPUBLIKA

Sociālais pabalsts (Valsts sociālā atbalsta likums Nr. 117/1995 Sb.).

DĀNIJA

Mājokļu izmaksas pensionāriem (Likums par individuālu mājokļu pabalstu, konsolidēts ar 1995. gada 29. marta Likumu Nr. 204).

VĀCIJA

- a) Iztikas minimums veciem cilvēkiem un personām, kurām saskaņā ar Sociālā kodeksa XII grāmatas 4. nodaļu ir pazeminātas ienākumu gūšanas spējas;
- b) pabalsti, lai saskaņā ar pamatnoteikumiem segtu iztikas izmaksas darba meklētājiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz šiem pabalstiem nav ievērotas prasības, kas noteiktas saistībā ar pagaidu piemaksas piešķiršanu pēc bezdarbnieka pabalsta saņemšanas (Sociālā kodeksa II grāmatas 24. panta 1. punkts).

IGAUNIJA

- a) Pieaugušo invaliditātes pabalsts (1999. gada 27. janvāra Likums par invalīdiem izmaksājamiem sociāliem pabalstiem);
- b) bezdarbnieka valsts pabalsts (2005. gada 29. septembra Darba tirgus pakalpojumu un atbalsta likums).

ĪRIJA

- a) Darba meklētāju pabalsts (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 2. nodaļa);
- b) no iemaksām neatkarīga valsts pensija (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 4. nodaļa);
- c) atraītnes (no iemaksām neatkarīga) pensija un atraītna (no iemaksām neatkarīga) pensija (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 6. nodaļa);
- d) invaliditātes pabalsts (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 10. nodaļa);
- e) mobilitātes pabalsts (1970. gada Veselības aizsardzības likuma 61. sadaļa);
- f) pensijas neredzīgajiem (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 5. nodaļa).

GRIEĶIJA

Īpaši pabalsti vecākiem cilvēkiem (Likums 1296/82).

SPĀNIJA

- a) Minimālo ienākumu garantija (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/82);
- b) naudas pabalsti vecu cilvēku un darba nespējīgu invalīdu atbalstam (Karaļa 1981. gada 24. jūlija Dekrēts Nr. 2620/81);
- c)
 - i) no iemaksām neatkarīgas invaliditātes un vecuma pensijas atbilstīgi 38. panta 1. punktam Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma konsolidētajā dokumentā, kas apstiprināts ar Karaļa 1994. gada 20. jūnija Likuma dekrētu Nr. 1/1994; un
 - ii) pabalsti, ar ko papildina iepriekš minētās pensijas, kā noteikts autonomo kopienu tiesību aktos, ja ar tādiem papildinājumiem garantē minimālus ienākumus iztikai, ņemot vērā ekonomisko un sociālo stāvokli attiecīgā autonomā kopienā;
- d) pabalsti mobilitātes veicināšanai un transporta izmaksu kompensācijai (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/1982).

FRANCIJA

- a) Papildu pabalsti no šādiem avotiem:
 - i) Īpašā invaliditātes fonda; un
 - ii) Vecu cilvēku solidaritātes fonda saistībā ar iegūtām tiesībām(1956. gada 30. jūnija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);
- b) pieaugušo invaliditātes pabalsts (1975. gada 30. jūnija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);
- c) īpašais pabalsts (1952. gada 10. jūlija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā) saistībā ar iegūtām tiesībām;
- d) vecuma solidaritātes pabalsts (2004. gada 24. jūnija Rīkojums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā), no 2006. gada 1. janvāra.

ITĀLIJA

- a) Sociālās pensijas personām, kam nav iztikas līdzekļu (1969. gada 30. aprīļa Likums Nr. 153);
- b) pensijas un pabalsti civilpersonām, kas ir invalīdi vai kam ir īpašas vajadzības (1971. gada 30. marta Likums Nr. 118, 1980. gada 11. februāra Likums Nr. 18 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- c) pensijas un pabalsti nedzirdīgiem un mēmiem (1970. gada 26. maija Likums Nr. 381 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);

- d) pensijas un pabalsti neredzīgām civilpersonām (1970. gada 27. maija Likums Nr. 382 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- e) piemaksas pie minimālās pensijas (1952. gada 4. aprīļa Likums Nr. 218, 1983. gada 11. novembra Likums Nr. 638 un 1990. gada 29. decembra Likums Nr. 407);
- f) piemaksas pie invaliditātes pabalstiem (1984. gada 12. jūnija Likums Nr. 222);
- g) sociālais pabalsts (1995. gada 8. augusta likums Nr. 335);
- h) sociālais pabalsts (1. panta 1. un 12. punkts 1988. gada 29. decembra Likumā Nr. 544 un tā turpmākos grozījumos).

KIPRA

- a) Sociālā pensija (1995. gada Likums par sociālām pensijām (Likums 25(l)/95) ar grozījumiem);
- b) invaliditātes pabalsts smagu kustību traucējumu gadījumos (Ministru Padomes 1992. gada 16. oktobra Lēmums Nr. 38210, 1994. gada 1. augusta Lēmums Nr. 41370, 1997. gada 11. jūnija Lēmums Nr. 46183 un 2001. gada 16. maija Lēmums Nr. 53675);
- c) īpašs pabalsts neredzīgām personām (1996. gada Īpašo pabalstu likums (Likums 77(l)/96) ar grozījumiem).

LATVIJA

- a) Valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts (2003. gada 1. janvāra Valsts sociālo pabalstu likums);
- b) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās (2003. gada 1. janvāra Valsts sociālo pabalstu likums).

LIETUVA

- a) Sociālās palīdzības pensija (5. pants 2005. gada likumā "Par valsts sociālajiem pabalstiem");
- b) sociālā pabalsta kompensācija (15. pants 2005. gada likumā "Par valsts sociālajiem pabalstiem");
- c) transporta izdevumu speciālā kompensācija invalīdiem, kuriem ir pārvietošanās problēmas (7. pants 2000. gada "Likumā par transporta izdevumu kompensācijām").

LUKSEMBURGA

Ienākumi personām ar smagu invaliditāti (2003. gada 12. septembra Likuma 1. panta 2. punkts), izņemot personas, kuras ir atzītas par invalīdiem, bet kuras strādā parastos darba tirgus apstākļos vai īpašos apstākļos.

UNGĀRIJA

- a) Gadskārtējais invaliditātes pabalsts (Ministru padomes Dekrēts Nr. 83/1987 (XII 27) par gadskārtējo invaliditātes pabalstu);
- b) no iemaksām neatkarīgs vecuma pabalsts (1993. gada III Likums par sociālo vadību un sociāliem pabalstiem);
- c) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai (Valdības Dekrēts Nr. 164/1995 (XII 27) par pabalstiem transporta izdevumu kompensēšanai personām ar smagu fizisku invaliditāti).

MALTA

- a) Papildu pabalsts (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (Cap. 318), 73. iedaļa);
- b) vecuma pensija (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (Cap. 318)).

NĪDERLANDE

- a) 1997. gada 24. aprīļa likums "Par darba nespējas pabalstu jauniešiem invalīdiem" (*Wajong*);
- b) 1986. gada 6. novembra likums "Par papildu pabalstiem" (*TW*).

AUSTRIJA

Kompensācijas piemaksa (1955. gada 9. septembra Federālais likums par vispārējo sociālo apdrošināšanu – *ASVG*, 1978. gada 11. oktobra Federālais likums par tirdzniecībā un komercdarbībā iesaistītu personu sociālo apdrošināšanu – *GSVG* un 1978. gada 11. oktobra Federālais likums par lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu – *BSVG*).

POLIJA

Sociālā pensija (2003. gada 27. jūnija likums "Par sociālajām pensijām").

PORTUGĀLE

- a) No iemaksām neatkarīgā valsts vecuma un invaliditātes pensija (1980. gada 13. oktobra Dekrēts un likums Nr. 464/80);
- b) no iemaksām neatkarīga atraitņu pensija (Normatīvs 1981. gada 11. novembra dekrēts Nr. 52/81);
- c) solidaritātes piemaksa veciem cilvēkiem (2005. gada 29. decembra dekrēts Nr. 232/2005, kas grozīts ar 2006. gada 11. decembra dekrētu Nr. 236/2006).

SLOVĒNIJA

- a) Valsts pensija (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu");
- b) ieņēmumu atbalsta maksājums pensionāriem (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu");
- c) uzturēšanas pabalsts (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu").

SLOVĀKIJA

- a) Līdz 2004. gada 1. janvārim izdarīta tādu pensiju apmēra korekcija, kuras ir vienīgais personas ienākumu avots;
- b) sociālās pensijas, kas piešķirtas līdz 2004. gada 1. janvārim.

SOMIJA

- a) Mājokļu pabalsts pensionāriem (Likums par mājokļa pabalstu pensionāriem, 571/2007);
- b) darba tirgus atbalsts (Likums par bezdarbnieka pabalstu, 1290/2002);
- c) īpašs pabalsts imigrantiem (Likums par īpašu pabalstu imigrantiem, 1192/2002).

ZVIEDRIJA

- a) Piemaksas mājokļa uzturēšanai personām, kas saņem pensiju (Likums 2001:761);
- b) finanšu atbalsts veciem cilvēkiem (Likums 2001:853).

APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Valsts pensiju kredīts (2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu" un Ziemeļīrijas 2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu");
- b) darba meklētāju pabalsti, ko aprēķina pēc gūtajiem ienākumiem (1995. gada Darba meklētāju likums un Ziemeļīrijas 1995. gada rīkojums "Par darba meklētājiem");
- c) ienākumu atbalsta maksājumi (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem");
- d) iztikas pabalsti invalīdiem mobilitātes nodrošināšanai (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem")."

J. XI pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"XI PIELIKUMS

ĪPAŠI DALĪBVALSTU TIESĪBU AKTU PIEMĒROŠANAS NOTEIKUMI

(51. panta 3. punkts, 56. panta 1. punkts un 83. pants)

BULGĀRIJA

Bulgārijas veselības apdrošināšanas likuma 33. panta 1. punktu piemēro visām personām, kam Bulgārija saskaņā ar šīs regulas III sadaļas 1. nodaļu ir kompetenta dalībvalsts.

ČEHIJAS REPUBLIKA

Nosakot ģimenes locekļus saskaņā ar 1. panta i) punktu, "dzīvesbiedrs" ietver arī reģistrētus partnerus, kā noteikts Čehijas Republikas Likumā 115/2006 Coll. par reģistrētām partnerattiecībām.

DĀNIJA

1. a) Aprēķinot pensiju saskaņā ar *lov om social pension* (sociālo pensiju likums), tādus nodarbinātības periodus nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko Dānijā izpildījusi tāda nodarbināta vai pašnodarbināta persona, kas bijusi pārrobežu darba ņēmējs vai sezonas strādnieks Dānijā, uzskata par dzīvesvietas periodiem, ko Dānijā izpildījis pārdzīvojušais laulātais, ciktāl šajā periodā šo pārdzīvojušo laulāto ar iepriekš minēto nodarbināto vai pašnodarbināto personu saistīja laulība, kas nebija šķirta *a mensa et thoro* vai faktiski šķirta raksturu nesaderības dēļ, un ar noteikumu, ka šajā periodā šis laulātais dzīvoja kādā citā dalībvalstī. Šajā punktā "sezonas darbs" ir tāds darbs, kas ir atkarīgs no gadalaiku secības un automātiski atkārtojas katru gadu.
- b) Aprēķinot pensiju saskaņā ar *lov om social pension* (Sociālo pensiju likumu), tādus nodarbinātības periodus nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem līdz 1984. gada 1. janvārim izpildījusi tāda persona, kurai nepiemēro 1. punkta a) apakšpunktu, uzskata par dzīvesvietas periodiem, ko Dānijā izpildījis pārdzīvojušais laulātais, ciktāl šādā periodā šo pārdzīvojušo laulāto ar minēto personu saistīja laulība, kas nebija šķirta *a mensa et thoro* vai faktiski šķirta raksturu nesaderības dēļ, un ar noteikumu, ka šajā periodā šis laulātais dzīvoja kādā citā dalībvalstī.
- c) Periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, neņem vērā tad, ja tie sakrīt ar tādiem periodiem, kas ņemti vērā, aprēķinot pensiju, kura attiecīgajai personai pienākas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem par obligāto apdrošināšanu, vai sakrīt ar tādiem periodiem, kuros attiecīgā persona saņēma pensiju saskaņā ar šādiem tiesību aktiem. Šos periodus tomēr ņem vērā tad, ja minētās pensijas summa gadā nesasniedz pusi no sociālās pensijas pamatsummas.

2. a) Neskarot regulas 6. pantu, personas, kas nav strādājušas algotu darbu vienā vai vairākās dalībvalstīs, ir tiesīgas saņemt Dānijas sociālo pensiju tikai tad, ja tās ir vai iepriekš ir bijušas Dānijas pastāvīgie iedzīvotāji vismaz trīs gadus saskaņā ar Dānijas tiesību aktu noteiktajiem vecuma ierobežojumiem. Saskaņā ar regulas 4. pantu Dānijas sociālajai pensijai, kuru var saņemt iepriekš minētās personas, nepiemēro 7. pantu.
- b) Iepriekš minētos noteikumus nepiemēro tiesībām Dānijas sociālo pensiju saņemt personu ģimenes locekļiem, kas strādā vai ir strādājušas algotu darbu Dānijā, vai studentiem vai to ģimenes locekļiem.
3. Uz bezdarbnieku pabalstu uz ierobežotu periodu, kurus atzīst *ledighedsydelse* ("elastīgā darba" sistēma) (1997. gada 10. jūnija Likums Nr. 455), attiecas šīs regulas 6. nodaļas III sadaļa. Ja bezdarbnieki dodas uz citu dalībvalsti, tiks piemērots 64. un 65. pants, ja šai dalībvalstij ir līdzīga nodarbinātības sistēma tādai pašai personu kategorijai.
4. Ja kāds Dānijas sociālās pensijas saņēmējs ir tiesīgs saņemt arī no citas dalībvalsts apgādnieka zaudējuma pabalstu, tad, īstenojot Dānijas tiesību aktus, šos pabalstus uzskata par viena un tā paša veida pabalstiem regulas 53. panta 1. punkta nozīmē, tomēr ar nosacījumu, ka persona, kuras apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodi kalpo par pamatu apgādnieka zaudējuma pabalsta aprēķināšanai, ir turklāt ieguvusi tiesības uz Dānijas sociālo pensiju.

VĀCIJA

1. Neskarot regulas 5. panta a) punktu un *Sozialgesetzbuch VI* (Sociālā kodeksa VI sējums) 5. panta 4. punkta 1. apakšpunktu, persona, kura saņem pilnu vecuma pensiju saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt, lai to obligāti apdrošina atbilstīgi Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmai.
2. Neskarot regulas 5. panta a) punktu un *Sozialgesetzbuch VI* (Sociālā kodeksa VI sējums) 7. panta 1. un 3. punktu, persona, kas ir obligātā kārtā apdrošināta citā dalībvalstī vai saņem vecuma pensiju saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var pievienoties brīvprātīgās apdrošināšanas sistēmai Vācijā.
3. Lai saskaņā ar *SGB V* § 47(1), *SGB VII* §47(1) un *Reichsversicherungsordnung* §200(2) piešķirtu naudas pabalstus apdrošinātām personām, kas dzīvo citā dalībvalstī, Vācijas apdrošināšanas sistēmas aprēķina neto izmaksājamo summu, ko izmanto, lai novērtētu pabalstus tā, it kā apdrošinātā persona dzīvotu Vācijā, ja vien apdrošinātā persona nelūdz novērtējumu, kas balstīts uz neto samaksu, ko tā reāli saņem.
4. Citu dalībvalstu valstspiederīgie, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta atrodas ārpus Vācijas un kuri pilda vispārējos Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmas nosacījumus, var veikt brīvprātīgas iemaksas tajā tikai tādā gadījumā, ja tie kaut kad agrāk ir bijuši brīvprātīgi vai obligāti apdrošināti Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmā; tas attiecas arī uz bezvalstniekiem un bēgļiem, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī.
5. *Pauschale Anrechnungszeit* (fiksēta kredīta periodu) saskaņā ar *Sozialgesetzbuch VI* (Sociālās apdrošināšanas kodeksa VI sējuma) 253. pantu nosaka tikai ar atsauci uz Vācijā izpildītiem periodiem.
6. Gadījumos, kad, no jauna aprēķinot pensiju, ir piemērojami Vācijas tiesību akti par pensiju, kas bija spēkā 1991. gada 31. decembrī, Vācijas *Ersatzzeiten* (aizvietošanas periodu) ieskaitīšanai piemēro vienīgi Vācijas tiesību aktus.
7. Vācijas tiesību aktus par nelaimes gadījumiem darbā un par arodslimībām, attiecībā uz kurām piešķir kompensācijas saskaņā ar ārvalstu pensiju likumu, un par pabalstiem attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, ko saskaņā ar ārvalstu pensiju likumu var ieskaitīt periodos, kuri izpildīti teritorijās, kas minētas 1. panta 2. punkta 3. apakšpunktā Likumā par pārvietotām personām un bēgļiem (*Bundesvertriebenengesetz*), arī turpmāk piemēro šīs regulas piemērošanas jomā, neskarot ārvalstu pensiju likuma (*Fremdrentengesetz*) 2. pantu.
8. Aprēķinot regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto teorētisko summu pensiju sistēmās brīvām profesijām, kompetentā iestāde attiecībā uz katru apdrošināšanas gadu, kas izpildīts saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, balstās uz vidējo gada pensiju, uz kuru tiesības iegūtas periodā, kad veiktas dalības iemaksas kompetentā iestādē.

IGAUNIJA

Aprēķinot vecāku pabalstus, nodarbinātības periodu dalībvalstīs, izņemot Igauniju, uzskata par tādu, kam pamatā tā pati vidējā sociālo nodokļu summa, kas samaksāta Igaunijas nodarbinātības periodos, līdz kādiem tie uzkrāti. Ja pārskata gadā persona ir strādājusi citās dalībvalstīs, pabalsta aprēķinu uzskata par tādu, kam pamatā vidējā sociālo nodokļu summa, kas ir samaksāta Igaunijā no pārskata gada līdz dekrēta atvaļinājumam.

ĪRIJA

1. Neskarot šīs regulas 21. panta 2. punktu un 62. pantu, aprēķinot apdrošinātās personas noteiktos uzskaitītos nedēļas ienākumus, lai piešķirtu slimības vai bezdarbnieku pabalstu, kas paredzēts Īrijas tiesību aktos, summu, kas līdzvērtīga nodarbināto personu vidējai nedēļas algai attiecīgajā noteiktajā gadā, šai apdrošinātajai personai kreditē par katru darba nedēļu, ko tā kā nodarbināta persona minētajā noteiktajā gadā nostrādājusi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Piemērojot 46. pantu, ja attiecīgajai persona ir iestājies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, laikā, kad uz to ir attiekušies citas dalībvalsts tiesību akti, Īrija 2005. gada Sociālā nodrošinājuma konsolidācijas akta (*Social Welfare Consolidation Act 2005*) 118. iedaļas 1. punkta a) apakšpunkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kad pēc darba nespējas sekoja invaliditāte, šī persona saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem tiktu uzskatīta par darbnespējīgu.

GRIEKĪJA

1. Likumu Nr. 1469/84 attiecībā uz brīvprātīgu pievienošanos pensiju apdrošināšanas sistēmām Grieķijas valstspiederīgajiem un grieķu izcelsmes ārzemju valstspiederīgajiem piemēro citu dalībvalstu valstspiederīgajiem, bezvalstniekiem un bēgļiem, ja attiecīgās personas neatkarīgi no to dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas kādu laiku pagātnē obligāti vai brīvprātīgi ir piedalījušās Grieķijas pensiju apdrošināšanas sistēmā.
2. Neskarot šīs regulas 5. panta a) punktu un Likuma 1140/1981 34. pantu, persona, kas saņem pensiju par nelaiemes gadījumu darbā vai arodslimību saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt, lai to obligātā kārtā apdrošina saskaņā ar OGA piemērotajiem tiesību aktiem, ciktāl tā veic darbību, kas ietilpst tiesību akta darbības jomā.

SPĀNIJA

1. Lai īstenotu šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, gadus, kuru trūkst, lai nodarbinātā persona sasniegtu pensijas vai obligāto pensijas vecumu, kas noteikts *Ley de clases pasivas del Estado* (Likums par valsts pensionāriem) konsolidētā teksta 31. panta 4. punktā, uzskata par nostrādātiem valsts dienestā tikai tad, ja tāda apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī, attiecībā uz kuru pienākas invaliditātes pensija vai pēcnāves pensija, saņēmējs bijis iekļauts Spānijas valsts civildienesta ierēdņu īpašajā sistēmā vai veicis darbību, uz ko attiecināma šī sistēma, vai ja tāda gadījuma iestāšanās brīdī, attiecībā uz kuru pienākas pensijas, saņēmējs ir veicis darbību, saistībā ar kuru attiecīgajai personai būtu bijis jābūt iekļautai Spānijas valsts civildienesta ierēdņu, bruņoto spēku vai tiesnešu īpašajā sistēmā, ja šī darbība būtu bijusi veikta Spānijā.
2. a) Saskaņā ar šīs regulas 56. panta 1. punkta c) apakšpunktu Spānijas teorētisko pabalstu aprēķina, balstoties uz faktiskajām iemaksām, ko persona veikusi gados tieši pirms pēdējās iemaksas Spānijas sociālajam nodrošinājumam. Ja, aprēķinot pensijas pamatsummu, apdrošināšanas un/vai dzīves vietas periodi saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem ir jāņem vērā, attiecībā uz iepriekšminētajiem periodiem kā iemaksu pamats Spānijā izmanto pārskata periodiem tuvāko periodu, ņemot vērā mazumtirdzniecības cenu indeksa attīstību.
- b) Iegūtās pensijas summu palielina par tādu paaugstinājuma un pārrēķina summu, kas aprēķināta katram vēlākajam gadam attiecībā uz tā paša veida pensijām.
3. Citās dalībvalstīs izpildītos periodus, kas ir ieskaitāmi valsts civildienesta ierēdņu, bruņoto spēku un tiesu administrācijas īpašajā sistēmā, piemērojot šīs regulas 56. pantu, pielīdzina laika ziņā vistuvākajiem Spānijā par valsts civildienesta ierēdņi nostrādātajiem periodiem.
4. Balstoties uz vecumu aprēķinātās papildu summas, kas minētas Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma otrajā pārējas noteikumā, piemēro visiem tiem saņēmējiem saskaņā ar regulu, kuru vārdā ir veiktas iemaksas pirms 1967. gada 1. janvāra saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem; apdrošināšanas periodus, kas ieskaitīti citā dalībvalstī pirms iepriekš minētā datuma, nevar, piemērojot regulas 5. pantu, uzskatīt par līdzvērtīgiem Spānijā veiktām iemaksām, tikai šie minētajiem mērķiem. 1967. gada 1. janvārim attiecībā uz jūrmieku speciālo sistēmu atbilst 1970. gada 1. augusts un attiecībā uz ogļu ieguves speciālo sociālā nodrošinājuma sistēmu – 1969. gada 1. aprīlis.

FRANCIJA

1. Citu dalībvalstu valstspiederīgie, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta atrodas ārpus Francijas un kuri pilda vispārējos Francijas pensiju apdrošināšanas sistēmas nosacījumus, var veikt brīvprātīgas iemaksas tajā tikai tādā gadījumā, ja tie kaut kad agrāk ir bijuši brīvprātīgi vai obligāti apdrošināti Francijas pensiju apdrošināšanas sistēmā; tas attiecas arī uz bezvalstniekiem un bēgļiem, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī.
2. Personām, kas saņem pabalstus natūrā Francijā saskaņā ar šīs regulas 17., 24. vai 26. pantu un kas dzīvo Francijas departamentos Augšreinā, Lejasreinā un Mozēlē, pabalsti natūrā, ko paredz citas dalībvalsts iestādes, kuras ir atbildīgas par šo izmaksu segšanu, iekļauj pabalstus, kurus paredz gan Elzasas Mozeles vispārējā slimības gadījumu apdrošināšanas sistēma, gan obligātā papildu vietējā slimības gadījumu apdrošināšanas sistēma.
3. Francijas tiesību akti, kas attiecas uz personu, kas pašlaik veic vai iepriekš ir veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, lai piemērotu šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu, ietver kā pamata vecuma apdrošināšanas sistēmu(-as), tā arī papildpensiju sistēmu(-as), kurā(-ās) attiecīgā persona bija iesaistījies.

KIPRA

Lai piemērotu šīs regulas 6. pantu, 51. pantu un 61. pantu, attiecībā uz visiem periodiem, kas sākas 1980. gada 6. oktobrī vai pēc šā datuma, Kipras Republikas tiesību aktos paredzēto apdrošināšanas nedēļu nosaka, attiecīgā perioda apdrošināmo ienākumu kopsummu dalot ar apdrošināmo pamatienākumu nedēļas apmēru, ko piemēro attiecīgajā iemaksu gadā, ar noteikumu, ka šādi noteikto nedēļu skaits nepārsniedz kalendāro nedēļu skaitu attiecīgajā periodā.

MALTA

Īpaši noteikumi civildienesta ierēdņiem

- a) Vienīgi šīs regulas 49. un 60. panta īstenošanai civildienesta ierēdņiem pielīdzina personas, kas nodarbinātas saskaņā ar Maltas Bruņoto spēku likumu (Malta likumu 220. nodaļa), Policijas likumu (Malta likumu 164. nodaļa) un Cietumu likumu (Malta likumu 260. nodaļa).
- b) Pensijas, ko izmaksā saskaņā ar iepriekšminētajiem likumiem un atbilstīgi Pensiju rīkojumam (Malta likumu 93. nodaļa), uzskata par "īpašām sistēmām ierēdņiem" vienīgi šīs regulas 1. panta e) punkta nozīmē.

NĪDERLANDE

1. Veselības aprūpes apdrošināšana

- a) Attiecībā uz pabalstiem natūrā saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem personas, kam ir tiesības tos saņemt šīs regulas III daļas 1. un 2. nodaļas īstenošanas vajadzībām, ir:
 - i) personas, kam saskaņā ar *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) 2. pantu ir jāapdrošinās pie veselības aprūpes apdrošinātāja; un
 - ii) ja uz viņiem jau neattiecas i) punkts – aktīvā dienestā esošu militārpersonu ģimenes locekļi, kas dzīvo citā dalībvalstī, un personas, kas ir citas dalībvalsts iedzīvotāji un kam saskaņā ar šo regulu ir tiesības uz veselības aprūpi savā dzīvesvietas valstī, par ko izmaksas sedz Nīderlande.
- b) 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētajām personām saskaņā ar *Zorgverzekeringswet* (Veselības apdrošināšanas likuma) noteikumiem ir jāapdrošinās pie veselības aprūpes apdrošinātāja, bet 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajām personām ir jāreģistrējas *College voor zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas padomē).
- c) Noteikumi *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) un *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Vispārējs likums par īpašiem medicīnas izdevumiem) par pienākumu veikt iemaksas attiecas uz 1. punkta a) apakšpunktā minētajām personām un viņu ģimenes locekļiem. Attiecībā uz ģimenes locekļiem iemaksas ir jāiekasē no tās personas, no kuras atvasinātas tiesības uz veselības aprūpi, izņemot tos militārpersonu ģimenes locekļus, kuri dzīvo citā dalībvalstī un no kuriem iemaksas iekasē tieši.

- d) *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likuma) noteikumi par novēloto apdrošināšanu *mutatis mutandis* attiecas arī uz novēlotu reģistrēšanos *College voor zorgverzekeringen* (Veselības aprūpes apdrošināšanas padomē) attiecībā uz personām, kas ir minētas 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā.
- e) Personām, kurām ir tiesības saņemt pabalstus natūrā, pamatojoties uz citas dalībvalsts, bet ne Nīderlandes likumiem, kuras dzīvo Nīderlandē, vai īslaicīgi uzturas Nīderlandē, ir tiesības saņemt pabalstus natūrā atbilstīgi politikai, ko Nīderlandē piedāvā apdrošinātajām personām dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ņemot vērā *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) 11. panta 1., 2. un 3. punktu un 19. panta 1. punktu, kā arī pabalstus natūrā, kas noteikti *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Vispārējs likums par apdrošināšanos pret īpašiem medicīnas izdevumiem).
- f) Piemērojot 23. līdz 30. pantu, šādus pabalstus (papildus pensijām, uz ko attiecas III sadaļas 4. un 5. nodaļa) pielīdzina pensijām saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem:
- pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1966. gada 6. janvāra likumam par ierēdņu un viņu apgādājamo pensijām (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (Nīderlandes ierēdņu pensiju likums),
 - pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1966. gada 6. oktobra likumam par militārpersonu un viņu apgādājamo pensijām (*Algemene militaire pensioenwet*) (Militārpersonu pensiju likums),
 - darba nespējas pabalsti, kas piešķirti atbilstīgi 1972. gada 7. jūnija likumam par militārpersonu darba nespēju (*Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (Militārpersonu darba nespējas likums),
 - pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1967. gada 15. februāra likumam par NV *Nederlandse Spoorwegen* (Nīderlandes dzelzceļa uzņēmums) darbinieku un viņu apgādājamo pensijām (*Spoorwegpensioenwet*) (Dzelzceļa pensiju likums),
 - pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (Noteikumi par nodarbinātības nosacījumiem Nīderlandes dzelzceļa uzņēmumā),
 - pabalsti, kas piešķirti pensionāriem pirms pensijas vecuma – 65 gadu – sasniegšanas, atbilstīgi pensionēšanās sistēmai, kas izstrādāta, lai vecumdienās nodrošinātu ienākumus iepriekš nodarbinātām personām, vai pabalsti, kas piešķirti gadījumā, ja priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, atbilstīgi sistēmai, ko izstrādājusi valsts, vai pēc darba devēju un darba ņēmēju vienošanās personām, kas ir 55 gadus vecas vai vecākas,
 - militārpersonām un ierēdņiem piešķirtie pabalsti atbilstīgi sistēmai, ko piemēro štata vietu samazināšanas un atlaišanas no darba vecuma dēļ, kā arī priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā.
- g) Piemērojot šīs regulas III daļas 1. un 2. punktu, Nīderlandes sistēmā nodrošinātais neatmaksājama pabalsts veselības aprūpes iestāžu ierobežotas izmantošanas gadījumā tiks uzskatīts par slimības pabalstu naudā.

2. *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (Nīderlandes likuma "Par vispārējo vecuma apdrošināšanu") piemērošana

- a) Samazinājumu, kas minēts *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (Nīderlandes likuma "Par vispārējo vecuma apdrošināšanu") 13. panta 1. punktā, nepiemēro attiecībā uz kalendārajiem gadiem pirms 1957. gada 1. janvāra, kuru laikā saņēmējs, kas neatbilst nosacījumiem, kuri ļautu viņam šos gadus pielīdzināt apdrošināšanas periodiem:
- dzīvojis Nīderlandē starp 15 un 65 gadu vecumu vai,
 - dzīvodams citā dalībvalstī, strādājis Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai
 - strādājis citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

Atkāpjoties no AOW 7. panta, arī tādas personas, kas dzīvojušas vai strādājušas Nīderlandē saskaņā ar iepriekšminētajiem nosacījumiem vienīgi pirms 1957. gada 1. janvāra, uzskata par tiesīgām saņemt pensiju.

- b) AOW 13. panta 1. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendārajiem gadiem pirms 1989. gada 2. augusta, kuru laikā precēta vai toreiz precēta persona laikā starp savu 15. un 65. dzimšanas dienu nav bijusi apdrošināta saskaņā ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem, kamēr dzīvojusi citā dalībvalstī, bet ne Nīderlandē, ja šie kalendāra gadi sakrīt ar šīs personas laulātā izpildītiem apdrošināšanas periodiem saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem vai sakrīt ar kalendārajiem gadiem, kas jāņem vērā saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka šā pāra laulība tajā laikā bija pastāvējusi.

Atkāpjoties no AOW 7. panta, šī persona ir uzskatāma par tiesīgu saņemt pensiju.

- c) AOW 13. panta 2. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendāra gadiem pirms 1957. gada 1. janvāra, kuru laikā pensionāra laulātais, kas neatbilst nosacījumiem, lai šos gadus pielīdzinātu apdrošināšanas periodiem:

- dzīvojis Nīderlandē starp 15 un 65 gadu vecumu vai,
- dzīvodams citā dalībvalstī, strādājis Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai
- strādājis citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

- d) AOW 13. panta 2. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendāra gadiem pirms 1989. gada 2. augusta, kuru laikā pensionāra laulātais periodā starp savu 15. un 65. dzimšanas dienu dzīvojis citā dalībvalstī, bet ne Nīderlandē, un nav bijis apdrošināts saskaņā ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem, ja šie kalendāra gadi sakrīt ar pensionāra izpildītiem apdrošināšanas periodiem saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem vai sakrīt ar kalendārajiem gadiem, kas jāņem vērā saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka šā pāra laulība tajā laikā bija pastāvējusi.

- e) 2. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu nepiemēro periodiem, kas sakrīt ar:

- periodiem, kuri var tikt ņemti vērā, aprēķinot tiesības uz pensiju saskaņā ar tādas dalībvalsts vecuma apdrošināšanas likumiem, kas nav Nīderlande, vai
- periodiem, kurā attiecīgā persona saņēmusi vecuma pensiju saskaņā ar tādiem tiesību aktiem.

Brīvprātīgās apdrošināšanas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts sistēmu, piemērojot šo noteikumu, neņem vērā.

- f) 2. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu piemēro tikai tad, ja attiecīgā persona pēc 59 gadu vecuma ir sešus gadus nodzīvojuši vienā vai vairākās dalībvalstīs, un tik ilgi, kamēr šī persona dzīvo kādā no šīm dalībvalstīm.

- g) Atkāpjoties no AOW IV nodaļas, tāda iedzīvotāja laulātajam, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav Nīderlande, un kas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir apdrošināts obligātajā apdrošināšanas sistēmā, atļauj izmantot brīvprātīgo apdrošināšanu saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz periodiem, kuros laulātais ir obligāti apdrošināts.

Atļauja nepārstāj būt spēkā, ja laulātā obligātā apdrošināšana tiek pārtraukta sakarā ar viņa nāvi, ja viņa apgādnieks saņem vienīgi pensiju saskaņā ar *Algemene nabestaandenwet* (Nīderlandes tiesību aktiem par vispārēju likumu attiecībā uz apgādnieku zaudētājiem).

Atļauja attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu jebkurā gadījumā pārstāj būt spēkā dienā, kad brīvprātīgi apdrošinātā persona sasniedz 65 gadu vecumu.

Iemaksas, kas jāveic attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, ņemot vērā AOW. Tomēr, ja brīvprātīgā apdrošināšana turpinās no 2. punkta b) apakšpunktā minētā apdrošināšanas perioda, iemaksas nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu saskaņā ar AOW, uzskatot, ka vērā ņemamie ienākumi ir saņemti Nīderlandē.

- h) 2. punkta g) apakšpunktā minēto atļauju nepiešķir nevienam, kas ir apdrošināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem par pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā.

- i) Katrs, kas vēlas noslēgt obligāto apdrošināšanu saskaņā ar 2. punkta g) apakšpunktu, ne vēlāk kā viena gada laikā no dienas, kurā dalības nosacījumi ir izpildīti, iesniedz attiecīgu pieteikumu Sociālās apdrošināšanas bankā (*Sociale Verzekeringsbank*).

3. *Algemene nabestaandenwet* (ANW) (Nīderlandes likuma "Par pārdzīvojušās apgādājamās personas vispārējo apdrošināšanu") piemērošana

- a) Ja pārdzīvojušam laulātam saskaņā ar ANW ir tiesības saņemt apgādnieka zaudējuma pabalstu, ievērojot 51. punkta 3. punktu, šo pensiju aprēķina saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Piemērojot šos noteikumus, arī apdrošināšanas periodus pirms 1959. gada 1. oktobra uzskata par apdrošināšanas periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, ja šajos periodos apdrošinātā persona pēc 15 gadu vecuma sasniegšanas:

- dzīvojuši Nīderlandē vai,
 - dzīvodama citā dalībvalstī, strādājusi Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai
 - strādājusi citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.
- b) Neņem vērā tādus periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu, bet kas sakrīt ar obligātās apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz apgādnieka zaudējuma pabalstiem.
- c) Piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā apdrošināšana periodus ņem vērā tikai tos apdrošināšanas periodus, kas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem ir izpildīti pēc 15 gadu vecuma.
- d) Atkāpjoties no ANW 63.a panta 1. punkta, personai, kura dzīvo dalībvalstī, kas nav Nīderlande, un kuras laulātais ir obligāti apdrošināts saskaņā ar ANW, atļauj izmantot brīvprātīgo apdrošināšanu saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ja šāda apdrošināšana jau ir sākusies pirms šīs regulas piemērošanas dienas, bet tikai attiecībā uz tādiem periodiem, kuros laulātais ir obligāti apdrošināts.

Šāda atļauja vairs nav spēkā no dienas, kad tiek pārtraukta laulātā obligātā apdrošināšana saskaņā ar ANW, ja vien laulātā obligātā apdrošināšana netiek pārtraukta sakarā ar viņa nāvi un ja apgādnieku zaudējušais saņem pensiju tikai saskaņā ar ANW.

Atļauja attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu jebkurā gadījumā pārstāj būt spēkā dienā, kad brīvprātīgi apdrošinātā persona sasniedz 65 gadu vecumu.

Iemaksas, kas jāveic attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, ņemot vērā ANW. Tomēr, ja brīvprātīgā apdrošināšana seko 2. punkta b) apakšpunktā minētam apdrošināšanas periodam, iemaksas nosaka saskaņā ar ANW noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, uzskatot, ka vērā ņemamie ienākumi ir saņemti Nīderlandē.

4. Nīderlandes tiesību aktu piemērošana attiecībā uz darba nespēju

- a) Ja saskaņā ar šīs regulas 51. punkta 3. punktu attiecīgā persona ir tiesīga saņemt Nīderlandes invaliditātes pabalstu, 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto summu šā pabalsta aprēķināšanai nosaka:
- i) ja pirms darba nespējas iestāšanās persona veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā 1. panta a) punkta nozīmē:
 - saskaņā ar *Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering* (WAO) (Likums "Par darba nespēju"), ja darba nespēja iestājusies pirms 2004. gada 1. janvāra, vai
 - saskaņā ar *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen* (WIA) (Likums "Par darbu un ienākumiem atbilstīgi darbaspējām"), ja darba nespēja iestājusies pēc 2004. gada 1. janvāra;
 - ii) ja pirms darba nespējas iestāšanās attiecīgā persona ir veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā 1. panta b) punkta nozīmē un darba nespēja iestājusies pirms 2004. gada 1. augusta, pabalstu nosaka saskaņā ar *Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen* (WAZ) (Likums par pašnodarbināto personu darba nespēju) paredzētajiem noteikumiem.

- b) Aprēķinot pabalstus saskaņā ar WAO, WIA vai WAZ, Nīderlandes iestādes ņem vērā:
- algota darba periodus un tiem pielīdzinātos periodus, kas izpildīti Nīderlandē pirms 1967. gada 1. jūlija,
 - apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar WAO,
 - apdrošināšanas periodus, ko attiecīgā persona izpildījusi pēc 15 gadu vecuma saskaņā AAW ("Vispārējais likums par darba nespēju"), ciktāl tie nesakrīt ar tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar WAO,
 - apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar WAZ,
 - apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar WIA.

AUSTRIJA

1. Attiecībā uz pensiju periodu iegūšanu skolu vai līdzīgu mācību iestāžu apmeklēšana citā dalībvalstī tiek uzskatīta par līdzvērtīgu skolas vai mācību iestādes apmeklēšanai saskaņā ar *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)* (Vispārējais likums par sociālo apdrošināšanu) 227. panta 1. punkta 1. apakšpunktu un 228. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)* (Federālais likums par to personu sociālo apdrošināšanu, kas nodarbinātas tirdzniecībā un komercdarbībā) 116. panta 7. punktu un *Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)* (Likums par lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu) 107. panta 7. punktu, ja uz attiecīgo personu kādu laiku ir attiekušies Austrijas tiesību akti, jo tā veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, un ja ir veiktas īpašās iemaksas, kas saskaņā ar *ASVG* 227. panta 3. punktu, *GSVG* 116. panta 9. punktu un *BSVG* 107. panta 9. punktu ir vajadzīgas, lai iegūtu šādus mācību periodus.
2. Aprēķinot proporcionālo pabalstu, kas minēts 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ņem vērā īpašus iemaksu paaugstinājumus papildu apdrošināšanai un kalnraču papildu pabalstiem saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem. Šādos gadījumos proporcionālo pabalstu, ko aprēķina bez šīm iemaksām, attiecīgajā gadījumā palielina par nesamazinātām īpašām paaugstinātām iemaksām papildu apdrošināšanai un kalnraču papildu pabalstam.
3. Ja saskaņā ar 6. pantu Austrijas pensijas apdrošināšanas sistēmā ir izpildīti aizvietošanas periodi, bet tie nevar būt par pamatu aprēķinam atbilstīgi *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)* (Vispārējais likums par sociālo nodrošinājumu) 238. un 239. pantam, *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)* (Federālais likums par to personu sociālo apdrošināšanu, kas ir iesaistījušās tirdzniecībā un komercijā) 122. un 123. pantam un *Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)* (Likums par lauksaimnieku sociālo nodrošinājumu) 113. un 114. pantam, attiecībā uz šiem periodiem izmanto bērna kopšanas periodu aprēķināšanas pamatu saskaņā ar *ASVG* 239. pantu, *GSVG* 123. pantu un *BSVG* 114. pantu.

SOMIJA

1. Nosakot pabalsta saņemšanas tiesības un aprēķinot Somijas valsts pensijas summu saskaņā ar 52. līdz 54. pantu, pensijas, kas ir iegūtas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek uzskatītas par tādā pašā veidā iegūtām pensijām kā atbilstīgi Somijas tiesību aktiem iegūtās.
2. Piemērojot 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, lai aprēķinātu ienākumus attiecībā uz ieskaitīto periodu saskaņā ar Somijas tiesību aktiem par pensijām, kas balstītas uz ienākumiem, ja privātpersona atskaites perioda daļā saskaņā ar Somijas tiesību aktiem ir izpildījusi pensijas apdrošināšanas periodus, pamatojoties uz veikto darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā citā dalībvalstī, ienākumi attiecībā uz ieskaitīto periodu ir līdzvērtīgi to ienākumu summai, kas ir saņemti atskaites perioda daļā Somijā, dalot ar to mēnešu skaitu, kas atskaites periodā Somijā ir izpildīti kā apdrošināšanas periodi.

ZVIEDRIJA

1. Ja saskaņā ar 67. pantu bērna kopšanas pabalsts tiek maksāts ģimenes loceklim, kas nestrādā, bērna kopšanas pabalsts tiek maksāts tādā apmērā, kas atbilst pamata vai zemākajam apmēram.
2. Aprēķinot bērna kopšanas pabalstu saskaņā ar *Lag (1962:381) om allmän försäkrings* (Likums "Par valsts apdrošināšanu") 4. nodaļas 6. punktu, personām, kas ir tiesīgas saņemt ar darbu saistītu bērna kopšanas pabalstu, piemēro turpmāk izklāstīto.

Vienam no vecākiem, kuram uz ienākumiem balstītu slimības pabalstu aprēķina, pamatojoties uz algotu darbu Zviedrijā, prasību būt apdrošinātam, lai saņemtu slimības pabalstu virs obligātā apmēra vismaz 240 dienas pēc kārtas pirms bērna dzimšanas, ievēro, ja minētajā periodā viņam bijuši ienākumi no algota darba citā dalībvalstī, kas atbilst apdrošināšanai virs minimālā apmēra.

3. Šīs regulas noteikumi par apdrošināšanas periodu apvienošanu neattiecas uz Zviedrijas tiesību aktu pārejas nosacījumiem par tiesībām uz garantētu pensiju personām, kas dzimušas 1937. gadā vai agrāk un kas dzīvojušas Zviedrijā noteiktu periodu pirms pensijas pieprasīšanas (Likums 2000:798).
4. Lai aprēķinātu ienākumus teorētiskam ar ienākumiem saistītam slimības pabalstam un ar ienākumiem saistītai darbības pārtraukšanas kompensācijai atbilstīgi 8. nodaļai *Lag* (1962:381) *om allmän försäkring* (Valsts Apdrošināšanas likumā), piemēro šādus noteikumus:
 - a) ja uz apdrošināto personu atskaites periodā attiecās vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, ņemot vērā veikto darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā, tad attiecīgajā dalībvalstī gūtos ienākumus uzskata par līdzvērtīgiem apdrošinātās personas vidējiem bruto ienākumiem Zviedrijā, kas gūti atskaites perioda daļā Zviedrijā un ko aprēķina, dalot ienākumus Zviedrijā ar gadu skaitu, kuru laikā šie ienākumi tika gūti;
 - b) ja pabalstus aprēķina saskaņā ar 46. pantu un personas nav apdrošinātas Zviedrijā, atskaites periodu nosaka saskaņā ar iepriekš minētā likuma 8. nodaļas 2. un 8. punktu tā, it kā attiecīgā persona būtu apdrošināta Zviedrijā. Ja attiecīgajai personai saskaņā ar Likumu par vecuma pensiju, kas balstīta uz ienākumiem (1998:674), šajā periodā nav ienākumu, kas veido pensiju, atskaites periodu sāk skaitīt no senāka laika, kad apdrošinātajai personai bija ienākumi no algota darba Zviedrijā.
5. a) Lai aprēķinātu teorētisko pensijas kapitālu apgādnieka zaudējuma pabalstam, kas saistīts ar ienākumiem (Likums 2000:461), ja prasība Zviedrijas tiesību aktos par tiesībām uz pensiju vismaz trijos no pieciem kalendārajiem gadiem tieši pirms apdrošinātās personas nāves (atskaites periods) nav izpildīta, ņem vērā arī apdrošināšanas periodus citās dalībvalstīs, it kā tie būtu izpildīti Zviedrijā. Apdrošināšanas periodus citās dalībvalstīs uzskata par atbilstīgiem saskaņā ar vidējo Zviedrijas pensijas bāzi. Ja attiecīgajai personai Zviedrijā ir tikai viens gads ar pensijas bāzi, visus apdrošināšanas periodus citā dalībvalstī uzskata par periodiem ar tādu pašu apmēru.
 - b) Aprēķinot teorētiskos pensijas punktus atraitnes pensijām attiecībā uz nāves gadījumiem, kas notikuši 2003. gada 1. janvārī vai vēlāk, ja prasības Zviedrijas tiesību aktos par pensiju punktiem attiecībā uz pēdējiem diviem no četriem gadiem tieši pirms apdrošinātās personas nāves (atskaites periods) nav ievērotas un apdrošināšanas periodi ir izpildīti citā dalībvalstī atskaites periodā, šos gadus uzskata par tādiem, kas balstās uz tiem pašiem pensiju punktiem kā gads Zviedrijā.

APVIENOTĀ KARALISTE

1. Gadījumos, kad personai saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem var būt tiesības uz izdienas pensiju, ja:
 - a) bijušā laulātā iemaksas ņem vērā, it kā tās būtu pašas personas iemaksas; vai
 - b) šīs personas laulātais vai bijušais laulātais ir izpildījis attiecīgos iemaksu nosacījumus, tad – ar nosacījumu katrā gadījumā, ka attiecīgi laulātais vai bijušais laulātais ir vai bija veicis darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā, un uz to attiecās divu vai vairāk dalībvalstu tiesību akti – lai noskaidrotu tiesības uz pensiju atbilstīgi Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, piemēro šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu. Šajā gadījumā minētās 5. nodaļas atsauces uz “apdrošināšanas periodiem” saprot kā atsauces uz tādiem apdrošināšanas periodiem, ko izpildījis:
 - i) laulātais vai bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:
 - precēta sieviete vai
 - persona, kuras laulība ir beigusies nevis ar laulātā nāvi, bet citā veidā, vai
 - ii) bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:
 - atraitnis, kuram tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu, vai
 - atraitne, kurai tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvušas mātes pabalstu, par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu vai atraitņu pensiju vai kurai ir tiesības saņemt tikai ar vecumu saistītu atraitņu pensiju, kas aprēķināta saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un šajā nozīmē “ar vecumu saistīta atraitņu pensija” nozīmē atraitņu pensiju, kas izmaksājama pēc samazinātas likmes saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums “Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem”) 39. iedaļas 4. punktu.

2. Piemērojot šīs regulas 6. pantu tādiem noteikumiem, ar ko reglamentē tiesības uz kopšanas pabalstu, invalīda aprūpes pabalstu un invalīda uztura pabalstu, tādu darba, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu, kas izpildīts citas dalībvalsts teritorijā, bet ne Apvienotajā Karalistē, ņem vērā tiktāl, ciktāl nepieciešams, lai atbilstu nosacījumiem par uzturēšanos Apvienotajā Karalistē, pirms dienas, kad pirmo reizi rodas tiesības uz minēto pabalstu.
3. Piemērojot šīs regulas 7. pantu attiecībā uz invaliditāti, vecuma vai naudas pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijām par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstiem, katru tādu saņēmēju saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, kas uzturas citas dalībvalsts teritorijā, uzturēšanās laikā uzskata par personu, kas dzīvo minētajā citā dalībvalstī.
4. Piemērojot šīs regulas 46. pantu, ja attiecīgā persona, kurai iestājusies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, kamēr uz to ir attiekušies citas dalībvalsts tiesību akti, Apvienotā Karalistē *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A iedaļas 5. punkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kuru laikā persona attiecībā uz šo darba nespēju ir saņēmusi:
 - i) slimības pabalstus naudā vai algu tā vietā; vai
 - ii) pabalstus III sadaļas 4. un 5. nodaļas nozīmē, ko piešķir attiecībā uz invaliditāti, kura seko šai darba nespējai, saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu īstermiņa darba nespējas perioda pabalsti, kas ir samaksāti saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A iedaļas 1. līdz 4. punktu.

Piemērojot šo noteikumu, ņem vērā tikai tos periodus, kuros persona būtu bijusi darbnespējīga Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē.

5. 1) Aprēķinot ienākumu koeficientu, kas ir vajadzīgs, lai noteiktu tiesības uz pabalstiem saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, attiecībā uz katru nedēļu, kurā uz nodarbināto personu attiecas citas dalībvalsts tiesību akti un kura sākas attiecīgajā ienākumu nodokļa gadā Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, uzskata, ka attiecīgā persona ir veikusi iemaksas kā nodarbināts peļņitājs vai kurai ir ienākumi, par kuriem ir veiktas iemaksas, ņemot par pamatu ienākumus, kas atbilst divām trešdaļām no augšējo ienākumu līmeņa attiecīgajā gadā.
- 2) Šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta mērķiem, ja:
 - a) persona, kas veic darbību nodarbinātas personas statusā, ienākumu nodokļa gadā, kas sākas 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, ir izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus vienīgi tādā dalībvalstī, kas nav Apvienotā Karalistē, un ja, piemērojot iepriekš minētā 5. punkta 1) apakšpunktu, šis gads ir uzskatāms par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta mērķiem, tad šī persona šajā gadā ir uzskatāma par apdrošinātu 52 nedēļas šajā citā dalībvalstī;
 - b) ienākumu nodokļa gadu, kas sākas 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, neuzskata par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tad apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus, kas izpildīti šajā gadā, neņem vērā.
- 3) Lai ienākumu koeficientu pārrēķinātu apdrošināšanas periodos, ienākumu koeficientu, kas saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem ir sasniegts konkrētajā ienākumu nodokļa gadā, dala ar tā gada zemāko ienākumu līmeni. Rezultātu izsaka ar veselu skaitli, neņemot vērā atlikumu decimāldaļās. Šādi aprēķināto skaitli uzskata par tādu, kas norāda, cik apdrošināšanas nedēļu ir izpildītas attiecīgajā gadā saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, ar noteikumu, ka šis skaitlis nepārsniedz to nedēļu skaitu, kurās uz personu attiecas minētie tiesību akti."

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:
1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

